

கற்றது கைம்மண்ணளவு
கல்லாதது உலகளவு

நியூ செஞ்சுரியின்

உங்கள் நூலகம்

மாக இதழ்

திருவள்ளூர்வராண்டு 2051

மலர் - 13 இதழ் - 4 - ஜூலை, 2021

ஆசிரியர்

த.ஸ்டாலின் குணசேகரன்

பொறுப்பாசிரியர்

சண்முகம் சரவணன்

ஆசிரியர் குழு

எஸ். சண்முகநாதன்

திரத்தினசபாபதி

அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி

இதழ் வடிவமைப்பு

கா. குணசேகரன்

நியூ செஞ்சுரி வாசகர் சங்கம்

பதிவு எண் : 21/2005/11/2/2005

16 (142), ஜானி ஜான்கான் ரோடு,

இராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014
ungalnoolagam@gmail.com | www.ncbhpublisher.in

இணைய தள முகவரி: www.keetru.com

தனி இதழ் ₹ 30.00, ஆண்டு சந்தா ₹ 360.00

மாணவர்களுக்கு ₹ 300.00

ஆயுள் சந்தா ₹ 3000.00

அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 2750.00

சந்தா தொகையை

New Century Reader's Sangam

Central Bank of India

Ambattur Branch, Chennai - 600 050

A/c.No. 1035249018

IFSC Code : CBIN0282161

என்ற வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

உங்கள் நூலகம் பற்றிய விமர்சனக் கடிதங்கள்,
உங்கள் நூலகத்திற்கான படைப்புகள், கட்டுரைகள்,
நூல் விமர்சனங்கள், மதிப்புரைக்கான நூல்கள்
ஆகியவற்றைக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்பமாறு வேண்டுகிறோம்.

பொறுப்பாசிரியர்

உங்கள் நூலகம்

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்,

அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

உள்ளே...

1

படித்துப் பாருங்களேன்...

ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்.....

04

2

மேலைநாட்டுக் கிறித்தவப் பாதிரியார்களின்
அறிவியல் நூலாக்கங்கள்

டாக்டர் சு.நரேந்திரன்.....

11

3

ஆண்மையத்தகர்வும் பெண்வெளியும்

இரா. காமராசு.....

21

4

புழந்தமிழில் பிராகிருதச் சொற்கள் - 2

ஆ கார்த்திகேயன்.....

27

5

கிராமியப் பணிகளுக்கு

வேண்டாமா நிபுணத்துவம்?

க.பழனித்துரை.....

33

6

ஓர் உரைநடைக் காவியம், கலையோவியம்

கா.செல்லப்பன்.....

37

7

வள்ளலாரின் பன்முக ஆளுமை:

உரையாடலும் ஆவணமும்

வீ.அரசு.....

43

8

தமிழ் புலம்பெயர் இலக்கியத்தின்

வரலாற்றுப்பின்புலம்

முனைவர் கி.இரா.சங்கரன்.....

49

9

அகலிகை

அ.கா.பெருமாள்.....

57

10

அவர் ஒரு மக்கள் எழுத்தாளர்

உதயை மு. வீரையன்.....

63

11

கொங்கு எழுத்தின் மரபுக் கவச்சி

மா.நடராசன் எழுத்துகள்

மீனா சுந்தர்.....

66

12

கல்விப் பெரும்புணை

ச.சுபாஷ் சந்திரபோஸ்.....

69

படித்துப் பாருங்களே...
ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்

பகிர்வு

பேரரசை உலுக்கிய வழக்கு

The Case that Shook the Empire One man's Fight for the Truth
about the Jallianwala Bagh Massacre.

Raghu Palat and PusKa palat (2019)

BLOOMSBURY. New Delhi. London, New York. Sydney.

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

-----அவையத்தார் அனைவரும் ஒருமித்த முடிவக்கு வர இயலவில்லை என்பதை அக்குழுவின் தலைவரிடம் நீதி மன்றத்தில் வினவி மக்கார்தி அறிந்து கொண்டார். நீண்டநாட்கள் நடந்த இவ்வழக்கின் விசாரணையானது தவறான முறையில் நடந்துள்ள ஒன்றாகக் குறிப்பிட அவர் விரும்பவில்லை. அதே நேரத்தில் இவ் வழக்கில் நாயர் வெற்றி பெறுவதையும் விரும்பவில்லை. எனவே இரு தரப்பு வழக்கறிஞர்களிடமும், அவையத்தாரில் பெரும்பாலோர் கூறும், முடிவை ஏற்றுகொள்ள இசைவீர்களா என்று மக்கார்தி வினவினார். இருதரப்பு வழக்கறிஞர்களும் கலந்து உரையாடி மறுநாள் காலையில் தத்தம் முடிவை நீதிமன்றத்தில் நீதிபதியிடம் வெளிப்படையாக அறிவித்தனர். அவையத்தாரில் பெரும்பாலோர் எடுக்கும் முடிவை இருதரப்பினரும் ஏற்றுக் கொள்ள இசைவு தெரிவிப்பதை அவ் அறிவிப்பு வெளிப்படுத்தியது.

அவையத்தாரின் முடிவு

இதனையடுத்து அவையத்தாரின் தலைவரை நீதிபதி அழைத்தார். அவையத்தார் பன்னிருவரில் பதினொன்று பேர் ஓட்வியருக்கு ஆதரவாகவும் ஒருவர் நாயருக்கு ஆதரவாகவும் தீர்ப்பளித்துள்ளதாகவும் அவர் தெரிவித்தார்.

நாயருக்கு ஆதரவாகத் தீர்ப்பு வழங்கியவர் இலண்டன் பொருளாதாரப் பள்ளியில் துணைப் பேராசிரியராக(ரீடர்) பணியாற்றிய மாண்புமிகு ஹெரால்டு லாட்ஸ்கி ஆவார். அவரது சக அவையத்தார் போன்று ஆங்கில தேசியம் சார்ந்தோ, நீதிபதியின் தூண்டுதலுக்கோ அவர் ஆட்படவில்லை. வழக்கு குறித்த தம் நிலைப்பாட்டினை அவையத்தாரிடம் அவர் முன்வைத்ததையும் அவர் நீதிமன்றத்தில் வெளிப்படையாகக் கண்டித்தார். இச்செயலானது சட்ட வரம்புக்கு உட்படாத செயல் என்றும் கூறினார்.

நீதிபதியின் தீர்ப்பு

இதன் பின்னர் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. ஓட்வியருக்கு 500 பிரிட்டிஷ் பவுண்ட் இழப்பீடாகத் தருவதுடன் வழக்கிற்கான செலவுத் தொகையையும் நாயர் வழங்க வேண்டுமென்று தீர்ப்பில் கூறப்பட்டது. இத் தீர்ப்பின் வாயிலாக ஓட்வியரின் நற்பெயருக்கு நாயர் களங்கம் ஏற்படுத்திய குற்றத்தை செய்துள்ளார் என்பதை நீதிமன்றம் ஏற்றுக் கொண்டது. நாயர் மன்னிப்புக் கேட்டால் இழப்பீட்டையும் செலவுத் தொகையையும் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் விட்டுவிடுவதாக ஓட்வியர் கூறினார். நாயர் அதை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்து நீதிமன்றத்தை விட்டு வெளியேறினார். தாம் உண்மை என்று அறிந்ததை எழுதியமையால் மன்னிப்புக் கேட்க அவர் மறுத்துவிட்டார்.

இத் தீர்ப்பை எதிர்த்து மேல்முறையீடு செய்யலாம் என்று வழக்கறிஞர் கூறியதை நாயர் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் நீண்டகாலமாக வழக்கு நடத்தியமையால் இங்கிலாந்தின் நீதியமைப்பின்மீது அவர் ஏமாற்றமடைந்திருந்தார். அடுத்து ஒரு விசாரணை நடந்தால் வேறு பன்னிரு ஆங்கிலக் கடைக்காரர்கள் இதே முடிவுக்கு வருவார்கள் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார்.

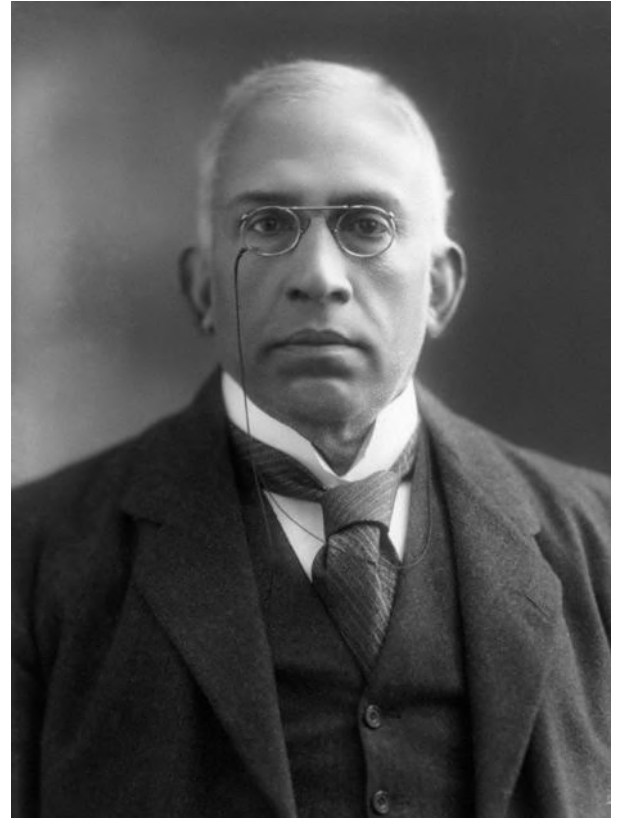
உங்கள் நற்பெயர் என்னாவது என்று நாயரின் வழக்கறிஞர் கேட்டபோது அரசின் நீதிமன்ற நீதிபதிகள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து என்னைக் குற்றவாளி என்று கூறினாலும் என்னுடைய நற்பெயர் எவ்விதத்திலும் பாதிப்படையாது என்று நாயர் அமைதியாக விடையளித்தார்.

வழக்கின் எதிர்வாசி

ஓட்வியர் தொடுத்த வழக்கில் நாயருக்கு எதிராக நீதிபதி எடுத்த ஒருதலைச் சார்பு நிலை. இடையூறுகள் என்பனவற்றையெல்லாம் கடந்து இவ்வழக்கானது இங்கிலாந்தில் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது. இங்கிலாந்திலும் இந்தியாவிலும் வெளிவந்த செய்தித்தாள்களில் வழக்கின் விவரங்கள் நாள்தோறும் சொல்பிறழாது அப்படியே வெளிவந்தன. இவற்றுள் சில ஓட்வியர் மீதான சார்பு நிலையை எடுத்தாலும் ஜாலியன் வாலாபாக்கில் டயர் நடத்திய கொடுமைகளும் இராணுவச்சட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப் பட்டமையால் மக்கள் அடைந்த இன்னல்களும் வெளிப்பட்டன. மற்றொருபக்கம் இங்கிலாந்தில் மீண்டும் ஒரு மாவீரனாக டயர் சித்தரிக்கப்பட்டான். வெற்றியாளராக ஓட்வியர் பாராட்டப்பட்டார். நீதிபதி மக்கார்தியின் நடத்தையை சில இதழ்கள் கண்டித்தன.

இங்கிலாந்தின் நீதிமன்றத்தில் இவ்வழக்கு விசாரிக்கப்பட்ட முறையானது இனி ஆங்கிலேயரிடம் நீதியை எதிர்பார்க்க முடியாது என்ற எண்ணத்தை இந்திய மக்களிடம் தோற்றுவித்தது. இது விடுதலைக்கான போராட்ட உணர்வை வலுப்படுத்தியது.

நாயர் மீது ஓட்வியர் தொடுத்த வழக்கானது பஞ்சாபில் நடந்த கொடூரங்களை உலகத்தின்

சங்கரன் நாயர்

ஊடகங்களுக்குக் கொண்டு சென்றது. இதனால் ஜாலியன் வாலாபாக்கில் நிகழ்ந்த கொடூரங்களை உலகோர் அறிந்தனர். மற்றொரு ஜாலியன்வாலாபாக் மீண்டும் நிகழாதவாறு. இது தடுத்தது.

ஓட்வியர் தொடுத்த வழக்கில் நாயர் தோல்வியுற்றாலும் பஞ்சாப் மக்கள் உள்பூர்வமாக நாயரை ஆதரித்தனர். ஒரு மாவீரனாக அவரைப் போற்றினர். இன்றும் கூட அமிர்தசரசில் உள்ள பொற்கோயில் அருகிலுள்ள ஜாலியன் வாலாபாக் அருங்காட்சியத்தில் அவரைப் போற்றும் வகையில் அவர் பெயர் பொறிக்கப்பட்ட பதாகை இடம்பெற்றுள்ளது.

இருப்பினும் அவர் தலைவர் பதவி வகித்த காங்கிரஸ் இயக்கமானது அவரை ஊக்கப்படுத்தியோ அனுதாபம் தெரிவித்தோ சிறு குறிப்பு கூட அனுப்பவில்லை. இவ் வழக்கில் அவர் தனியாகவே போராடினார். தாம் சரி என்று நம்பியதற்காக அவர் போராடினார்.

நீதிபதி மக்கார்தி

வழக்கு முடிவுற்றதும் தோல்வியிலும் வெற்றி பெற்றவராக நாயர் இந்தியா திரும்பினார். ஆனால் மக்கார்தி விவாதத்திற்குரிய ஒருவராக ஆனார்.

இங்கிலாந்து பாராளுமன்றத்தின் காமனஸ் சபையில், நீதிபதி மக்கார்தியை நீக்கவேண்டுமென்ற தீர்மானம் முன் மொழியப்பட்டது. ஓர் உயரிய பதவிக்குரிய கடமையை நிறைவேற்றும் தகுதியற்றவர் என்று அவர் மீது குற்றம் சாட்டினர்.

தான் வெளிப்படுத்திய கருத்துக்கள் இழிவானவையாகப் பார்க்கப்படுவது பிடிக்காமல் தாம் பதவி விலகப்போவதாக மக்கார்தி எச்சரித்தார்.. தம்மைக் குறித்துப் பிரதமர் கூறிய கருத்துக்கள் உண்மையல்ல என்று மறுத்து அறிக்கை யொன்றை வெளியிடும்படி அவைத் தலைவரிடம் அவர் வேண்டியது எடுபடவில்லை.

பதவியில் இருந்து ஓய்வு பெற்றபின் மறக்கப்பட்ட மனிதராக மக்கார்தி ஆகிப்போனார். பெண்கள் மீதான நாட்டமும் சூதாட்டத்தில் ஈடுபாடும் அவரிடம் இடம் பெற்றன. இது அவரிடம் பணமின்மையை ஏற்படுத்தி கடன்வாங்கத் தூண்டியது. இதன் தொடர்ச்சியாகக் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கமுடியாது கடன் கொடுத்தவர்களின் நெருக்கடிக்கு ஆளானார். மனம் உடைந்த நிலையில் 1933ஆவது ஆண்டில் (?) தற்கொலை செய்து கொண்டார். லெண்டின் அந்தோனி இவரைக் குறித்து எழுதிய வாழ்க்கை வரலாற்று நூலின் அடிப்படையில் (Mr. Justice McCardie (1869-1933): Rebel, Reformer, and Rogue Judge) இச் செய்திகளைக்

குறிப்பிடும் நூலாசிரியர்கள் இலண்டன் நகரில் உள்ள “மிடில் டெம்பிள்ஹால்” என்ற இடத்தில் உள்ள ஓர் அறையில் பெயர் குறிப்பிடப்படாத நிலையில் வெண்கலத்தாலான இவரது தலைமட்டும் இடம் பெற்றுள்ளதாகவும் இதற்கு நேர் மாறாக நாயரின் ஆளுபுர ஓவியம் பார்ப்போரை ஈர்க்கும் வகையில் இலண்டனிலுள்ள தேசிய ஓவியக்கூடத்தில் இடம் பெற்றுள்ளதாகவும் பதிவுசெய்துள்ளனர்.

அடுத்து பஞ்சாப் படுகொலை நிகழ்வுகளில் முக்கியப் பங்காற்றிய ஜெனரல் டயர் குறித்தும் சில செய்திகள் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன.

ஜெனரல் டயர்

நாயர் மீது ஓட்வியர் தொடுத்த வழக்கின் மையப்புள்ளியாக அமைந்தது நாயர் எழுதிய நூல்தான். அந்நூல் தன் புகழுக்கும் நற்பெயருக்கும் இழுக்கேற்படுத்திவிட்டது என்பதே ஓட்வியரின் குற்றச்சாட்டாகும். ஆனால் மக்கார்தி தேவையின்றி டயரின் பெயரை உள்விழுத்து அவரின் பாதுகாவலராக மாறி வழக்கைத் திசை திருப்பினார். ஓட்வியரின் வழக்கறிஞர் கெட்டிக்காரத்தனமாக டயரின் உடல்நலக்குறைவைக் கூறி வழக்குமன்றத்திற்கு டயர் வராமல் செய்துவிட்டார். இருப்பினும் டயரின் செயல்பாடுகளே வழக்கின் விவாதப் பொருளாக இருந்தது.

இங்கிலாந்தின் பாராளுமன்றத்தாலும் போர்த்துறைக்கான செயலாளராலும் கடிந்துகொள்ளப்பட்டாலும் டயருக்கென்று ஆதரவாளர்கள் இருந்தனர். “மார்னிங் போஸ்ட்” என்ற இதழ் டயருக்காக நிதி திரட்டியது. ஆங்கிலப் பேரரசில் வாழ்ந்த மக்கள் மனமுவந்து நிதிவழங்கினர். இவ்வாறு நிதி வழங்கியோரில் இந்தியாவில் பிறந்து வளர்ந்த ரூடியட் கிப்ளிங்கும், உண்டு அவரது காலனியச் சார்பு நிலை இதன் மூலம் வெளிப்பட்டது. இறுதியாக 26,317 பவுண்ட் நன்கொடை டயருக்கு வழங்கப்பட்டது.

பிரிகேடியர் ஜெனரல் என்றறியப்பட்டிருந்த டயருக்கு அப்பதவியானது தற்காலிகமாகவே வழங்கப்பட்டிருந்தது. பிரிகேட் என்றளவிலான படைப்பிரிவின் தலைமைப் பொறுப்பிலிருந்து அவர் நீக்கப்பட்டதும் பதவியிறக்கம் செய்யப்பட்டு. கணெல் (Colonel) பதவி வழங்கப்பட்டது. பிரிகேடியர் ஜெனரல், பட்டத்தை மீண்டும் வழங்கும்படி அவர் வேண்டியது ஏற்றுக் கொள்ளப்படாததால் கணெல் பட்டத்துடனேயே தன் வாழ்நாளைக் கழித்தார். அவருக்கு வழங்கப்பட்ட கட்டாய ஓய்வு அவரை மனமுடையச் செய்துவிட்டது. ஜாலியன்வாலாபாக்கில் தான் செய்த செயல்கள்

சரியானதா தவறானதா என்பது குறித்து அவருக்கே அய்யப்பாடு எழுந்தது. தன் வாழ்நாளின் இறுதிக்காலத்தில் உடல்நலம் சீர் கெட்டவராகவே அவர் வாழ்ந்தார். அவருக்கு 'தமனி பெருங்குடல் அழற்சி' (arteriosclerosis) நோய் இருப்பதாகக் கண்டறியப்பட்டது. அந்நோய்க்கான ஒரே தீர்வு நல்ல ஓய்வாகும். சிறிய அளவிலான மன எழுச்சிக்கூட அவரை இதயத்தாக்குதலுக்கு ஆளாக்கிவிடும். கிராமப் பகுதி ஒன்றுக்கு இடம்பெயர்ந்து சென்றால் அங்கு கிட்டும் அமைதியான வாழ்க்கையால் நோய்த்துன்பத்திலிருந்து அவர் விடுபடலாம் என்று அவரது மனைவி கருதினார். ஆனால் அது நிறைவேறவில்லை. பலமுறை நிகழ்ந்த இதயத்தாக்குதலால் பக்கவாதத்திற்காளாகி பேச முடியாமல் போனார். அமிர்தசரசில் தான் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் சரியாதவறா என்ற மனப்போரட்டம் இறுதிவரை அவரிடம் நிகழ்ந்துகொண்டே இருந்தது. அவரைக் குறித்த ஒரு நூலில் (The Butcher Of Amritsar : General Reginald Dyer) டயரின் கூற்றாகப் பின்வரும் தொடர்கள் இடம் பெற்றுள்ளன:

“அமிர்தசரசின் நிலைமை அறிந்தவர்கள் நான் செய்தது சரி என்கிறார்கள்... ஆனால் வேறு பலர் நான் செய்தது தவறு என்கிறார்கள். நான் இறக்க விரும்புகிறேன். என்னைப் படைத்தவனிடமிருந்து நான் செய்தது சரியாதவறா என்பதை அறிந்து கொள்வேன்.”

பலமுறை இதயத்தாக்குதலுக்கு ஆளாகி பக்கவாதத்தால் பாதிக்கப்பட்டு பேச்சுத்திறன் இழந்து 1927 இல் டயர் தன்னைப் படைத்தவரைச் சந்திக்கச் சென்றுவிட்டார்.

வழக்கின் தாக்கம்

நாயர் மீது அவதூறு வழக்குத் தொடர்த்து அதில் வெற்றிபெற்றதன் மூலம் ஹண்டர் விசாரணை ஆணையம் தம்மைக் குறித்துப் பதிவிட்ட எதிர்மறையான கருத்துக்களில் இருந்து விடுபட்டதாக ஓட்வியர் எண்ணினார். ஆனால் அவ்வாறு நடக்கவில்லை

என்பது இந்நூலாசிரியர்களின் கருத்தாகவுள்ளது. செய்தித்தாள்கள் வாயிலாகப் பஞ்சாபில் உண்மையில் நடந்தது என்ன என்பதை உலகத்தார் அறிந்துகொள்ள வழக்குத் துணை நின்றது.

அத்துடன் அந்நிய ஆட்சியாளர்களிடம் நீதி கிடைக்காது என்பதை இந்தியர்களுக்கு உணர்த்தியது. வெகுமக்கள் இயக்கங்கள் பல நிகழ்த்தொடங்கின. சைமன் ஆணையப் புறக்கணிப்பு, சிவில் சட்ட மறுப்பு இயக்கம் என்ற இயக்கங்கள் நிகழ்ந்தன. மிதவாதிகள் இந்திய அரசியலில் காணாமல் போயினர். இந்தியர்கள் ஆங்கிலேயரை நம்புவதற்கு இனியும் தயாராய் இல்லை. இச்செய்திகளை முன் வைத்து “தோல்வியிலும் நாயர் பெரும் வெற்றியடைந்தார்” என்ற வரிகளுடன் நூல் முடிவடைகிறது.

ஓட்வியரின் மரணம்

டயரின் கொடூரச் செயல்களுக்குத் துணை நின்ற ஓட்வியருக்கு 1940 மார்ச் 13ஆம் நாள் மரணதண்டனை நிறைவேற்றப்பட்டது. இத் தண்டனை இங்கிலாந்து அரசால் வழங்கப்படவில்லை.

இது குறித்து மிகச் சுருக்கமாக சில வரிகளில் நூலாசிரியர்கள் கூறியுள்ளனர். ஆனால் இந்நிகழ்வு குறித்து அனிதா ஆனந்த் முந்நூறு பக்க அளவில் தனி நூலே எழுதியுள்ளார். இவர்.

வானொலி அறிவிப்பாளர், இதழாளர், நூலாசிரியர் என்ற பணிகளில் ஈடுபட்டு வருபவர். இலண்டன் நகரில் வசித்து வரும் இவர் உலகின் பல பகுதிகளில் ஆய்வு நடத்தி இந்த நூலை எழுதியுள்ளார்.

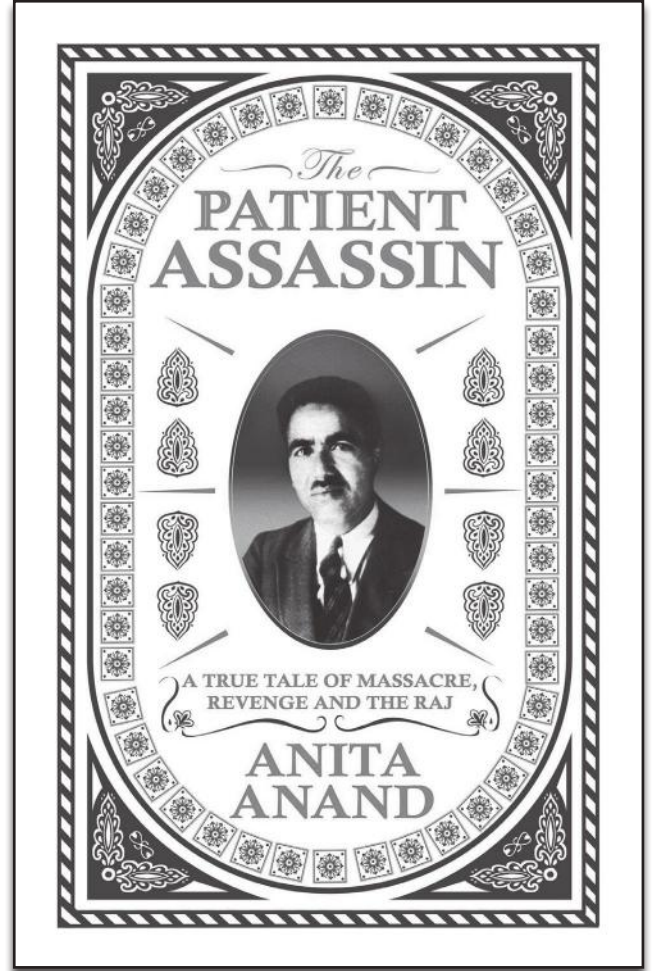
இலண்டனில் உள்ள வெஸ்ட் மினிஸ்டர் அரங்கில் நிகழ்ச்சி ஒன்றில் கலந்துகொள்ள ஓட்வியர் வந்து மேடையில் அமர்ந்திருந்தார். அவரை ஆயிரக் கணக்கானோர் கண்முன்பாக உத்தம்சிங் என்ற பஞ்சாபி இளைஞன் குறிதவறாது சுட்டுக் கொன்றான். வண்ணார் சமூகத்தைச் சேர்ந்த

இவ்விளைஞன் ஜாலியன்வாலாபாக் நிகழ்வின்போது காயமுற்றவன். குண்டடிபட்டு வீழ்ந்தவர்களின் குருதியில் தோய்ந்த மண்ணை ஒரு கைப்பிடியளவு எடுத்து நெற்றியில் பூசிக்கொண்டு இக்கொடுமையை நிகழ்த்தியவர்களைப் பழிவாங்குவேன் என்று உறுதிமொழி எடுத்தவாறு வெளியேறியவன் என்று இவனை மையமாகக் கொண்டு பழமரபுக்கதை ஒன்றுண்டு.

ஜாலியன்வாலாபாக் கொடூரச் செயல் நிகழ்ந்து இருபது ஆண்டுகள் கடந்து தன் உறுதிமொழியை உத்தம்சிங் நிறைவேற்றிவிட்டான். இடைப்பட்ட இருபதாண்டுக் காலத்தில் என்ன நிகழ்ந்தது என்பதை இந்நூல் ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்தியுள்ளது. அரிய ஒளிப்படங்களும் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. ஓட்வியர் தொடுத்த வழக்கிற்குக் காரணமாக அமைந்த சங்கரன் நாயர் எழுதியுள்ள நூலில் காந்தியின் இஸ்லாமியச் சார்பு நிலை பதிவாகியுள்ளதாகவும் அவரது கருத்தில் தமக்கு உடன்பாடு என்றும் பதிவிட்டுள்ளார். நூலின் செய்திக்குப் பொருத்தமாகவே “பொறுமை காத்த கொலை” (The Patient Assassin) என்று தலைப்பிட்டுள்ளார்.

பின் நிகழ்வுகள்

ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்தின், வன்முறை பஞ்சாப் மக்களின் உள்ளத்தில் அழுத்தமாகப் பதிவாயிருந்தது. இது குறித்த நினைவுச் சின்னம் அமைக்க அறக்கட்டளை ஒன்று 1920இல் நிறுவப்பட்டது. இதன் பொருட்டு அப்பகுதியில் நிலம் வாங்கப்பட்டது. போராளிகளின் நினைவாக 1951 இல் நினைவகம் ஒன்று இதில் கட்டப்பட்டது. அதில் விடுதலை இயக்கப் போராளிகளின் உருவம் தீட்டப்பட்ட ஓவியங்கள் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டன. உத்தம்

சிங்கையும் சங்கரன் நாயரையும் போற்றும் வகையில் அவர்களது உருவம் தீட்டப்பட்ட ஓவியங்களும் இவற்றுள் அடக்கம்.

ஓட்வியர், நீதிபதி மக்கார்தி போன்ற ஆங்கிலேயர்கள் ஒருபக்கம் இருக்க இங்கிலாந்தின் அரசியல் தலைவர்கள் பஞ்சாபில் நிகழ்த்தப்பட்ட கொடுமைகளைக் கண்டித்துள்ளார்கள். அவர்களது கூற்றுகள் வருமாறு:

கொடூரமான ஒன்று (வின்சென்ட் சர்ச்சில்).

ஆங்கிலேய இந்திய வரலாற்றில் துன்பம் தரும் ஒரு நிகழ்வு (1997இல் இந்திய வருகையில் இரண்டாம் எலிசபெத் ராணி).

பிரிட்டிஷ் வரலாற்றில் மிகக் கேவலமான நிகழ்வு. இங்கு நடந்ததை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது (2013இல் இந்தியா வந்தபோது இங்கிலாந்துப் பிரதமர் டேவிட். காமரூன்).

இவற்றைக் குறிப்பிடும் நூலாசிரியர்கள் இந்திய மக்களிடம் மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டுமென்று டேவிட் காமரூன் கருதாதது வருத்தமே என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

நியூ செஞ்சுரியின் வரலாற்று நூல்கள்

காலனி ஆட்சியில் நல வாழ்வும் நம் வாழ்வும்

டாக்டர் சு.நரேந்திரன்

காலனி ஆட்சியில் நல வாழ்வும் நம் வாழ்வும் டாக்டர் சு.நரேந்திரன் ₹ 250/-

அரசியல் வரலாறு, சமூக வரலாறு, பண்பாட்டு வரலாறு, பொருளாதார வரலாறு முதலானவற்றை அறிந்து கொண்டுள்ள அளவிற்கு நாம் காலனிய காலத்தின் மருத்துவ வரலாற்றை அறிந்ததில்லை. அதிலும் தமிழில் அறியும் வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை. உதிரிக் கட்டுரைகளாக சில பொழுது எழுதப் பெற்றுள்ளன. வெவ்வேறு பொருள் சார்ந்து சில நூல்கள் உள்ளன. நேர்ப் பொருளில் ஒரு முழுமை நோக்கிய பார்வையில் முழு நீள நூல் இதுவரை இல்லை. அந்த வெற்றிடத்தை இந்த நூல் நீக்குகிறது. அதனால் இந்த வகைமையில் முதல் நூல் எனும் சிறப்பைப் பெறுகிறது.

காலனிய வளர்ச்சிக்காலத்தில் தமிழர்கள் எவ்வாறு தங்களை சொந்த நாட்டைவிட்டு வெளியேறி இலங்கை தீவுக்கும், மரத்தினு, குவாதலோப் போன்ற தென் அமெரிக்கத் தீவுகளுக்கும், ஆப்பிரிக்காவுக்கு அருகாமையில் உள்ள மொரிசியசு, ரீயூனியன் தீவுகளுக்கும், மலேயாவில் உள்ள பினாங்கு, சிங்கப்பூர் தீவுகளுக்கும் புலம்பெயர்ந்தனர் என்பதை இந்நூல் ஆழமாகவும் விரிவாகவும் ஆராய்கிறது.

மேலும் காலனிய ஆதிக்கத்தினால் தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்பட்ட நிலைமை, தமிழர்களின் வாழ்வில் ஏற்பட்ட பண்பாட்டுத் தாக்கங்கள், விளைவுகள், புதிய அனுபவங்கள் மற்றும் பழைய அடையாளங்களைத் தெள்ளத் தெளிவாக எடுத்து இயம்புகிறது.

காலனிய வளர்ச்சிக் காலம்

புலம் பெயர்ந்தவர்களின் வாழ்க்கை

எஸ்.ஜெயசீல ஸ்டீபன்

₹ 175/-

தமிழக மக்கள் வரலாறு

காலனிய வளர்ச்சிக் காலம்

புலம் பெயர்ந்தவர்களின் வாழ்க்கை

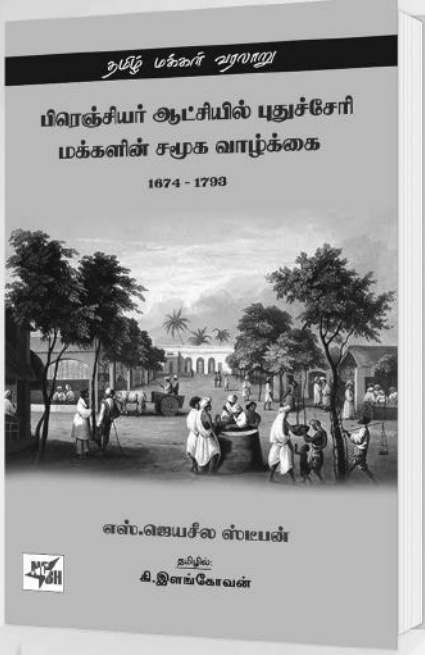
எஸ்.ஜெயசீல ஸ்டீபன்

நூற்று: ரகு அந்தோணி

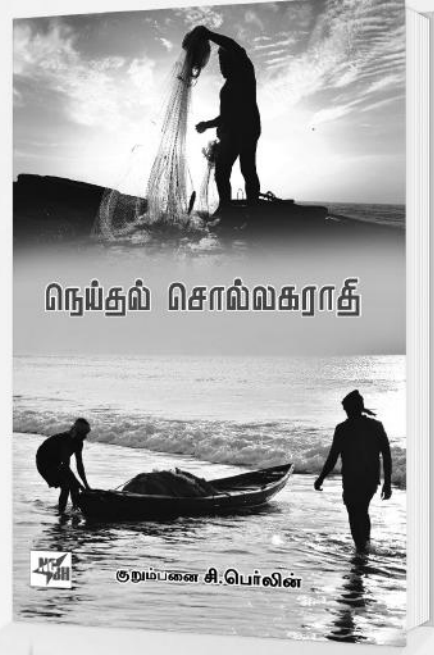

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸின் புதிய வெளியீடுகள்

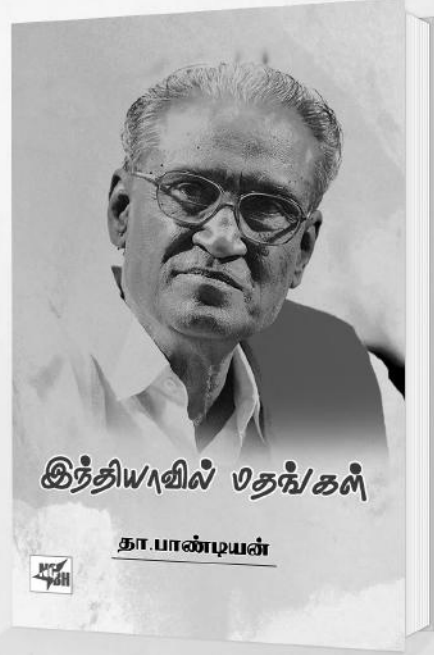
₹ 160/-

₹ 315/-

₹ 185/-

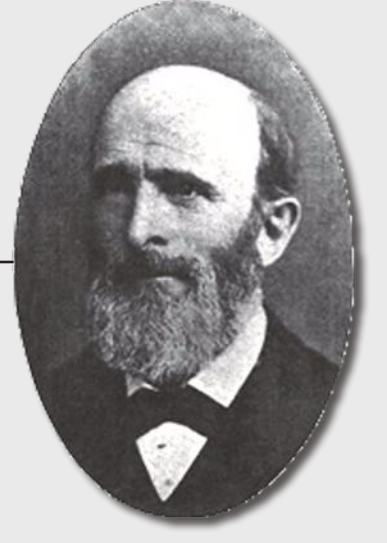

₹ 40/-

இரேனியஸ்

மேலைநாட்டுக் கிறித்தவப் பாதிரியார்களின் அறிவியல் நூலாக்கங்கள்

ஃபிஷ்கிரீன்

டாக்டர் சு.நரேந்திரன்

ஐரோப்பாவில் புத்தொளிக் காலச் (Renaissance) சிந்தனைகளை உள்வாங்கிய சமயமாகத் தமிழகத்தில் அறிமுகமாகியது கத்தோலிக்க கிறித்தவம்.

கூட்டு வழிபாட்டைக் (Congregational Prayer) கொண்டவர்கள் என்பதால் கிறித்தவர்கள் தம் சமயம் சார்ந்த சில வழிபாட்டு மந்திரங்களை (மன்றாட்டுக்களை) அவசியம் தெரிந்திருக்க வேண்டும். கிறித்தவத்தின் புனித நூலான விவிலியத்தை வாசிப்பதும் அவசியமான சமயக் கடமையாக இருந்தது. படிப்பறிவில்லா ஒருக்கப்பட்ட மக்கள் பிரிவினரே பெருமளவில் கிறித்துவத்தைத் தழுவிருந்தனர். அவர்களுக்கு எழுத்தறிவு கொடுக்க வேண்டிய கடமை கிறித்தவப் பாதிரியார்களுக்கு இருந்தது.

இக்கடமையை நிறைவேற்றும் வழிமுறையாகப் புதிய கிறித்தவர்கள் பயிலப் பள்ளிக்கூடங்களை நிறுவினர். நூல்களை அச்சடிக்க அச்சுக்கூடங்களை நிறுவினர். பொதுவாக மதபோதனைகள் செய்வதற்காகவும் குறிப்பாக மதம் மாறிய கலப்பினக் கிறித்தவர்களுக்கு நம் நாட்டு முறைப்படி கல்வி கற்பிக்க கல்விக் கூடங்களை நிறுவினர். அதற்காகப் பாதிரியார்களும் தமிழ்மொழியைக் கற்றுத் தேர்ந்தனர். இவர்கள் உள்நோக்கம் கிறித்தவ மதப் பிரச்சாரமாக இருந்து வந்ததென்றாலும் இவர்கள் ஆற்றிய காரியங்கள் பாமர மக்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்குப் பெரும் துணையாக அமைந்தன.

பள்ளிக்கூடங்களை நிறுவிக்கற்பிக்கும் பணியை அவர்கள் மேற்கொண்டனர். எண், எழுத்து என்ற எல்லையைத் தாண்டி நிலவியல், அறிவியல் போன்ற நவீன அறிவுத் துறைகளைக் கற்பிக்கலாயினர்.

கற்கும் மாணவர்களுக்கான இவ் அறிவுத்துறை சார்ந்த பாடநூல்களைத் தமிழில் எழுதி அச்சிட்டனர். ஐரோப்பாவில் புத்தொளிக் காலம் (Age of Enlightenment) உருவாக்கிய புதிய அறிவு கிறித்தவத்தின் வாயிலாகத் தமிழ்நாட்டில் அறிமுகமானது. இது பாதிரியார் சீகன் பால்கு தமிழகம் வந்தபிறகே தொடங்கியது எனலாம்.

சீகன் பால்கு தரங்கம்பாடியில் 1709ஆம் ஆண்டு பிராமணரல்லாதாருக்கான முதல் பள்ளியைத் தொடங்கினார். இக்கல்வி நிறுவனமே ஐரோப்பியர் ஒருவரால் தென்னிந்தியாவில் தொடங்கப்பட்ட முதல் கல்வி நிறுவனமாகும். இப்பள்ளியில் தமிழ், போர்த்துகீசியம் ஆகிய மொழிப் பாடங்கள் கற்றுத் தரப்பட்டன. இத்தகைய கல்வி நிலையங்கள் பெளத்த, சமணக் கல்வி நிறுவனங்களுக்கு அடுத்த நிலையில் சமுதாயத்தில் அனைத்துப் பிரிவினருக்கும் கல்வி வழங்கிய கல்வி நிறுவனங்களாகும்.

இதனைத் தொடர்ந்து தமிழகத்தின் பல பகுதிகளில் கிறித்தவ சமயப் பணியாளர்கள் ஐரோப்பிய கல்வி முறையைப் பின்பற்றி அறிவியல் கல்வியைப் போதிக்கும் நோக்கத்துடன் கணிதம், புவியியல், தாவரவியல் முதலிய பாடங்களை நடத்தினர். தமிழகத்தில் வழக்கில் இருந்த மூலிகைகளை ஐரோப்பியத் தாவரவியல் முறைகளைப் பின்பற்றி வகைப்படுத்திப் பாதுகாக்கும் முறைகளையும் அறிமுகப்படுத்தினர்.

சீகன் பால்கு அறிவு பரப்பும் சங்கம்

சீகன்பால்கு குறித்து மேலே குறிப்பிட்டோம், அவர் கிழக்கிந்தியப் பகுதிகளில் கிறித்தவ சமயத்தைப் பரப்ப பிரெடிரிக் (Fretrick IV) ஆணைப்படி தரங்கைக்கு வந்தார். இங்கு வந்த சீகன்பால்கு தமிழ் மொழியைக் கற்றுக் கிறித்தவ சமயக் கருத்துக்களைப் பரப்பி வந்தார். பின்னர் கிறித்தவ அறிவு பரப்பும் சங்கம் (Society for promotion of Christian Knoweldge) என்ற அமைப்பைத் தொடங்கி பள்ளிகளைத் தொடங்கினார்.

பள்ளியில் புருந்தது அறிவியல்

1725ஆம் ஆண்டு வாக்கில் தரங்கம்பாடியிலும் அதனைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலும் இருபத்தோரு பள்ளிக்கூடங்கள் இருந்தன, இப்பள்ளிகளில் புதிய அறிவுத் துறைகளின் பாடங்கள் முதன் முதலாகக் கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டன. இதனடிப்படையில் புதிய அறிவுத்துறை தொடர்பாக இவர் தொடங்கிய அச்சுப்பணியால் பாடநூல்களும் உருவாகின.

சீகன் பால்குவின் கணித நூல்

சுதேசிகளின் கல்விக்காகத் தமிழ் மொழியில் மலபார் அரித்மெடிக் என்ற நூலை ஓலைச்சுவடியில் எழுதியுள்ளார். இந்நூல் 1863இல் அச்சிடப்பட்ட இந்த 31 பக்க கணித நூலின் தலைப்பு Tamil First Books of mental Arithmetic என்பதாகும். ஐரோப்பிய

கணித அறிவியலின் ஒரு பகுதியான எண் கணிதத்தை முதலில் (Arithmetic) தமிழில் வெளியிட்ட பெருமை சீகன் பால்குவைச் சாரும்.¹

பாதிரியார் இரேனியஸ்

தமிழ்நாட்டில் 19ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் ஆட்சியின் தொடக்கத்தில் ஒரு கூடுதலான நன்மையாகச் செய்யுள் யுகம் அஸ்தமித்து உரைநடையுகம் வளர்ந்தது. இவ்வரைநடையின் வளர்ச்சியைச் சிக்கெனப் பிடித்துக் கொண்டார் இறைப்பணியாளர் இரேனியஸ். சீகன் பால்கு காலத்திலிருந்து கல்வி மற்றும் சமூக வளர்ச்சிக்கான முயற்சிகள் மிஷனரி நடவடிக்கையாக வழக்கில் இருந்தும் இந்நடைமுறையை முன்னெப்போதும் இல்லாத அளவில் சமய சமூக மாற்றத்திற்கான மாதிரியாகத் தீவிரப்படுத்தியவர் இரேனியஸ்.

தமிழ்ச் சமுதாய கலாச்சார வரலாற்றை உற்று நோக்கினால். தமிழில் உரைநடை வளர்ச்சியின் காலமும் அறிவியல் நூல்கள் தழைத்து வளர முற்படும் காலமும் சம காலமாக உள்ளன. 18ஆம் நூற்றாண்டிலேயே தமிழகத்தில் அச்சு இயந்திரங்கள் நிறுவப்பட்டிருந்தாலும் துவக்கத்தில் கிறித்துவ மிசினரிகளும் காலனிய அரசும் மட்டுமே நூல்களை அச்சு செய்யும் உரிமை பெற்றிருந்தன. இவ்விதி 1835இல் தளர்த்தப்பட்டது.²

அச்சு ஊடகத்தில் ஐரோப்பியத் தமிழ்

தமிழகக் கிறித்தவப் பணியாளர்களில் இரேனியஸ் (C.T.E Rhenius) முக்கியமானவர். சென்னையில் 1814ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் முதல் சமய பிரச்சாரத்தில் ஈடுபட்ட இரேனியஸ் 1818இல் சென்னை கிறித்தவ அபிவிருத்தி பாடநூல் சங்கம் சார்பில் சிறுசிறு துண்டு அறிக்கைகளின் மூலம் மக்களிடம் சமூக சமய செய்திகளைக் கொண்டு செல்ல சென்னை துண்டறிக்கை மற்றும் பாடநூல் சங்கத்தைத் (Madras Tract and Book Society) தொடங்கினார். இவ்வறிக்கைகளை விநியோகம் செய்த பொழுது எழுத்தறிவில்லா மக்களிடம் படித்துக் காட்ட கிறிஸ்தியான் என்ற ஒரு வாசகரையும் நிமியத்தார்.³

காலரா பரவியபோது வெளியிடப்பட்ட இவ்வயிர் காக்கும் துண்டறிக்கை கிறித்தவ சமயப் பணியாளர்களால் வெளியிடப்பட்ட முதல் துண்டறிக்கையாகும்.⁴

தமிழில் ஐரோப்பிய அறிவியல் எழுத்து முறையின் தொடக்கம் இரேனியசின் காலகட்டம், சமய எல்லைக்கு வெளியே உள்ள மக்களையும் பொதுக்கல்வியில் வளர்ச்சியினையும் மனதில் கொண்டு அவர் 1832இல் எழுதிய நூல் நூல் பூமி சாஸ்திரம் என்பதாகும்.

தமிழில் முதல் முழு அறிவியல் நூலான பூமி சாஸ்திரம் தமிழர்கள் அறிவு பெறுவதற்கு (இரேனியஸ் பாதிரியார் பூமி சாஸ்திரம் சர்ச் மிசியோன் அச்சுக்கூடம் சென்னை 1832) வெளியிடப்படுகிறது என்று இரேனியஸ் பாதிரியார் குறிப்பிட்டுள்ளார். 'தமிழருக்கு அறிவுடைத்தாகும்படி பாளையங்கோட்டையிலுள்ள இரேனியுஸையராலே செய்யப்பட்டது...' என்று 1835ஆம் ஆண்டு வெளியான பதிப்பில் கூறப்பட்டுள்ளது.

இரேனியஸின் மற்றொரு அறிவியல் நூல்

இரேனியஸ் சமயச் சார்பான நூல்களையும் பூமி சாஸ்திரம் தவிர்த்து சில அறிவியல் நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். அவற்றின் ஆங்கிலப் பெயர்ப்பட்டியல் வருமாறு 1.Evidence of mankind 2.Idulatory 3.Short History mankind 4.Solar System 5.The Phenomena of Nature 6.Substance of Religion 7.Astrology 8.the new treatment 9.Tamil Geography 10.Tamil Grammar 11.The first thousand words in Tamil English and German⁵ இரேனியஸின் நூல் பட்டியலில் இடம் பெற்றுள்ள The Solar System, The Phenomena of Nature, Astrology ஆகியவை அறிவியல் நூல்களாகும்.

பிராமணிய எதிர்ப்புக்கு ஆளாகும் இரேனியஸ்

இரேனியஸ் தமது சபையின் கல்வி விஞ்ஞான அறிவைத் தமிழகத்தில் பரப்ப முனைந்தபோது உயர்குல மக்கள் தாழ்குல மக்கள் என்ற சிக்கலைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. இரேனியஸ் அறிவியலோடு கிறித்தவத்தையும் சேர்த்துப் பரப்பிட எண்ணினார்.

இந்நூலில் ஐரோப்பிய அறிவியல் தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இரேனியஸ் கத்ரி (Guthrie) என்பவர் எழுதிய ஆரம்ப பூகோளம் (Grammar of Geography) என்னும் நூலை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்நூலின் முற்பகுதியில் பொதுப் புவியியலை விவரித்துள்ளார். மற்ற பகுதிகளில் நாடு மற்றும் மக்கள் பற்றி எழுதியுள்ளார். இதன் விளைவாகப் பூகோளம் பற்றிய அறிவியல் செய்திகள் தமிழில் கிடைக்கப் பெற்றன. இரேனியஸ் தமிழில் அறிவியல் பாடநூல்களை முதன் முதலாக சந்தி பிரிக்கப்பட்ட சொற்றொடர்களை அறிமுகப்படுத்தியவர். பயிற்றுமொழி தாய்மொழியாக இருக்க வேண்டுமென வற்புறுத்திய பெருமைக்குரியவர்.

தமிழின் முதல் கலைச்சொல்லாக்க நிபுணர்

ஐரோப்பிய அறிவியலை முதன்முதலில் நூல் வடிவில் தந்த இரேனியஸின் முயற்சியாலேயே தமிழில் தற்கால அறிவியல் சொற்கள் தோற்றம் கண்டன. அவர் ஆங்கிலச் சொல்லான Poles என்பதற்கு இணையான தமிழ்ச் சொல்லாக 'முனை' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். அவ்வாறு பயன்படுத்தும்போது தமிழ்ச் சொல்லுக்கு இணையான ஆங்கிலச் சொல்லைத் தந்துள்ளார்.

பூமி சாஸ்திரத்தில் இரேனியஸ் புவியியல் தொடர்பான 51 சொற்களைப் பட்டியலிட்டு வெளியிட்டுள்ளார். இரேனியஸ் தமிழின் முதல் அறிவியல் நூலாசிரியர் மட்டுமல்லாது தமிழின் முதல் கலைச் சொல்லாக்குனரும் (Terminologist) தமிழின் முதல் அறிவியல் பாட நூலாக்குனரும் ஆவார்.⁶ இரேனியஸ் வெளியிட்ட 51 கலைச்சொற்களில் சில வருமாறு: அவற்றுக்கு நிகரான இன்று வழக்கிலுள்ள கலைச்சொற்களும் தரப்பட்டுள்ளன.

	ஆங்கிலச் சொல்	இரேனியஸ் 1832	அறிவியல் அகவழி 1994
Geography	பூமிசாஸ்திரம்	புவியியல்	புவியியல்
Planet	கிரகம்	கோள்	கோள்
Equator	இடைவரை	நிலநடுக்கோடு	நிலநடுக்கோடு
Nadire	கால்முனை	சிறுமம்	சிறுமம்
Ecliptic	சாய்ந்தவரை	விண்வட்டம்	விண்வட்டம்
Latitude	அகல்அளவு	குறுக்குக்கோடு	குறுக்குக்கோடு
Longitude	நீள் அளவு	நெடுங்கோடு	நெடுங்கோடு
Horizon	எல்லைவரை	தொடுவானம்	தொடுவானம்
Solstics	சூரியநிலை	கதிரவன் நிற்றல்	கதிரவன் நிற்றல்

இரேனியஸ், பூமி சாஸ்திர நூலின் மையப் பகுதியில் கலைச்சொற்களின் பட்டியலை வெளியிட்டுள்ளார். இவைகளில் பல எளிமையான தமிழ்ச் சொற்கள். Solstics என்பதற்குச் சூரியநிலை என இரேனியஸ் எளிமையாகக் கலைச்சொல்லைத் தந்துள்ளார். ஆனால் அவருடைய காலத்திற்குப் பின் அவற்றை மற்ற குழுக்கள் உணர்வதற்குச் சிரமப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பட்டியல் மூலம் அறியமுடிகிறது. சொற்களை இரேனியஸ் ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்கு மொழி பெயர்த்துள்ளார். இப்பட்டியலில் எழுத்துப் பெயர்ப்பு சொற்கள் இடம்பெறவில்லை.

இரேனியஸ் பூமி சாஸ்திரம் எழுதிய பிறகே 1848இல் டாக்டர் ஃபிஷ் கிறீன் தனது நூல்களில் கலைச் சொல்லாக்கக் கோட்பாடுகளைத் தந்தார். அறிவியல் தமிழ்க் கலைச்சொற்களை ஆரம்பம் முதலாக நோக்குகையில் சிலவற்றைப் புரிந்து கொள்ளலாம். ஆங்கிலம் தவிர்த்து தமிழில் நூல்கள் படைக்கும் முயற்சியில் கலைச் சொற்களாகப் பெரும்பாலும் அமைந்திருப்பது வடமொழிச் சொற்களே.

இச்சொற்களுக்கு முதன்மை கொடுத்துள்ளதை நாம் வேறுவிதமாக அணுகினால் விடை கிடைக்கிறது. தமிழ் கற்க முனைந்த மேலை நாட்டினருக்கு வடமொழி முக்கியத்துவம் நிறைந்த மணிப் பிரவாள நடையிலான தமிழே பயிற்றுவிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதனை இதன் மூலம் அனுமானிக்கலாம். ஆங்கிலம் கற்ற மேல்மட்டத் தமிழர்களும் பெரிதும் வடமொழிச் சொற்களையே கலைச் சொற்களாகக் கையாண்டுள்ளனர்.

உரைநடை ஒரு தனி நடை

இவருடைய உரைநடை வழக்கமான தமிழ் பண்டித நடையிலிருந்து கலைச்சொற்களையும் வாய்மொழி மரபிலிருந்து சொற்றொடர் தொகுதிகளையும் உள்வாங்கிக் கொண்ட நடையாகவே இருந்தது, எவ்விதச் சார்புத் தன்மை கொண்ட நடையையும் தொடராமல் புதுவித கல்விப்புலத் தீட்டு (Academic Taboos) அற்ற ஒரு நடையை இரேனியஸ் கையாள முனைந்துள்ளார்.

மொழிநடை

1832இல் பூமி சாஸ்திரம் 728 பக்கங்களில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. பிறமொழி பெயர்ச் சொற்களைத் தமிழிலக்கண மரபுக்கேற்ப அவர் மாற்றியமைந்தார். சில எடுத்துக்காட்டுக்கள்:

ரேனியஸ் - இரேனியஸ்	எகிப்து - எகிப்பத்து
துருக்கு - துருக்கை	தைமூர் - திமூர்
பிளாட்டோ - பிளாத்தோ	பிரான்ஸ் - பிராஞ்சி

‘ஜ’என்னும் ஆங்கில ஒலியினைத் தொடக்க கால கிறித்தவ மதபோதகர்கள் யகரமாகவே ஒலித்தனர். (ஜான் - யோவான். ஜேக்கப் - யாக்கோபு) இரேனியஸ் அத்துடன் தமிழ் இலக்கண மரபுக்கேற்ற இகரத்தை முன்னிறுத்தி எழுதுகிறார்.

ஜப்பான் - யப்பான் - கியப்பான்; ஜமுனை - யமுனை - இயமுனை. தாம் வாழ்ந்த திருநெல்வேலியில் பாய்கின்ற தாமிரவருணி என வழங்கப் பெறும் ஆற்றின் பெயரைத் தாம்பிரப்பன்னியாறு என்கிறார்.⁷

மொழிபெயர்ப்பு

இரேனியஸ் 1827இல் “An Essay on the principles of translating the Holy Scriptures with critical remarks on various passages, particularly with critical reference to Tamil language என்ற நூலினை எழுதினார். இரேனியசுக்கு முன்பு பப்ரிஷியஸ் என்பார் வேதாகமத்தை மொழி பெயர்த்திருந்தார். இம்மொழி பெயர்ப்பு மிகக் கடினமாக இருந்தது. சொல் மட்டுமே மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருந்தது. எனவே வேதத்தைச் சொல் மட்டத்தில் மொழி பெயர்க்காமல் கருத்துக்களைக் கிரகித்துப் பின்பு தமிழ் மரபு வழக்குகளில் வெளியிடல் அவசியம் என இரேனியஸ் உணர்ந்தார். ஆகவே புதிய முறையில் வேதத்தை இரேனியஸ் மொழிபெயர்க்கப் புகுந்ததாக சரோஜினி பாக்கியமுத்து குறிப்பிட்டுள்ளார்.⁸

டாக்டர் சாமுவேல் ஃபிஷ்கிர்ன்

மருத்துவக் கருத்துக்களைச் சொல்லுந் திறன் தமிழுக்குண்டு என்பதை யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ்மொழி மூலம் மருத்துவக் கல்வி புகட்டிய பெருமை அமெரிக்க சிலோன் மிஷன் மருத்துவப் பாதிரியாரான டாக்டர் சாமுவேல் ஃபிஷ்கிர்னைச் சாரும்.

மருத்துவ நூலாக்கத்திற்குக் கூட்டுமுயற்சி தேவை

மருத்துவம் தமிழில் கற்பிக்க மருத்துவ நூல்கள் எழுத முன்னேற்பாடாக 1858ஆம் ஆண்டில் நியூயார்க்கில் உள்ள பதிப்பாளரிடம் உரிமை பெற்று டாக்டர் கிறீன் தானே மொழிபெயர்த்து நான்கு நூல்களை எழுதினார். இதைத் தொடர்ந்து இவரிடம் கற்றுத் தேர்ந்த யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களான டன்வதரால் ஒரு நூலும், த.வி.சப்மன் என்ற வைத்திலிங்கத்தால் மூன்று நூல்களும் வில்லியம் என்ற அப்பாபிள்ளை மற்றும் ச.வை.நாதானியேல் என்ற சாமிநாதனால் இரண்டு நூல்களும் எழுதப்பட்டுள்ளன. இவைகளில் பல நூல்கள் த.வி.சப்மனால் பாஷாந்தரம் செய்ததாகவும் ச.சுவாமிநாதனால் பரிபாஷை செய்ததாகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. டாக்டர் கிறீன் தன் மாணவர்கள் நூல்களை எழுதிய பின்னர் அனைத்து நூல்களையும் பார்வையிட்டு. திருத்தப்பட்டதாக நூலின் முகப்பில் குறிப்பு உள்ளது. இதை நோக்கும்பொழுது நூல் சிறப்பாக விரைவில் வெளிவர ஒவ்வொரு நூலாக்கத்திற்கும் தனி மனிதன் முயற்சி மட்டும் போதாது கூட்டு முயற்சி தேவை என்பது புலனாகிறது.

டாக்டர் கிறீன் தமிழின் முதல் கலைச்சொல் கோட்பாட்டாளர். இவர் நூலில் தமிழ்க் கலாச்சாரத்தைச் சற்றேனும் குறைக்காது தமிழர்களிடையே நிலவிய அறிவியல் சார்ந்த சில நடைமுறை மருத்துவங்களையும் இணைத்து மேலை மருத்துவத்தைத் தமிழில் எழுதியதோடு நில்லாமல் 33 மாணவர்களை முதன் முதலில் தமிழ்வழி மேலை மருத்துவம் படிக்க வைத்து மருத்துவராக்கிய பெருமை இந்த அமெரிக்கப் பாதிரியையே சாரும்.

டாக்டர் கிறீன் முதன்முதலாக மொழிபெயர்க்கத் தொடங்கிய நூல் கல்வின் கற்றறின் Anatomy, Physiology and Hygiene என்ற ஆங்கில நூல். இதன் தமிழாக்கம் அங்காதிபாதம், சுகரணவாதம், உற்பாலனம் (1852). இதுவே தமிழில் மருத்துவ நூல்கள் வரிசையிலுல் வெளிவந்த முதலாவது மேலை மருத்துவ நூல். இதில் வெளிவந்துள்ள முன்னுரையில் அன்றைய மொழிநடை. சொற்பிரயோகம். கிரந்த எழுத்து. கலைச் சொல் பயன்பாடு. பண்டிதத்தமிழ். பேச்சுத் தமிழ் ஆகியவற்றை அறிந்துகொள்ள ஏதுவாகிறது. (எ.கா) “வைத்தியனாகிய கல்வின் கற்றர் இளைஞர்கள் கற்றுக் கொள்ளும்படி எழுதின ஓர் புத்தகத்திலிருந்து இப்புத்தகம் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. அவருடைய தயாளத்தினால் இப்பதிப்பில் பல படங்கள் சேகரித்துக் கொள்ளும்படி கிடைத்தன, அப்புத்தகத்திலே தமிழ்நாட்டாருக்கு ஒவ்வாதெனக் கண்ட சில அற்ப காரியங்களை மாத்திரம் அதினின்று சொற்ப விகற்பமாக்கி, இதிலே அவர்களுக்கு இணங்க எழுதியவை இத்தேசத்தவர்கள் அறியவேண்டிய வேறு சில காரியங்களும் கூட்டி எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.”⁹

இதுபோன்ற சுய ஆசிரியர்களின் தோற்றம் முக்கிய சமூக அசைவாக்கமாகக் கருதப்படுகிறது. இவர்களே நவீன அறிவியலை சுதேசி மொழியில் படைத்தவர்கள். தாய்மொழியில் கல்வி என்ற கொள்கையின் தொடர்ச்சியாக அறிவியல் பாடநூல்களை மொழிபெயர்த்து பதிப்பித்தவர்கள்.

இங்கு மேலைநாட்டுச் சிந்தனைகள் கருத்துகள் முதலியன அதே கலாச்சார வடிவில் இல்லாது உள்வாங்கும் கலாச்சாரத்தின் கூறுகள் உட்புகுத்தப்பட்டு பாரம்பரிய அறிவு வடிவிற்கு விளங்கக் கூடியதாக மாற்றியமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே மொழிபெயர்ப்பு எனும் இச்செயல்பாடு நவீனத்தைத் தன் கலாச்சாரத்தினுள் வசப்படுத்தும் (Domestication) போக்கு என கருத இடமுண்டு. “இப்புத்தகத்தில் புதிய சொற்கள் அளவோடு கையாளப்பட்டுள்ளன. அவைகளும் அச்சொற்கள் வழங்கப்பட்ட பொருள்களின் சில குறிப்புகளைப் பற்றிச் சமஸ்கிருத பாஷையிலிருந்தே தெரிந்து கொள்ளப்பட்டன.”¹⁰

நூலில் பேச்சுத் தமிழ்

இவர் நூலில் உள்ள பாயிரத்தில் இலங்கையில் தமிழ் பேசும் மக்கள் வழக்கில் இருந்த (பேச்சு வழக்கு) பாயிரம், சுகத்தைக் காக்கும் விதம், பரிமாணங்கள், வைத்தியம், தயாளம், சொற்பவிகற்பம் காரியங்களுக்கூட்டி போன்ற சொற்களும் சொற்றொடர்களும் இலகுவாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதைக் காணமுடிகிறது.

அறிவியல் துறையில் உழைத்த கிறீன் இறை பக்தியுடன் பாயிரத்தை முடித்தலும் தமிழ் இலக்கங்களைக் குறிப்பிடுவதும் கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கன. இந்நூலில் எலும்புகள், பேசிகள், சீரண உறுப்புக்கள், இரத்த உறுப்புக்கள், சுவாசம், தோல், நரம்பு மண்டலம் போன்றவற்றிலே மூன்று பகுதிகள் விவரம், தொழில், பேணும் முறை ஆகியவை தனித்தனியாக உள்ளன. இது மாணவர் தெளிவு பெற உதவும் வண்ணம் தெளிவான படங்களுடன் தரப்பட்டுள்ளன. இப்படங்கள். “கல்வின் கற்றர்” (Dr. Calvin cutter) வழங்கியவை. ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலும் முதற்பக்கத்திலே அவ்வதிகாரத்திலுள்ள கலைச்சொற்கள் வரிசைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. நூலின் இறுதியில் நூலில் உள்ள கலைச்சொற்கள் தமிழ் விளக்கத்துடனும், ஆங்கிலக் கலைச்சொல்லுடனும் இணைத்துத் தரப்பட்டுள்ளன.

இந்நூலை மொழி பெயர்க்கும் போது தமிழ்நாட்டாருக்கு ஒவ்வாதன கண்ட சிலவற்றை நீக்கியும் அறியவேண்டிய வேறு சில காரியங்களைக் கூட்டியும் எழுதிய யுக்தி ஆகிய இன்றைய சமுதாயத்தில் மொழி பெயர்ப்பா? தழுவலா? எது பொருத்தமானது என்போர்க்கு ஒரு சிறப்புச் செய்தியைக் கூறுகிறது.

மாணவர் நூலை பொதுமக்களுக்கும்

இரண வைத்தியம் (1867) என்ற நூலின் அறிமுகப் பகுதியில் மனித உடற்கூறு உடல் இயக்கம் பொதுவாக விவரிக்கப்பட்டுக் கடைசியில் கலைச்சொற்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நூல் மருத்துவ மாணவர்களுக்கென எழுதப்பட்டுள்ளது என்றாலும் தமிழ் பாஷையைக் கற்றறிந்தவருக்கும் இது தெளிவாய் விளங்கும் என்பதே துணிவு என்று கூறியதிலிருந்து தமிழ்மொழி அறிந்த அனைவருக்கும் இந்நூல் பயன்பட்டுள்ளது அறியமுடிகிறது.

இந்நூலின் மொழிபெயர்ப்பு முறையை நாம் அறியும்போது அப்பட்டமான நேரடி மொழிபெயர்ப்பாக இல்லாது கிறீனுக்கு நல்லதென்று பட்ட உள்நாட்டு அறுவை முறைகளையும் இணைத்து எழுதி உள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

கெமிஸ்தம் (1875) என்ற நூலில் உள்ள முகவுரையில் தாம் ஒரு சீர்திருத்த கிறித்தவப் பாதிரியார் என்பதை நிலைநாட்டி இந்து மதத்தைச் சாடவும் தயங்கவில்லை. இதை இப்புத்தகத்தின் முகவுரை வழி அறிவோம். “இல்லாத சரித்திரமென்ற மப்பில் பதுங்கி தமிழருக்கு நாசமோசத்தை வருவிக்கும் சகுனம், சூனியம் முதலிய பொய்கள் நித்தமும் தடையின்றி உலாவுகின்றன. ரஸவாதத்திற்குப் பதிலாகப் பொருள்களின் கூறுகளைக் குறிக்கும் கெமிஸ்த வித்தையையும். சோதிட சாஸ்திரத்திற்குப் பதிலாக வான சாஸ்திரமும். பொய்யான கல்விக்குப் பதிலாக மெய்யான அறிவைத் தேசத்தில் நிறுத்துவது, ஊரிலும் மக்களிடமும் உள்ள கெட்ட எண்ணங்கள் பழக்க வழக்கங்கள் ஆகியவற்றை அகற்றுமென்று நம்பி விரும்புகிறபடியால் இப்புத்தகம் வெளியிடுகிறது.” இதுவே இந்நூலின் நோக்கமாக அமைந்துள்ளது.

அடுத்து ‘மனுஷ சுகரணம்’ (1883) எனும் நூல் கிறீனினால் பார்வையிடப்பட்டு, த.வி.சம்மனால் எழுதப்பட்டது. இந்நூலின் முன்னுரையில் “இப்புத்தகம் வருங்காலத்துத் தமிழருள் இக்கல்வி ஓட்டத்துக்குத் தொடக்கமான நிலையாய் இருக்கட்டும். இவ்வோட்டம் மேற்கு தேசத்தாருள் முன்கண்ட ஓட்டத்துக்கு நிகராகக் கடவது” இதுவே கிறீனின் ஆசையாக இந்நூலின் முன்னுரையிற் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மேனாட்டில் மெத்த வளர்ந்துள்ள விஞ்ஞானம் தமிழரிடையே சரிநிகர் சமானமாகப் பரவுதல் வேண்டும். அதற்குத் தமது முயற்சி தொடக்கமாக அமைதல் வேண்டும் என்று விரும்பியது முன்னேற்றப் பாதையில் தமிழ்நாட்டினரை இட்டுச் செல்ல வழி வகுத்தது என நினைக்கத் தோன்றுகிறது.

மனுஷ அங்காதிபாதம் (1872) எனும் நூல் கிரே உடல் கூறு நூலை அடிப்படையாகக் கொண்டு த.வி.சம்மனால் எழுதப்பட்டு கிறீனினால் திருத்தப்பட்ட உடற்கூறு நூல் ஆகும். இந்நூலில் மிக விளக்கமான முறையில் படங்களும் விளக்கச் சித்திரங்களும் அமைந்துள்ளன. தமிழில் இது புதுமையான வெளியீடாகும்.

அகராதி

நூலினை இலகுவாகக் கற்க அங்காதிபாதம் சுகரணவாதம் உற்பாலனம் எனும் நூலின் இறுதியில் அருஞ்சொல் அகராதி தமிழ் விளக்கத்துடன் ஆங்கில கலைச்சொல்லுடன் தரப்பட்டுள்ளன. இதுபோலவே கெமிஸ்தம் நூலிலும் நூலின் இறுதியில் கலைச்சொற்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இச்சொற்களைத் தவிர்த்து ஒரு தனி நூல் அருஞ்சொற்களை அடக்கிய அகராதி Vocabularies of Meteria medica and pharmacy of mid wifery and Diseases of Women, Children and of medical jurisprudence எனும் நூல் 1878இல் வெளிவந்தது. இதில் சொற்கள். பதார்தசாரம். சிகிச்சம். மருத்துவம். ஸ்திரி வைத்தியம். பாலர் வைத்தியம் ஆகிய துறைகளில் பிரயோகிக்கப்படும் அருஞ்சொற்கள் அமைக்கப்பட்ட முறை, சொல்லாக்க விதிகள் கூறப்பட்டுள்ளன, இந்த அருஞ்சொல்லகராதியில் ஆங்கிலம் - தமிழ், தமிழ் - ஆங்கிலமாக இரு தொகுதிகள் உள்ளன.

கலைச்சொல் மதிப்பீடு

1850ஆம் ஆண்டிலேயே கலைச்சொற்களைத் தொகுத்து புதிய சொற்களை உருவாக்க கிறீன் திட்டமிட்டிருந்தார். தமிழ்மொழியில் கலைச் சொற்களை உருவாக்குவது கடினமல்ல என்பது அவர் கருத்து. இதனை “அநேக சொற்கள் இப்பொழுதே தமிழில் உள்ளன. அவை அருமையான வைத்திய சொற்களாகும்.”¹¹ என்ற கருத்து உறுதிப்படுத்தும்.

கிறீன் தம்முடைய நூல் தொடர்பான மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டபோது கலைச்சொற்களையும் கலைச்சொல்லாக்கக் கோட்பாட்டையும் உருவாக்கினார். கலைச்சொல் உருவாக்கத்தில் கிறீன் மொழித் தேர்வு முறையைக் கடைபிடித்துள்ளார். மொழித் தேர்வின் முதல் நிலையில் தமிழும் அடுத்த நிலையில் சமஸ்கிருதமும் இறுதி நிலையில் ஆங்கிலமும் இடம் பெற்றுள்ளன. இம்முன்று மொழிகளிலிருந்து கிறீன் தம் கலைச்சொற்களை உருவாக்கியுள்ளார். சொற்களைத் தமிழிலும் தொடர்ந்து சமஸ்கிருதத்திலும் ஆங்கிலத்திலும் தேடவேண்டும் என விதி வகுத்துள்ள கிறீன் தமிழில் சொற்கள் இல்லாதபோது மட்டும் அடுத்தடுத்த நிலைகளுக்குச் செல்ல வேண்டும் என விதி வகுத்துள்ளார்.

அனைத்துலகப் பயன்பாட்டிற்கான கலைச்சொல்

கிறீன் முறையான கலைச்சொல் கோட்பாட்டை வகுத்துக் கொண்டு பத்தாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட கலைச்சொற்களை உருவாக்கியுள்ளார். திட்டவாட்டமான விதிகளை அமைத்து அவற்றுக்கமைய புதிய சொற்களை ஆக்கிய கிறீன் கலைச்சொற்கள் பிரயோகத்தில் தமிழ்பேசும் மக்களிடையே ஒருமைப்பாடு காணவும் முயற்சி எடுத்தார்.¹² வேதியியல் சொற்களைக் கலைச்சொல்லாக்கும் போது சர்வதேச ஒருமைப்பாடு வேண்டும் என நினைத்த கிறீன் பெரும்பாலான வேதியியல் சொற்களை எழுத்துப் பெயர்ப்பு செய்துள்ளார்.

சொற்கள் இல்லாதபோது மட்டும் அடுத்தடுத்த நிலைகளுக்குச் செல்ல வேண்டும் என விதி வகுத்துள்ளார்.

துணையாளியின் கடமை என்ற அதிகாரத்தில் அறுவை மருத்துவரைச் சந்திர வைத்தியர் என்றும் வேகம் என்பதற்கு சடுதி என்றும் குளியலுக்கு, ஸ்நானம் என்றும் வடமொழியிலேயே அன்றைய நிலையில் கருத்துத் தெளிவுடன் இலகு தமிழில் கருத்துப் பரிமாற்றம் உள்ளது. இதில் பல நல்ல தமிழ்ச் சொற்களும் அமைந்துள்ளன... Abortion கருவழித்தல்.

தமிழின் பொது மொழி வழக்கிலிருந்து சொற்களைத் தேர்ந்தெடுக்கலாம் என்று பரிந்துரை செய்த கிறீன் பேச்சுமொழி நாட்டுப்புற வழக்குச் சொற்களின் பயன்பாட்டைப் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. எனினும், நாட்டுப்புற வழக்குச் சொற்களையே அதிக எண்ணிக்கையில் கலைச்சொற்களாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார். சான்றாகப் பின்வரும் சொற்களைக் குறிப்பிடலாம்.

Chest - நெஞ்சு; Mania - பையித்தியம்.
Alopecia - மொட்டை; Condiment - காரசாரம்¹⁴

சமஸ்கிருத சொற்களையும் சமஸ்கிருத - ஆங்கில, ஆங்கில - சமஸ்கிருத அகராதியிலிருந்து தேர்ந்தெடுத்து இரண்டு அகராதிகளிலும் இடம்பெற்றுள்ள சொல்லைச் சரியானதாகத் தேர்ந்தெடுத்து கலைச்சொல்லாக்க வேண்டும் என்பது அவர்தம் நெறிமுறை.

பொதுச் சொற்களையும் அகராதிச் சொற்களையும் கலைச் சொற்களாகக் கருத விதி வகுத்த கிறீன் அச்சொற்களைக் கலைச்சொற்களாகக் கருதும்போது ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளிலேயே வழங்க வேண்டும், பொருள் வரையறை செய்ய வேண்டும் என வற்புறுத்துகிறார். தமிழ் சமஸ்கிருத மொழிகளில் உள்ள பகுதி விசுவகளை இணைத்தும் தமிழ், சமஸ்கிருதம் சொற்களை உருவாக்கலாம் எனவும் பரிந்துரைத்துள்ளார். ஆங்கில கலைச்சொற்களுக்கு

இணையான சொற்களைத் தொகைச் சொல்லாக்க முறையில் உருவாக்கலாம் எனக் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார்.¹⁵

மொழிபெயர்ப்பு விதிமுறைகள்

ஆங்கிலக் கலைச்சொல்லின் பகுதிகளைத் தனித்தனியே மொழி பெயர்த்து கலைச்சொற்களை உருவாக்கலாம் என விதி வகுத்துள்ள கிறீன் ஆங்கிலத் தொடரின் பகுதிகளைத் தனித்தனியாகத் தமிழில் மொழி பெயர்த்து பின் அவற்றை இணைக்கலாம் எனவும் ஆங்கிலத் தொடரின் பகுதிகளைத் தனித்தனியாக சமஸ்கிருதத்தில் மொழிபெயர்த்து பின் அவற்றை இணைக்கலாம் என்பதும் அவர் விதிகளில் ஒன்று. கலைச்சொல்லாக்கத்தில் சொற்கள் கிடைக்காதபோது பிறமொழிச் சொற்களை இணைத்துச் சொல்லாக்கும் கடன் கலப்பு முறையை ஏற்றுக் கொள்ளவும் அவர் இணக்கம் தெரிவித்துள்ளார். மூலச் சொல்லுக்கு இணையான தமிழ்ச் சொல்லுடன் சமஸ்கிருதத்தை இணைத்து வழங்கலாம் எனவும், மூலச் சொல்லுக்கு இணையான தமிழ்ச் சொல்லுடன் ஆங்கிலச் சொல்லை இணைத்து வழங்கலாம் எனவும் பரிந்துரை செய்துள்ளார்.

ஆங்கிலக் கலைச்சொற்களின் முன்னொட்டுக் களையும் (Prefixes) பின்னொட்டுக்களையும் (Suffixes) மொழிபெயர்ப்பதற்கான விதிகளை கிறீன் வகுத்துள்ளார். இந்த முறையைப் பயன்படுத்தியுள்ளதால் அவருடைய சீர்மை புலப்படுகிறது.

எழுத்துப் பெயர்ப்பு

உள்நிலையாக்கம் மொழிபெயர்ப்பு பற்றிக் கருத்து தெரிவித்துள்ள கிறீன் எழுத்துப் பெயர்ப்பு பற்றிய சொல்லை அதன் ஒலிப்படி தமிழ் எழுத்தால் எழுதிக் கொள்ளவும் என விதி வகுத்துள்ளார். ஒட்டுமொத்தமாக டாக்டர் கிறீனைப் பார்க்கும்போது மருத்துவ, வேதியியல், தாவரவியல் நூல்களை வெளியிட்டவர் என்ற பெருமையோடு இவரே தமிழின் முதல் கலைச்சொல் கோட்பாட்டாளர் என்று கூறுவது மிகப் பொருத்தமுடையதாகும்.¹⁶

அறிவியல் தமிழுக்கான இலக்கண நெகிழ்வு கிறீன் காலத்திலேயே தொடங்கிவிட்டது.

மூலநூல் ஆசிரியரை 'வெல்சு பண்டிதர்' (Dr.Wells) எனத் தமிழாக்கிய கிறீன் Chemistry என்பதனை, கெமிஸ்தம் என எழுதினார். ஆங்கிலச் சொல்லின் உச்சரிப்பைப் பேணி விசுவாசம் தமிழ் மொழிக்கமைய எழுதும் அவரது கலைச் சொல்லாக்க வழிக்கு இது ஓர் உதாரணமாகும்.¹⁷

ஒலியமைதிக்காதத் தேவையான இடத்தில் வட எழுத்துக்களும் உள. Samuel என்ற பெயரை சமூல்

எனவும் Daniel என்ற பெயரை தனெல் எனவும் ஒலிபெயர்த்துள்ளார்.

தமிழில் சில எழுத்துக்கள் முதலில் வருதல் தமிழ் வழக்கல்ல. (எ.கா). ட, ல. Daniel என்ற பெயர்ச் சொல்லை இக்காலத்தில் நாம் டானியல் என எழுதத் தொடங்கி விட்டோம். ஆனால். அன்று கிறீன் அதை தனெல் எனத் தமிழாக்கினார். லண்டன், லங்கைக்கு 'இ' புகுத்தப்படவில்லை. எனவே. தமிழாக்கும்போது ஒலியமைதி பெறுவதை கிறீன் குறிக்கோளாகக் கொண்டாரன்றி இலக்கண மரபை அல்ல என்பது தெளிவு. மற்றொரு எடுத்துக்காட்டு Crystal என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லின் தமிழ் எழுத்துப் பெயர்ப்பு கிருஸ்தல் எனப்படுகிறது. இதில் வட எழுத்துடன் தமிழ் விசுவாசமும் இணைத்துள்ளார். உரைநடை சொல்லாட்சியின்போது மிச்சமான, சீசா, கொஞ்சம் போன்ற பேச்சுத் தமிழ்ச் சொற்கள் கையாளப்பட்டுள்ளன.

கிறித்தவ வட்டார மொழிக் கல்விச் சங்கம் ஜான்முர்டாக்

19ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் கிறித்தவ வட்டார மொழிக் கல்விச் சங்கம் சென்னை மாகாணத்தில் மிகப் பெரும் அச்சு சக்தியாக வளர்ந்தது. இதன் செயலாளர் ஜான்முர்டாக். இவர் வட்டார மொழிக் கல்வி பரவுதலை ஆதரித்தார். கல்விப் பாடநூல்கள் முதலியன கருத்தியல் சார்ந்தவை என்பதை கி.வ.க.சங்கம் உணர்ந்திருந்தது. இச்சங்கத்தின் மூலம் முர்டாக் வெளியிட்ட பாடநூல்கள் மிசினரி பள்ளிகளில் அடித்தட்டு மக்களைச் சென்றடைந்தன. இவைகளில் பலவற்றில் தாய்மொழிக் கல்வியே நடைபெற்றது. மிசினரி பள்ளிகளில் மட்டுமின்றி மற்ற பள்ளிகளிலும் இப்பாடநூல்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன.

ஜான் முர்டாக் இச்சங்கத்தின் மூலம் மொத்தமாக 240 பாடப் புத்தகங்களையும். பிற புத்தகங்களையும் 14 இந்திய மொழிகளில் 3 மில்லியன் பிரதிகளை வெளியிட்டார். இவர் இந்திய மரபு வழி அறிவு முற்றிலும் பயனற்றது, தவறானது, மூட நம்பிக்கை உடையது என்ற கருத்தைக் கொண்டிருந்தார்.

இந்தியாவின் மரபுப் பழக்கங்களில் உள்ள குறைகளை, தீமைகளைச் சுட்டிக் கடுமையாக எதிர்த்தவர் முர்டாக். இயற்கைத் தத்துவக் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவதாக அவருடைய சங்க நூல்களும் அமைந்திருந்தன. இவைகள் இந்திய மரபுக் கருத்துக்களை மூடநம்பிக்கை என சாடியது. மேலும் சோதிடம், பெண்களுக்குக் கல்வி அளிக்காமை, சாதியம் முதலியவற்றை விமர்சிப்பதாக அமைந்திருந்தது.

ஜான் முர்டாக் தமிழ் மற்றும் சிங்கள மொழிகளில் அதுவரை வெளியான நூல்களில் தகவல்களைத் திரட்டி இரண்டு நூலடைவுகளை 1868இல் தயாரித்தனர். இத்தகைய நூலடைவு மூலம் மறுவெளியீட்டுக்கும் மொழிபெயர்ப்புக்கும் ஏற்ற நூல்களையும் வாசகர்கள் விரும்பும் நூல்களையும் கண்டறிவது அவரது நோக்கமாக அமைந்தது. 1706இல் டேனிஷ் மிசினரிகளின் வெளியீடுகள் முதற்கொண்டு 1868 வரையில் சற்றேறக்குறைய 4200 வெளியீடுகள் பற்றிய தகவல் இந்நூலடைவில் உள்ளது. இந்த நூலடைவில் வகுப்பு டி (Class - D) எனும் பிரிவில் இயற்கை அறிவியல் எனும் தலைப்பில் அறிவியல் நூல்களைத் தொகுத்துள்ளார்.¹⁸

இந்நூல்களில் பெரும்பான்மை சித்த மருத்துவம் ஆயுதர்வேத மருத்துவம் சார்ந்ததாகவும் சிறுபான்மை அலோபதி மருத்துவம் சார்ந்ததாகவும் உள்ளன.

முர்டாக் தமது பட்டியலில் ஒவ்வொரு நூலின் சுருக்கமும் ஆசிரியர் பெயரும் அதன் விலையும் அச்சான ஆண்டும் பக்க எண்ணிக்கையும் வெளியிட்டவர் பெயரும் கொடுத்துள்ளார். இலக்கிய வரலாறு எழுதுகிறவர்களுக்கு இக்குறிப்புகள் முடிவில்லாத பயனைத் தருவதாக உள்ளது.

முர்டாக் நூலடைவில் கிறித்தவ சமய நூல்களே மிகுதி. இதற்குக் காரணம் நடைமுறையில் இருந்த அச்சுச் சட்டம். முர்டாக்கின் இப்பட்டியல் மற்றொரு மறைமுகப் பயனையும் தந்தது. தமிழர்களுக்கு அச்சான நூல்களை வெளியிடுவதில் ஐரோப்பியர்களைவிட பின்தங்கியுள்ளதை உணர்கின்றவர்களுக்கு மேலும் பல நூல்களை வெளியிட ஊக்கம் அளித்தது.

இத்தகைய நூலடைவு மூலம் மறுவெளியீட்டுக்கும் மொழி பெயர்ப்புக்கும் ஏற்ற நூல்களையும் வாசகர் விரும்பும் நூல்களையும் கண்டறிவது அவரது நோக்கமாக அமைந்தது. கலை சம்பந்தப்பட்ட நூல்கள் சிலவே உள்ளதை முர்டாக் காட்டியுள்ளார். ஆயினும் ஓவியம், சிற்பம், கட்டிடம், கலை தொடர்பாக எந்த நூலும் இல்லை என்பதையும் சுட்டியுள்ளார். இக்கருத்து தமிழருக்கு ஒரு மறைமுக அறிவுரையாகக் கருதத் தக்கது,

மதிப்பீடுகள்

காலனி ஆட்சியின் தொடக்கத்தில் வெளியான இயற்கை அறிவியல், மருத்துவம் சார்ந்த நூல்கள் அனைத்தும் ஐரோப்பியர் அதுவும் குறிப்பாக பாதிர்களால் எழுதப்பட்டவை. பிஷ்கிரீன் பல மருத்துவ நூல்களைத் தமிழில் எழுதினார்; கற்பித்தார், மாணவர்களையும் எழுதத் தூண்டினார். அவருக்கு அரசு அங்கீகாரம் முதலில் கிடைக்கவில்லை என்றாலும் தொடர்ந்து தமிழில் நூல்களை வெளியிட்டார்.

ஆகவே இவரைத் தமிழ்வழி மருத்துவத்தின் தந்தை எனலாம். இவர்கள் அறிவியல் ஆய்வில் ஈடுபடுவது மதத்திற்கு முரணாகக் காணப்படவில்லை. கடவுளின் பெருமையை விளக்கும் ஓர் மார்க்கமாக அறிவியல் காணப்பட்டது. இந்தப் பின்னணியில் பொய்யான மதத்தையும் மெய்யான கடவுளையும் சுட்டிக் காட்டுவது என்ற மிசினரிகளின் பணியின் ஓர் அங்கமாக அறிவியல் நூல் வெளியீடுகள் அமைந்திருந்தன.¹⁹ மேலும் இப்பாதிரிகளால் உருவாக்கப்பட்ட கிறித்தவ வட்டார மொழிக் கல்விச் சங்கம் பள்ளி ஆசிரியர்களைப் பயிற்றுவித்ததால் பள்ளிகள் பெருகின. மேலும் வட்டார மொழிகளில் நூல்கள் வெளிவந்ததால் பள்ளிகள் பெருகின. மேலும் வட்டார மொழிகளில் நூல்கள் வெளிவந்ததால் தாய்மொழிக் கல்விக்கு வித்திட்டது.

ஆங்கில ஆட்சிக்குப் பிறகு மேலைக் கருத்துக்களின் தாக்கத்தின் விளைவாகவும் அரசு அமைப்பில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களின் விளைவாகவும் தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் சில அசைவாக்கங்கள் உருவாயின. கல்வி என்பது போற்றுதலுக்குரியதாகிறது. சமூகம் முன்னேற கல்வி ஓர் ஏனியாக பயன்பட்டது. முன்பு நிலவி வந்த பிறப்பின் அடிப்படையில் சமூக அந்தஸ்து என்ற நிலைக்கு இப்புதிய போக்கு சவாலாக அமைந்தது.

தமிழ்க் கலாச்சாரத்தில் உள்ள மூடப் பழக்கங்களை ஒழிப்பது கல்வி மூலம் அகற்றுவது என்ற நோக்கில் பல நூல்கள் எழுதப்பட்டன. கல்வி பரவுதலுக்கான பாடப் புத்தகங்கள் தயாரிப்பு என்ற தேவையின் தொடர்ச்சியாக அறிவியல் நூல்கள் சுதேச மொழியில் வெளியிடப்பட்டன. மேலை மருத்துவமும், சுதேசி மருத்துவமும் கலந்து சிகிச்சை முறைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. துண்டுப் பிரசுரங்கள் வழியே காலரா போன்ற நோய்கள் குறித்து விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தப்பட்டது. இதன் தொடர்ச்சியாக நாளடைவில் ஐரோப்பியர்கள் மட்டுமே அறிவியல் நூல்களைப் படைக்கும் நிலை மாறித் தமிழ் மக்களும் அறிவியல் நூல்களை எழுத முற்படும் நிலை ஏற்பட்டது. மேலும் 1857இல் கிழக்கிந்திய கம்பெனியிடமிருந்து இங்கிலாந்து இராணி இந்திய அரசுப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டதன் விளைவாக 'மதராஸ் ஸ்கூல் புக்ஸ் அண்ட் வெர்னாகுலர் லிட்டரேட்சர் சொசைட்டி' எனும் நிறுவனம் நிறுவப்பட்டது. இச்சங்கம் மலிவு விலையில் பள்ளிப் பாட நூல்கள் மற்றும் அறிவியல் இலக்கிய நூல்கள் முதலியவற்றை வெளியிட்டது.

1880களில் தமிழகத்தில் ஒரு புதிய வளர்ச்சி ஏற்பட்டது. தமிழகத்தில் பல பகுதிகளிலும் அறிவியல் மற்றும் இலக்கியச் சங்கங்கள் தொடங்கப்பட்டன. 1885இல் தொடங்கப்பட்ட விழுப்புரம் கல்விச் சமூகத்தின் குறிக்கோளாக அறிவியல் மற்றும்

இலக்கியங்களைப் பற்றி விவாதித்து கல்வி மற்றும் சமூக சீர்திருத்தத்திற்கு முற்படுவது என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இது தவிர பல நூலகங்களும் தொடங்கப்பட்டன. இத்தகைய சங்கங்கள் வேறுபட்ட மொழி, இனம், மதம், ஜாதிப் பிரிவுகளிலிருந்து உருவான பல படித்த புதிய பிரிவினர்களை ஒருமுகப்படுத்தும் மேடையாக அமைந்ததோடு நிலல்லாமல் காலனியாதிக்கத்திற்கு எதிராகக் குரலெழுப்பும் மேடையாகவும் திகழ்ந்தது. இக்கால கட்டத்தில் தமிழகத்தில் வளர்ந்து வந்த இச்சங்கங்கள் படித்த புதிய சமூகப் பிரிவினர் சமூக மதிப்பு அடைய வழி வகுத்ததோடு அல்லாமல் கல்வி என்பதற்குச் சமூக மதிப்பை உயர்த்தி உறுதிப்படுத்தியது. கிருத்துவப் பாதிரியார்கள் முன்னத்தி ஏர்போல மேற்கொண்ட முயற்சிகளின் விளைவாகத் தமிழில் புதிய உரைநடை, வரலாறு ஆகியவற்றில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டது. கலைச் சொற்களை உருவாக்குவதோடு நின்றுவிடாமல் அவற்றை அகராதிக்களாகத் தொகுக்கின்ற முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. சென்னையில் மு.ஜெகந்நாத நாயுடு போன்ற தமிழில் ஆர்வமுடைய சான்றோர் தொடர்ந்து மருத்துவ நூல்களைத் தமிழில் எழுதினார்கள். என்பதுகளில் தோன்றிய தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகமும் தொடர்ந்து அறிவியல் மருத்துவ நூல்களை வெளியிட்டு வருகின்றது. கலைச் சொற்கள் உருவாக்கமும், தரப்படுத்தலும் செய்யப்பட்டு. கலைச் சொல்லகராதிகள் வெளிவருகின்றன. இவையாவற்றிற்கும் கிருத்துவப் பாதிரியார்களின் புதிய மருத்துவ அறிவியல் நூலாக்க முயற்சிகளே அடிப்படை என்று துணிந்து கூறலாம்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. C.S.Mohanavelu, German Temilology, (Chennai: Saiva Siddhantha publications, 1993), 132.
2. சு.நரேந்திரன், கிறித்தவமும் அறிவியலும் (சென்னை: கொற்றவை வெளியீடு. 2014), 156.
3. தொ.பரமசிவம், பதி., இரேனியஸ் தமிழியல் முன்னோடி (திருநெல்வேலி: மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், 2000), 4.
4. கா.மீனாட்சிசுந்தரம், ஐரோப்பியர் தமிழ்ப்பணி (சென்னை: சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், 1974), 62.
5. இரா.பாவேந்தன், தமிழில் கலைச்சொல்லியல் (தஞ்சாவூர்: தமிழ் பல்கலைக்கழகம், 2003), 101.
6. இரா.பாவேந்தன், தமிழில் அறிவியல் இதழ்கள் (கோயம்புத்தூர்: சாமுவேல் ஃபிஷ்கிரீன் பதிப்பகம், 1998), 164.
7. சு.நரேந்திரன், கிறித்தவமும் அறிவியலும், 96.
8. தொ.பரமசிவம், பதி., இரேனியஸ் தமிழியல் முன்னோடி (திருநெல்வேலி: மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், 200), 30.

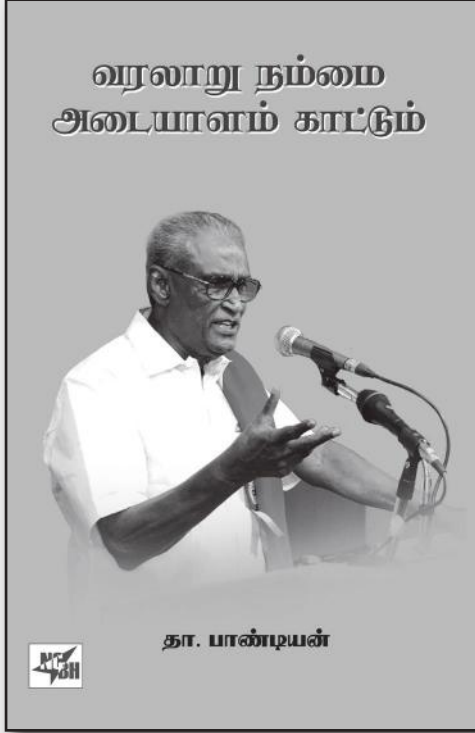
9. அம்பி, மருத்துவத் தமிழ் முன்னோடி டாக்டர் கிரீன் (சென்னை திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசிந்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், 1995), 78.
10. மேலது, 107.
11. மேலது, 106.
12. மேலது, 109.
13. மேலது, 109.
14. கிரீன். மனுஷ அங்காதி பாதம் (யாழ்ப்பாணம் மானிப்பாய் அச்சுக்கூடம், 1872), 890.
15. இரா.பாவேந்தன், தமிழில் கலைச்சொல்லியல், 169.
16. மேலது, 170
17. அம்பி, மருத்துவத்தமிழ் முன்னோடி, டாக்டர் கிரீன், 142.
18. சா.கிருஷ்ணமூர்த்தி மற்றும் சா.உதயசூரியன், பதி., அறிவியல் தமிழ் வளர்ச்சி (தஞ்சாவூர் அனைத்திந்திய அறிவியல் தமிழ்க்கழகம், 1872), 13.
19. த.வி.வெங்கடேஸ்வன், இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தமிழகத்தில் அறிவியல் புரிதல்களும் போக்குகளும் (தஞ்சாவூர்: தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், 2000), 289.

சான்றாதாரங்கள்

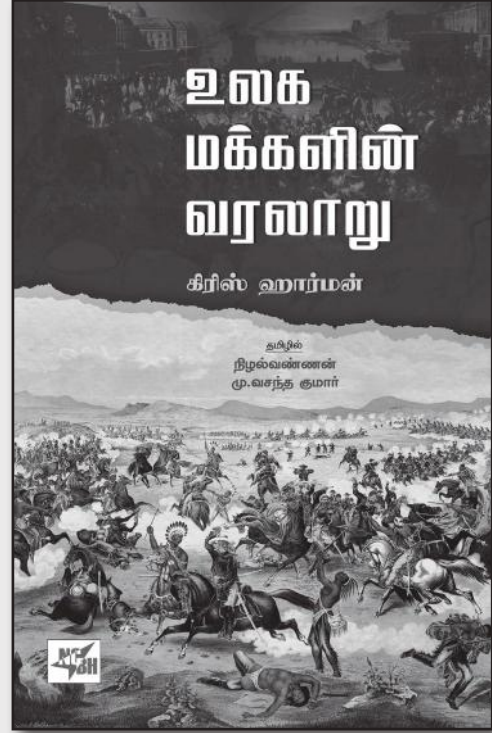
1. அம்பி. மருத்துவத்தமிழ் முன்னோடி டாக்டர் கிரீன். சென்னை: திருநெல்வேலி. தென்னிந்திய சைவ சிந்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம். 1995.
2. கிருஷ்ணமூர்த்தி, சா. மற்றும் உதயசூரியன், சா., (பதி.) அறிவியல் தமிழ் வளர்ச்சி. தஞ்சாவூர்: அனைத்திந்திய அறிவியல் தமிழ்க் கழகம், 1999.
3. கிரீன். மனுஷ அங்காதி பாதம், யாழ்ப்பாணம்: மானிப்பாய் அச்சுக்கூடம், 1872.
4. நரேந்திரன். சு., கிறித்தவமும் அறிவியலும், சென்னை: கொற்றவை வெளியீடு, 2010.
5. பரமசிவம். தொ., பதி., இரேனியஸ் தமிழியல் முன்னோடி. திருநெல்வேலி: மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், 2000.
6. பாவேந்தன், இரா., தமிழில் அறிவியல் இதழ்கள். கோவை: சாமுவேல், ஃபிஷ்கிரீன் பதிப்பகம், 1998.
7. பாவேந்தன், இரா., தமிழில் கலைச்சொல்லியல். தஞ்சாவூர்: தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், 2003.
8. மீனாட்சிசுந்தரம், கா., ஐரோப்பியர் தமிழ்ப்பணி. சென்னை: சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், 2003.
9. வெங்கடேஸ்வரன், த. வி., இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தமிழகத்தில் அறிவியல் புரிதல்களும் போக்குகளும், தஞ்சாவூர்: தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், 2001.
10. Mohanavelu, C.S., German Tamilology. Madras: Saiva Siddhantha Publications, 1993.

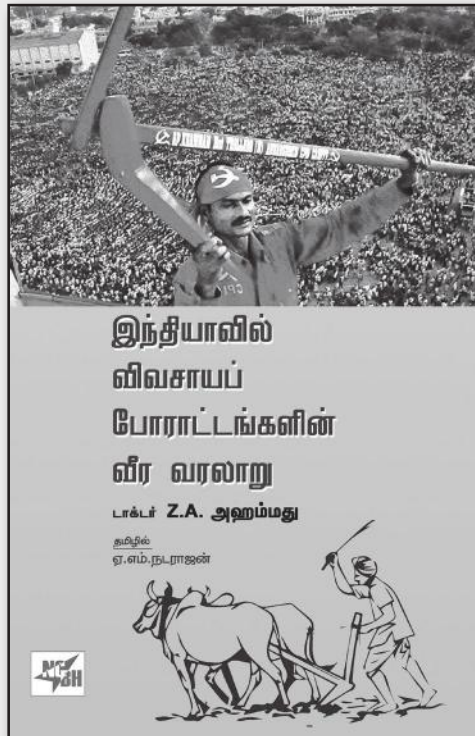
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸின் புதிய வெளியீடுகள்

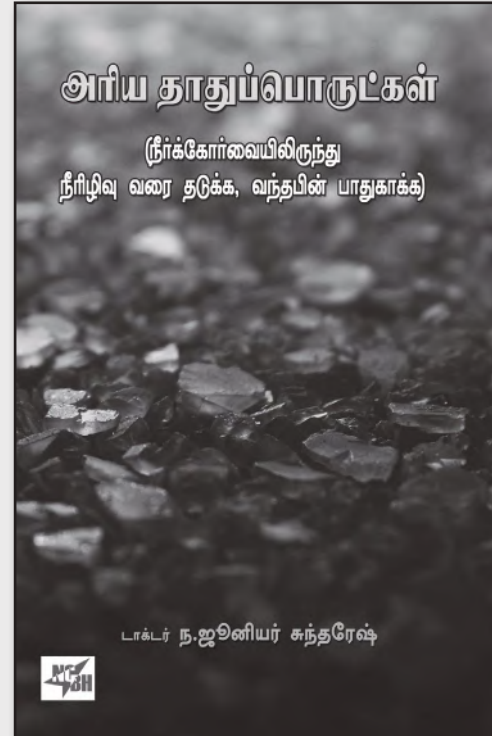
₹ 35/-

₹ 750/-

₹ 50/-

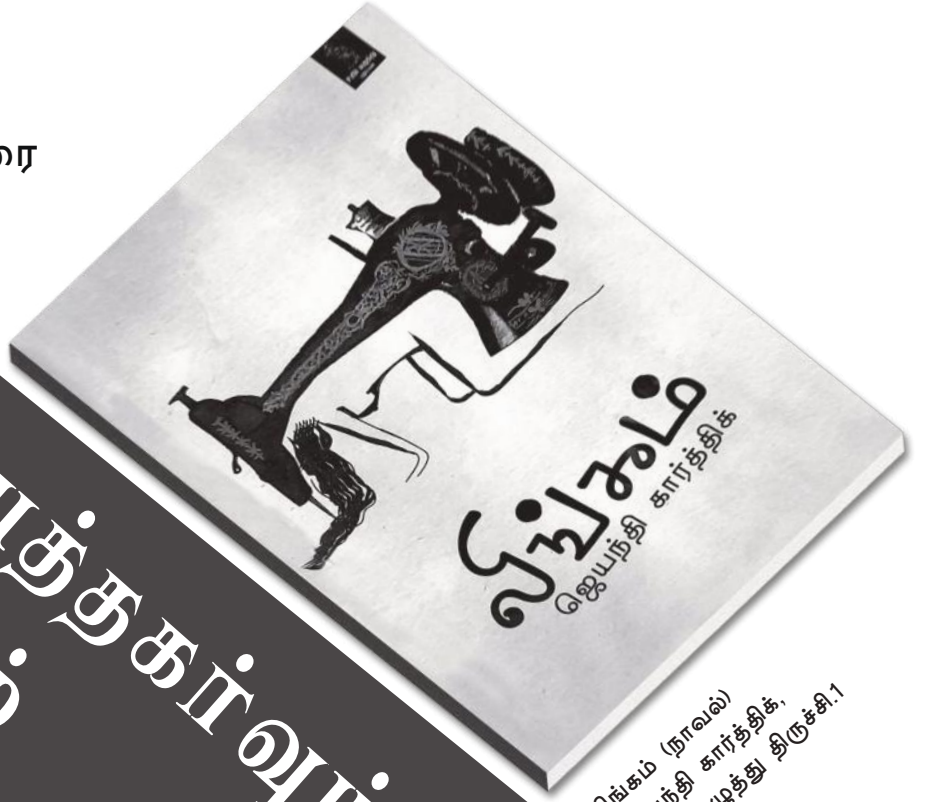

₹ 75/-

மதிப்புரை

ஆண்மையத்தகர்வும் வயண்வெளியும்

இரா. காமராசு

ஓர் எளிய குடும்பத்தின் ஊடாக வாழ்வை எழுதும் முயற்சி 'லிங்கம்'. இது விண்ணனு மின்னியல்யுகம். அறிவியல் தொழில்நுட்பமும், வசதி வாய்ப்புகளும், கார்ப்பரேட் அரசியல் பொருளியலும், நுகர்வியமும் வாழ்க்கையைச் சந்தையாக்கிக் காட்சிப்படுத்தும் சூழல். எண்களில், அட்டைகளில், கண்ணுக்குத் தெரியாதக் கம்பி அலைகளில் மனித ஊனும் உயிரும் உறவுகளும் தம்மை ஒட்டவைத்துக் கொள்ளும் காலம். பரும அளவில் இவை சிறிதுதான். உலகின் முகமாகிப் போனது விந்தை. காரணம் பொருளே வாழ்வு. பொருளிலார்க்கு இவ்வுலகு இல்லை. இரைதேடிச் செல்லும் பறவைகள்போல் அன்றாடங் காய்ச்சிகளாக இம் மண்ணில் அலைவுறும் மனிதர்கள் பெருங்கூட்டம். அவர்கள் குரல்களும், முகங்களும் பொதுச் சமூக வெளியில் மௌனமாக்கப் பட்டுவிடுகின்றன. அப்படியான ஒரு வாழ்வின் பிழிவு இந்நாவல்.

தஞ்சாவூருக்கும் திருவையாறுக்கும் இடையில் உள்ள திருக்கண்டியூர்தான் கதைக்களம். தாயின் வளர்ப்பில் மூன்று சகோதரிகளுடன் போராடி, ஒரு பழைய தையல் இயந்திரத்துடன் வாழ்க்கை நடத்துபவர் லிங்கம். திருக்காட்டுப்பள்ளியில் சற்று வசதியான குடும்பத்தில் ஒரு அண்ணன், இரண்டு

வண்டல் படைப்பில்
வறண்டு விட்டது
என்ற பேதைகளின்
குரலை மறுதலித்து
இற்றை இளையர்
எழுதிய நாவல் இது.
கல்விப்புலம் படைப்பை
ஜென்மப் பகையாக்கிவிட்டச்
சூழலில் அங்கிருந்து
கிளம்பியுள்ள அரும்பு இது.

தங்கைகளுடன் பிறந்தவள் வேணி. இருவருக்கும் திருமணம் நடக்கிறது. ஒரு துண்டு நிலத்தில் இருக்கும் குடிசை வீடுதான் சொத்து. லிங்கத்தின் தாயும் சகோதரிகளும் விலகிக் கொள்கிறார்கள். கையை ஊன்றி கரணம் போடும் வாழ்வு. கண்டியூர் கடைத் தெருவில் நவீனமாய் தையல்கடைகள் இருந்தன. லிங்கம் ஒரு பழைய இத்துப்போன தையல் மிஷினுடன் வீட்டில் வேலை செய்தார். பெரும்பாலும் பழைய துணிகள். கிழிசல்களைத் தைக்கும் வாழ்வு. பெண்கள் 'ஜாக்கெட்' தைப்பதில் கை தேர்ந்தவர். மிஷின் மிதிக்கும் கால்களுக்கும் நூல் பிடிக்கும் கைகளுக்குமிடையே ஊசலாடிக் கொண்டிருந்தது வறுமை வாழ்வு. பக்கத்து ஊர்களுக்கு ஒரு பழைய சைக்கிளில் சென்று துணிகளை வாங்கி வந்து தைத்துக் கொடுப்பார். கடைகளில் கொடுக்கும் கூலியைவிட இவருக்குக் குறைத்துதான் கொடுப்பார்கள். ஆனால் லிங்கத்தின் உயர்குணத்தால் 'மாஸ்டர்' என்றே மரியாதை தந்தார்கள்.

வெளி வாழ்வு கரடுமுரடுதான் என்றாலும் உள் வாழ்வு கனிசமாய், லிங்கமும் வேணியும் பொங்கிப் பூரித்தார்கள். இரண்டு ஆண்கள். ஐந்து பெண்கள். எட்டாவது பிரசவம் சிக்கலாகி உயிர் பிழைத்தால் போதும் என்று மீண்டு வெட்கத்துக்கும் மரியாதைக்கும் கட்டுப்பட்டு நிறுத்திக் கொள்கிறார்கள். குமார், ஆனந்த், கலை, ராணி, சுந்தரி, லதா, ராதி, கடைசி தனம். குமார் குடியில் விழுந்து தெண்டச்சோறாகி குடும்பச் சமையாகி விடுகிறான். ஒரு நிலையில் வீட்டை விட்டும் வெளியேறுகிறான். அவனைத் தேடிச் சென்ற அப்பா லிங்கமும் வீடு திரும்பவில்லை. துணி தைக்கக் கொடுத்தவர்கள், கடன் கொடுத்தவர்கள் வீட்டை மொய்க்கின்றார்கள். வீட்டில் உலை எரிய வழியற்றுப் போகிறது.

வேணி, அதுவரை வீட்டுக்குள்ளேயே லிங்கத்துக்கு 'பாப்பா' வாக வலம் வந்தவள் நெருக்கடிக்கு உள்ளாகிறாள். இரண்டாவது மகன் ஆனந்த், படிப்பு வராமல் எதிலும் ஈடுபாடு இல்லாமல் இருந்தவன் குடும்ப நிலையை உணரும் தருணம். அப்பாவின் தையல் மிஷினை கையில் எடுக்கிறான். தேங்கிய துணிகளைத் தைத்துக் கொடுக்கிறான். கடைத் தெருவில் உள்ள தையல் கடை நண்பர்களிடம் ரூட்பம் கற்று இன்னொரு மிஷின் வாங்கி தொழில் செய்யத் தொடங்குகிறான். மகள் கலை பத்தாம் வகுப்பு திருவையாறு சென்று படிக்கிறாள். வேணி தெருப் பெண்களுடன் சேர்ந்து கூலிவேலைக்குச் செல்கிறாள். முதலில் கதிர் அடிப்பு - பின்னர் கயிறு தொழிற்சாலையில் கயிறு திரிக்க. பிள்ளைகள் பெருத்தக் குடும்பம். உணவுக்கும், அன்றாடத் தேவைகளுக்குமே அல்லாடல். தெருப்பிள்ளைகளுடன்

வேப்பங்கொட்டைப் பொறுக்கப்போகும் 'லதா' ஒரு நாள் காலில் ஏதோ தீண்ட வீட்டில் படுக்கையாகிறாள். வேணி வேலை விட்டு வந்து ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு செல்லும் வழியில் செத்துப் போகிறது குழந்தை. கலை படிப்பை நிறுத்தி அம்மாவுடன் வேலைக்குச் செல்கிறாள். தொடர்ந்து ராணியும், சுந்தரியும் கூட கூலி வேலைக்குச் செல்கிறார்கள்.

ஒரு அதிகாலை இருட்டில் லிங்கம் வீட்டுக்கு வருகிறார். தான் செய்ததற்கு கூனிக் குறுகி வீட்டோடு ஒன்ற முடியாமல் தவிக்கிறார். என்றாலும் நான்கு வருடப் பசியில் லிங்கமும் வேணியும் தின்று தீர்க்கிறார்கள். லிங்கம் இயல்புக்கு வரமுயற்சிக்கிறார். ஆனந்த் தொழில் செய்வது, வேணியும் பிள்ளைகளும் வேலைக்குச் செல்வது சந்தோஷமாகவும், துக்கமாகவும் இருக்கிறது. தன்னை நம்பி யாரும் இல்லை என்ற நிலையில் தவிக்கிறார். வெளியே சென்று தங்கை சந்திராவைப் பார்க்கிறார். அவள் வேணியைப் பற்றி பொறாமையால் வத்தி வைக்கிறாள். லிங்கம் தடுமாறுகிறார். பின்னர் தன் மகள் லதா இறந்தது, குடும்பத்தைக் கடன்காரர்கள் இழிவுபடுத்தியது, தனது தாயும் சகோதரிகளும் கண்டு கொள்ளாதது, வேணியைச் சிறுமைப்படுத்தியது எல்லாம் அறிந்து நெகிழ்ந்து, வேணியிடம் மன்னிப்புக் கோருகிறார்.

இன்னொரு அதிகாலையில் மூத்த மகன் குமார் வீட்டுக்கு வருகிறான். காய்ச்சலும் அம்மை நோயும் உள்ளது. வேணியும் பிள்ளைகளும் பணிவிடை செய்து காக்கிறார்கள். உடம்பு சரியாகிறது. ஆனால் அவன் சரியாகவில்லை.

தெருவிலுள்ள பேச்சியம் மாள் வழி மன்னார்குடியிலிருந்து கலைக்கு ஒரு மாப்பிள்ளை வருகிறது. செய்வினை வேண்டாம். பெண் கொடுத்தால் போதும் என்கிறார்கள். நல்ல வசதி. விவசாயம். இரண்டு மகன்கள். மத்த பிள்ளைகள் சூழல் கருதியும் பெண், மாப்பிள்ளை பிடித்தம் கருதியும் திருமணம் உறுதியாகிறது. இடையில் மாப்பிள்ளையின் உறவினர் என்று ஒருவர் வந்து 'சிறுவயதில் விபத்து பெரும் பாதிப்பு, விசாரித்துச் செய்யுங்கள்' எனச் சூசகமாகச் சொல்கிறார். என்றாலும் குடும்பம், பிள்ளைகள், கொடுத்த வாக்கு கருதி திருமணம் நடக்கிறது.

வேலையற்றுத் திரிந்த மூத்த மகன் குமார், இத்தனைப் பெண்களைக் கரையேற்றித்தான் திருமணம் என்றால் நான் கிழவனாகிவிடுவேன் என்று கூறி வீட்டை விட்டு வெளியேறுகிறான். ஊரில் ஒரு பெண்ணை அழைத்துச் சென்று திருமணம் செய்து கொள்ளுகிறான்.

கலையின் திருமண வாழ்வு பொய்த்துப் போகிறது. அம்மா வேணியும் தந்தை ராணியும் பார்க்கச் செல்கிறார்கள். வசதியான வாழ்க்கை. குழந்தைதான் இல்லை. வரும் அவளாவது நல்லா இருக்கட்டும் என வருகிறார்கள். ஆனால் அங்கு நிலைமையோ வேறு. கலையின் கணவன் இளம் வயதில் ஏற்பட்ட விபத்தில் பாலுறவில் ஈடுபட முடியாதவனாக இருக்கிறான். இதை மறைத்தே திருமணம் செய்திருக்கிறார்கள். கணவனின் தம்பி இராஜலிங்கம் தினவெடுத்து திரிபவன். கலையை அடைய முயல்வதுடன் அவள் தங்கை ராணியைத் திருமணம் செய்யவும் துடிக்கிறான்.

இந்நிலையில் மூத்த மகன் குமார் அழைத்துச் சென்று திருமணம் செய்துகொண்ட பெண் வீட்டார் சாதி காரணமாக லிங்கத்தையும், இரண்டாவது மகன் ஆனந்தையும் அடித்துப் போடுகின்றனர். லிங்கம் படுகாயமடைகிறார். மருத்துவ மனையில் அரசு டாக்டர்களின் முயற்சியால் காப்பாற்றப்படுகிறார். இத்தகவல் அறிந்து அப்பாவைப் பார்க்க வரும் கலை ஒரு வாரம் தங்கிவிட்டுப் பின் கணவன் வீடு செல்கிறாள். அங்கு மாமியாரும் கணவனும் வெளியூர் சென்று இருப்பதை அறிந்து அதிர்ச்சி ஆகிறாள். கொழுந்தன் இராஜலிங்கம் எனும் மிருகம் நினைவில் அச்சம் கொள்கிறாள். யாருமற்ற இரவில் தூங்கும்போது அவள் நினைத்தமாதிரியே ராஜலிங்கம் அவளை அடக்கி ஆட்கொள்கிறான். ஒரு நிலையில் தன்னிலை பெற்று கலை அவனை உயிர்த்தலத்தில் உதைத்து உதறித் தள்ளுகிறாள். குடி போதையில் இருந்த அவன் அடிபட்டு வீழ்கிறான். த்தூ.... எனக் காறித் துப்பிவிட்டு கண்டியூர் வந்துவிடுகிறாள் கலை. இதுதான் கதை.

‘நான் பார்த்த மனிதர்களை வைத்தே பாத்திரங்களை லிங்கம் நாவலில் படைத்து உயிரூட்டியிருக்கிறேன்’ என்கிறார் என்னுரையில் ஜெயந்தி கார்த்திக். மொழி நடையும்கூட தஞ்சை வட்டாரத்தை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. பெரும்பாலும் பொது மொழியோடு ஒன்றுபடும் கிளைமொழி அது. காவிரி தீரத்தின் புதிய படைப்புக்கங்காக ஜெயந்தியை உணரமுடிகிறது. பாசாங்கற்ற மொழிதலும் வாழ்வை அதன் மூச்சுக்காற்றுப் படும் அளவில் அறிதலும் இந்த எழுத்தின் இயல்பை சாத்தியப்படுத்துகின்றன. எந்த இடத்திலும் குரல் உயராமல் அதே நேரத்தில் மௌனித்தும் விடாமல் எச்சரிக்கையாக எழுதிச் செல்கிறார்.

வாழ்வைப் போலவே இந்நாவலிலும் பெண்கள் தான் மையம். வேணி, கலை, சந்திரா, அமுதா, பானு, பேச்சியம்மா, பாக்கியம், கலிப்பா என்று

விதவிதமாய் பெண்கள், ஆண்களில் லிங்கம், குமார். ஆனந்த், மரியதாஸ், பட்டாமணியார், ராஜலிங்கம் என்றெல்லாம் இருந்தாலும் லிங்கம் மட்டுமே முழுமையாய் மென்மையாகவும் அதே நேரம் உறுதியாகவும் பெண் தன்னை உணர்த்தும் தருணங்கள் அநேகம். லிங்கம் வேணியைத் திருமணம் செய்வதற்கு முன் திருப்பந்துருத்தி எனும் ஊரில் ஒரு பெண்ணை மணமுடிக்க உறுதி செய்தார்கள். அவள் தந்தை பெரிய நோயாளி எனச் சொல்லி அதை முறித்து வேணியைத் திருமணம் செய்கிறார்கள். திருமணத்தன்று மாலை லிங்கம் ஊரான கண்டியூருக்கு வேணியை அழைத்துச்செல்லும்போது திருப்பந்துருத்தி வந்ததும் அவள் தலையை காருக்குள் அழுக்கி விடுகிறார்கள். வேணிக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. பின்னர் ஒரு நாள் லிங்கத்திடம் கேட்க, அவர் அப்பெண் அன்று தற்கொலை செய்துகொண்டதாகக் கூறுகிறார். வேணி மனதுக்குள் குமுறுகிறாள். “கணவன் என்று கூடப் பார்க்காமல் எட்டி உதைக்க வேண்டும் போலிருந்தது வேணிக்கு. பாவி மவனே ஒரு புள்ளய காவு வாங்கிபட்டு எங்கழுத்துல தாலி கட்டிருக்கியா நீயி..... ஒன்னையெல்லாம் வெசம் வச்சுக் கொல்லலும்யா”. (ப.22)

ஆண் துணை இன்றி பெண் வாழ்ந்து விடமுடியாது என்பதை மரபும் சூழலும் மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்திக்கொண்டே உள்ளது. ஊர்ப் புறங்களில் இன்றும் இதுதான் நியதி. லிங்கம் போன பின்பு வேணிக்கு நேர்ந்தவற்றை பானு சொல்கிறாள்: ‘ஒரு நாளு பக்கத்து யூட்டுக்கு திருடவந்த பய, தப்பிச்சி ஓடும்போது ஓங்க யூட்டு சுவரேறி குதிச்சிருப்பான்போல. வரிசையா பொம்பள புள்ளைவுக படுத்திருக்கும்போது நைட்டு நேரத்துல ஏறி குதிச்சா என்னாவும்? எல்லாம் சேந்து கத்த ராவு நேரத்துல தெருவே ஒன்னுகூடி நின்னுடுச்சி. பக்கத்து யூட்டுக்காரி, அவ யூட்டுக்கு திருட வந்தத சொல்லாம, ஆம்பள இல்லாத யூடுனு வரச்சொல்லிட்டா போலன்னு ஜாடைபேச, அந்த நேரத்துல தெரு சனங்களும் அவ புரியாம சொல்றத வேதவாக்கா எடுத்துக்கிட்டு கொஞ்சம் நஞ்சம் பேச்சில்ல, அண்ணிய பேசிப்புட்டாளுவ. வயசுக்கு வந்த புள்ளைவுக இருக்கறப்ப இப்படியான ராவுல ஆம்புள தொண கேக்குது. புருசன் என்னா செத்தா போயிட்டான்... ஒருத்தர் கூட என்ன நடந்துச்சுன்ன ஒம் பொண்டாட்டியை கேட்கல, அவ்வளவு ஏ, ஒந் தங்கச்சியும்தான் போறவக வரவக கிட்ட எல்லாம் கட்டு கதைய கட்டிவுட்டா.., (பக்.-111-112)

காதலித்து திருமணம் செய்து கொண்ட அமுதா எனும் பெண் கைவிடப்பட்டு தீவைத்து தற்கொலை செய்து கொள்கிறாள். அப்போது வேணி மனதுக்குள்: “பெத்தவுக பாத்தாலும் தானா தேடிக்கிட்டாலும்

கண்ணாலத்துக்கு பெறவு குடும்பத்த நடத்தறதுக்குள்ள இவனுங்ககிட்ட செத்து சுண்ணாம்பா ஆயிடனும். எதுத்து கேட்டா பொட்டச்சிக்கு என்ன துணிச்சல்லு சாகடிக்குறானுவுக. அமுதாவுக்கும் இன்னைக்கு அதுதான் நடந்திருக்கு. புளுவு புளுத்த பயலுவுகளா இந்த ஓடம்ப நீங்க மட்டும் எத்தன வருசத்துக்குடா காப்பாத்தபோறீக நாசமா போனவனுகளா. ஆயி அப்பனுக்கு பொறவு ஒங்கல நம்பி வந்தா இப்படி எங்களை சமாதிகட்டி அனுபுரீங்களா” (ப.130) இக் கூக்குரல் ஆதிப் பெண்ணினத்தின் குரலாக வியாபிக்கிறது. “ஏ வாள்கையிலே இருட்டு என்ன புதுசா” (ப.120) என்கிறாள் வேணி.

சிலுவையில் அறையப்பட்டிருக்கும் ஏசுநாதரைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் கலைக்கு தன் அம்மாவின் ஞாபகம்தான் வரும். அப்போதெல்லாம் “பொம்பளைங்க பாதிபேரு இன்னைக்கு இதுபோலத்தானே இருக்காவுக” என நினைப்பாள்.

இப்படியான பெண்களின் இருப்பையும் வெளியையும் பேசுகிறது நாவல்.

கலையின் சூழலைக் கொழுந்தன் ராஜலிங்கம் பயன்படுத்த முனைகிறான். அவன்கூட கலையை ‘வைத்துக்’ கொள்வதாகவும், அவள் தங்கை ராணியைக் கட்டிக் கொள்வதாகவும்தான் கூறுகிறான். இது வழி வழி நடப்பது. ராஜலிங்கத்தின் கோரம்: “என்னடி எப்பப் பார்த்தாலும் பசப்புற. இன்னைக்கு ஒன்னைய ஒக்காம வுடமாட்டேன். ஒந்தங்கச்சிய கட்டி கொடுன்னு கேட்டா அதயும் செய்யமாட்டங்குற. நீயும் பெரிய பத்தினி மாதிரி நடக்குற. நீயும் சங்கர கட்டிக்கிட்டு வந்த நாளா கன்னி கழியாமாதான இருக்க. அவனுக்கு குடும்பம் நடத்த துப்பு கிடையாதுன்னு எனக்கு தெரியாதா இல்ல எங்காத்தாவுக்குதா தெரியாதா? ஏ இந்த ஊருக்கே தெரியுமே. எங்களுக்கு இருக்கிற வசதிக்கு ஒன்ன மாதிரி அன்னாடங்காய்ச்சியவா கட்டுவோம். இதெல்லாம் ஒனக்கு புரியல. பேசாம என்னைய அனுசரிச்சு போனா ஒன்ன மகாராணி மாதிரி வச்சுப்பன். ஒந்தங்கச்சி ராணிய ராணி மாதிரி வச்சுப்பன்” (ப.198) இது ஆனாதிக்கத்தின், அராஜகத்தின் உச்சம். ஆயிரமாயிர ஆண்டுகளின் மரபின் வீச்சம். தன்னியல்பில் ஒரு பெண் எப்படி இதை எதிர்கொள்வாள்?

“நீ ஒரு நல்ல அப்பனுக்கு பொறந்திருந்தா எம்மேல கைய வச்சிருப்பியா நாயே. நீங்க எல்லாம் கூட்டு களவாணிகதானே. ஒங்க ஆத்தாக்காரியும் ஒங்க அண்ணனும் ஏ வாள்க்கைய பாளாக்குனது பத்தாதுன்னு, நீ வேற எங்குடிய கெடுக்க பாக்குறியடா நாயே. ஒங்கண்ணந்தான் பொட்டப்பய. அதுக்காவ நானும் ஊரு மேய்வேன்னு நெனச்சியடா? த்தூ..

சத்தேரி. இந்தா ஒங்கண்ணன் கட்டுன தாலி” (ப.199) வீறிட்டெழுக்கிறது பெண்ணின் சுயம்.

“ஒங்காத்தாக்காரியும் அண்ணனும் வந்தா நடந்தத சொல்லு. அண்ணங்கார பேடி தம்பிக்காரன் பொறிக்கிப்பய. ஆத்தாக்காரியோ மாமாக்காரி. த்தூ.. சுத்த மானங்கெட்ட குடும்பம்...” ஆவேசமாய் கத்திய கலை மறுபடியும் அவன் அருகில் சென்று தன் பலங்கொண்ட மட்டும் வலது காலை உயர்த்தி அவனுடைய உயிர்த்தலத்தில் உதைத்தாள். பிறகு அவன் முகத்தில் காரி உமிழ்ந்துவிட்டு வெளியேறினாள்”. (ப.199)

கலை பத்ரகாளியாகி விடுகிறாள். எல்லாவற்றையும் பெண், குடும்பம், வறுமை, வழியில்லை என்று சகித்துக் கொண்டவள்தான். அடக்கி ஒடுக்கப்படுகின்ற ஏதொன்றும் பீறிட்டு வெளியேறத்தானே தருணம் பார்க்கும்? இங்குதான் எழுத்தாளர் ஜெயந்தி கார்த்திக் வெற்றி பெறுகிறார். பெண்ணுரிமை, பெண்ணியம் எதுவும் அறியாத கலை மிக இயல்பாக தன்னையும் தன்வழியே பெண்ணின் இருப்பையும் அடையாளம் காணுகிறாள்.

‘மலட்டுத்தன்மை’ இன்றையச் சமூகத்தின் பெரும் சிக்கல். நவீன வாழ்முறையின் கொடுங்கொடை. கருத்தரிப்பு மையங்கள் கார்ப்பரேட் கொள்ளைகள். நூறு திருமணங்களில் இருபத்தைந்து இப்படி. இது தனியே விவாதிக்க வேண்டியது.

இணைவிழைச்சு - பாலின்பம் உயிர் அடிப்படடை. குடும்பம் என்கிற மரபுக்குள் இறுகமுடி மூச்சுமுட்டச் செய்து விடுகிறோம். இயற்கையாகவோ, செயற்கைநோய், விபத்து காரணமாகவோ ஆண்/பெண் இயலாநிலை ஏற்படுவது தவிர்க்கமுடியாதது. இது நிச்சயம் அந்த நபர்கள், குடும்பம், உறவுகள் அறியாமல் சாத்தியம் இல்லை. இதை மூடி மறைத்து திருமணம் செய்து வைப்பது, அதனால் ஏற்படும் சிக்கல்கள் சொல்லி மாளாது. இது இன்று வசதிபடைத்த, படித்தப் பிரிவினரிடையே அதிகம் நடக்கிறது. ஊர்ப் புறங்களில் சொல்லவே வேண்டாம். இதன் வகை மாதிரிதான் இந்நாவலில் ‘கலை’ எழுத்தின் ஊடாக சமகால வாழ்வை ஊடுருவி அதன் மீதான ‘இடைமறிப்பை’ ஜெயந்தி சத்தமில்லாமல் செய்துவிடுகிறார்.

நாவலின் தலைப்பு ‘லிங்கம்’. ஆண்குறி. ஆண்மையம். கதை நாயகன் பெயர் ‘லிங்கம்’. எட்டுப் பிள்ளைகளின் தந்தை, லிங்கமும் வேணியும் ததும்பத் ததும்பத் தாம்பத்தியம் நடத்துகிறார்கள். ஏழை பாழைகளின் துய்ப்பு (enjoy) இந்த இணையின்பமும், உணவும்தானே? போகட்டும்.

வேணியும் இதர பெண்களும் படும்பாடுகள் காலகாலமாகப் பெண்களின் கண்ணீர்த் தொடர்ச்சி. எட்டுப் பிள்ளைகளுடன் பிறந்த கலை 'மலடி' ஆக்கப்படுகிறாள். அவள் கணவன் சங்கர் தன்னை வெளியே தெரியாமல் மறைத்துக்கொள்கிறான். அவள் கொழுந்தன் முரடன், வெறியன். அவளை பெண்டாளத் துடிப்பவன். அவன் பெயர் ராஜலிங்கம். கலை கடைசி கடைசியாக 'ராஜலிங்கத்தைப்' பதம் பார்த்து விடுகிறாள். ஆண்மையம் தகர்கிறது. வீழ்கிறது. அட்டா.. பெண்மை வாழ்க்வென்று கூத்தாடத் தோன்றுகிறது. ஆண்மையச் சமூகம் மீதான எளிய கல்லெறிதல், கனல்பொறி. த்தூ... என்ற கலகவீச்சு, எழுத்துக் கலையின் சாதிப்பு.

தஞ்சை வட்டார வாழ்வு ஓரிரு இடங்களில் துலக்கமாகப் பதிவாகின்றது. சிறுவர்கள் புளியங்கொட்டைப் பொறுக்கி எடைக்குப் போட்டு பலகாரம் வாங்கிச் சாப்பிடும் வழக்கம். கல்யாண முருங்கை இலையை அரைத்து அரிசி மாவுடன் அடைசுடுதல், பிள்ளைப் பெற்றப் பெண்ணுக்குப் பூண்டு, கருவாட்டுக் குழம்பு கொடுத்தால் பாலூறும் எனும் நம்பிக்கை போன்றவை போகிற போக்கில் சுட்டப்பெறுகின்றன.

பெரும்பகுதி பிள்ளைப்பேறு வீடுகளில்தான். ஊர்ப்புறங்களில் மருத்துவம் பார்க்கும் கைராசி மகராசிகள் உண்டு. இந்நாவலிலும் பேச்சியம்மாள் “ வெறுந் தரையில் மல்லாக்கப்படுத்துக் கொண்டிருந்த வேணியின் அருகில் சென்றவள் அங்கிருந்தவர்களை வெளியேறச் சொன்னாள். வேணியின் கையைப் பிடித்துப் பார்த்தாள். அவளின் வயிற்றைப் பார்த்தாள் வயிறு இறங்கியிருந்தது. பாவாடையை விலக்கி பிறப்புறுப்பை சோதித்தாள். பனிக்குடம் உடைந்திருக்கவில்லை. கையை உள்ளே நுழைத்து விரல்களால் துலாவிப் பார்த்தாள். குழந்தையின் தலை சரியாக திரும்பியிருந்ததை உணர்ந்து கொண்டாள்...பேச்சியம்மாள் பக்குவமாக பனிக்குடத்தை உடைப்பதற்கு விளக்கெண்ணையைத் தடவி விரல்களால் கர்ப்பப் பையின் முகத்துவாரத்தை நசுக்கினாள். பனிக்குடம் உடைந்தது. சிறிது நேரத்தில் வேணிக்கு எட்டாவதாக பெண்குழந்தை பிறந்தது” (ப.26).

இப்படியான மருத்துவம் நம்பிக்கையாக மட்டுமல்ல எளிய மக்களுக்கான வாய்ப்பும் இதுதான். அதே நேரத்தில் ஏழைகளின், ஊர்மக்களின் துயர் போக்குபவையாக அரசு மருத்துவமனைகளும், அரசு மருத்துவர்களும் திகழ்வதை, ஜன்னி கொண்ட வேணியின், படுகாயமுற்ற லிங்கத்தின் மருத்துவ சிகிச்சை வழி உணர்த்துவது சிறப்பு. அதேபோல

மஞ்சள் காமாலை நோய்வந்த மகள் ராதியை, கீழாநெல்லி கொடுத்து சரிசெய்யும் கண்டியூர் நாட்டு வைத்தியர் பஞ்சநாதன் வழியாக நாட்டு மருத்துவம் சுட்டப்படுகின்றது.

ஊர்ப்புறங்களைக் கெடுக்கும் குடி, ஏமாற்று அரசியல் செய்யும் எத்தர்கள், வழமையான மாமியார், நாத்தனார் பகைமைகள் நாவலில் இடம்பெறுகின்றன. வறுமையும் ஏழ்மையும் இதைத்தாண்டி வாழத் துடிக்கும் நம்பிக்கையும் நாவலின் நற்செய்தி. ஊருக்கெல்லாம் துணி தைத்துக் கொடுக்கும் தீவாவளி இரவில் விடியவிடியக் கூட லிங்கம் தன் பிள்ளைகளுக்கு புதுத்துணி தைக்க முடியாத நிலை. ஊரே பொங்கல் கொண்டாட, இன்றைக்காவது ரேஷன் அரிசி நாற்றமில்லா சோறுக்கு ஏங்கும் வேணியின் பிள்ளைகள்... இது விடுதலை இந்தியாவின் இலட்சணம்.

குடும்பமே ஒரே நேரத்தில் உட்கார்ந்து அம்மா சோற்று உருண்டைகளை உருட்டித்தர எல்லோரும் வாங்கிச் சாப்பிடும் வாஞ்சை, நலிந்தோருக்கு உதவும் பாயம்மாக்கள், வேணிக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் அரணாக சதா உதவிடும் தெரு மனுஷிகள், முன் கடன் தரும் கயிறு முதலாளி, லிங்கத்தையும் வேணியையும் காப்பாற்றும் அரசு மருத்துவமனை... இப்படி நல்லியல்புகள், மனிதமாகப் பொழிகிறது நாவல் நெடுகிலும்.

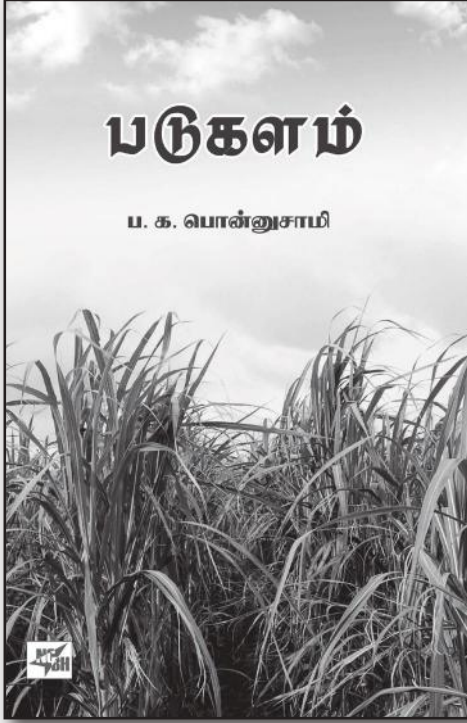
தஞ்சை வட்டாரத்தின் ஒரு பகுதி மக்களின் வாழ்க்கை இது. உதிரி உழைப்பாளிகளின், அன்றாடங் காய்ச்சிகளின் வாழ்க்கை. இந்திராகாந்தி சுடப்படுவது சுட்டப்படுகிறது. அது 1985 ஆக, 1960 தொடக்கம் 1990வரையான முப்பது ஆண்டுகளில் நாவல் தொழில்படுகிறது. நாவல் தொடங்கும் அதிகாலையில் இரத்தச் சிவப்பில் ரோஜா மலர் மலர்ந்திருக்கும். நாவலின் முடிவில் மஞ்சள் வண்ண ரோஜா பூத்திருக்கும். இது குறியீடுதான். நம் நிலத்தில் பூக்கள் பூத்துக்கொண்டே இருக்கின்றன. பல வண்ணங்களில், வடிவங்களில். பட்டாம் பூச்சிகள் வந்தமரும் என்றோ, யாரின் கூந்தலிலாவது சென்றமர்வோம் என்றோ பூக்கள் அறிந்திருக்க வாய்ப்பில்லைதானே?

குறிப்பு:

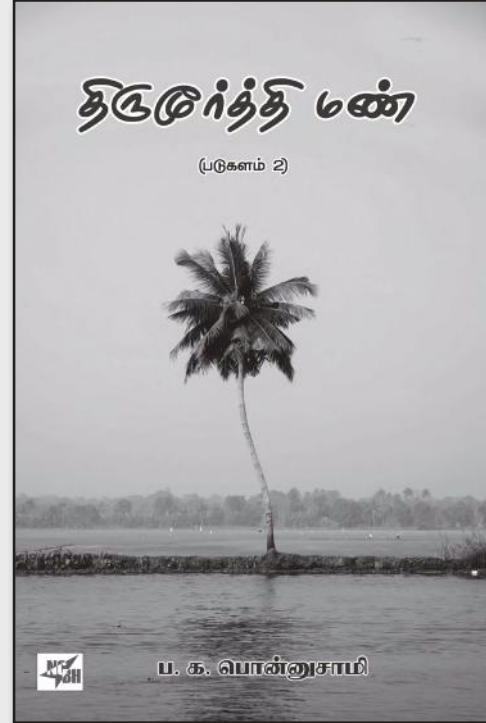
இந்நாவல் குறித்து விரிவாக எழுதியதற்கு காரணமுண்டு. வண்டல் படைப்பில் வறண்டு விட்டது என்ற பேதைகளின் குரலை மறுதலித்து இற்றை இளையர் எழுதிய நாவல் இது. கல்விப் புலம் படைப்பை ஜென்மப் பகையாக்கிவிட்டச் சூழலில் அங்கிருந்து கிளம்பியுள்ள அரும்பு இது. கவிதைகளையே ஆளும் மனுஷிகள் நடுவே புதினப் பரப்பை தேர்ந்தெடுத்த புதுமை இது. கடைசிக் குறிப்பு, இந்நூலாசிரியரை இதுவரை பார்த்து, பேசி அறிந்ததில்லை. இது இப்படைப்பின் சிறப்பு நோக்கியே!.

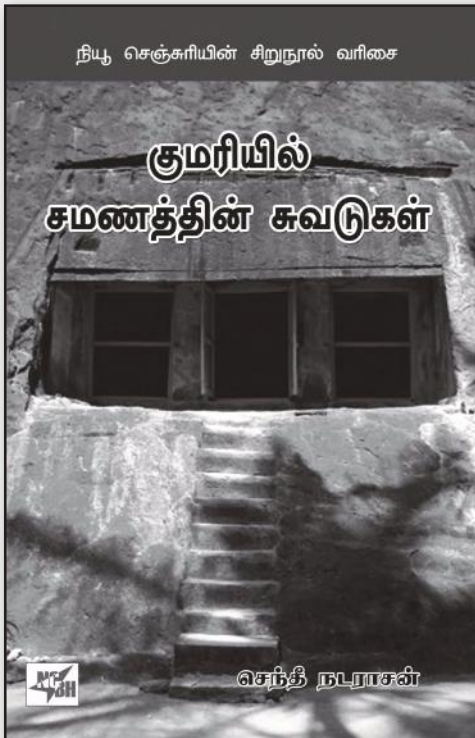
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸின் புதிய வெளியீடுகள்

₹ 700/-

₹ 650/-

₹ 35/-

₹ 70/-

பழந்தமிழில் பிராகிருதச் சொற்கள் -2-

ஆ கார்த்திகேயன்

வைகல், நிச்சம்

நாள் என்ற நேரப் பொருண்மையைக் குறிக்க வைகல் என்ற சொல் பழந்தமிழில் வந்துள்ளது. ஒரு நாளில் எட்டுத் தேர்களைச் செய்யும் தச்சன் என்ற பொருள்பட 'வைகல் எண் தேர் செய்யும் தச்சன்' (புறநானூறு) என்ற பாடல்வரி வருகின்றது. நாள்தோறும் என்பதற்கு வைகல்தோறும் என்ற தொடரும் கையாளப்பட்டுள்ளது.

'வைகல்தோறும் இன்பமும் இளமையும் எய்கணை நிழலின் கழியும் இவ்வுலகத்து' (நாலடி)

அம்பின் நிழல் எப்படிக் கடந்து செல்லுமோ அதுபோல நாள்தோறும் இன்பமும் இளமையும் கடந்து செல்லும் என்பது பொருள். நிலையாமை குறித்து வருகிற அரிய கருத்து.

இங்கு வைகல்தோறும் என்பதற்கு நாள்தோறும், தினந்தோறும் என்பது பொருள். வைகல் என்ற சொல் இருக்கவே 'நிச்சம்' என்ற சொல் பயன்பாட்டிற்கு வந்து விடுகிறது. இச்சொல் முதல் இலக்கண நூலான தொல்காப்பியத்திலேயே வருவதைக் காணமுடிகிறது.

"அச்சமும் நாணும் மடனும் முந்துறுதல் / நிச்சமும் பெண்பாற்கு உரிய என்ப" (தொல். பொருள்). இந்நூற்பாவில் அச்சம் என்ற முதல் வரியில் வரும் சொல்லுக்கு எதுகையாக நிச்சம் என்ற சொல் வந்துள்ளது. இச்சொல்லுக்கு 'எஞ்ஞான்றும் என்றும் நாள்தோறும்' என்றும் பொருள் காண்பர் உரையாசிரியர் (காண்க: க.பாலசுப்பிரமணியன், 2016, ப251). கலித்தொகையிலும்,

"அச்சந்தான் மாறி அசைவினான் போத்தந்து / நிச்சம் தடுமாறும் ஆய் மகள்" என்ற வரிகளில் நிச்சம் என்ற சொல் வந்துள்ளது. புறநானூற்றிலே "நிச்சமும் ஒழுக்கமும் முட்டிலை பரிசில்/நச்சு வர நிரப்பல் ஓம்புமதி" (புறம்-360) என்ற வரிகளிலும் நிச்சம் என்ற சொல் வந்துள்ளது.

'நாள்தோறும் நினக்குரிய ஒழுக்கத்தில் குன்றாதொழிக; நின்றாற் பொருள் நச்சி வருவார் வர அவர்கட்கு வேண்டும் பொருளை நிரம்ப நல்குதலைப் பாதுகாப்பாயாக' என்று ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை உரை எழுதுகிறார்.

அடுத்து பதினென்கீழ்க்கணக்கு

நூல்களில் ஒன்றான திருக்குறளில் நிச்சம் என்ற சொல் பொச்சாப்பு எனற சொல்லுக்கு எதுகையாக இடம் பெற்றுள்ளது.

"பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை யறிவினை நிச்ச நிரப்புக்கொன் றாங்கு" (குறள்-532).

‘ஒவ்வொரு நாளும் இரந்து தன் வயிறு வளர்க்கும் கொடிய வறுமை அறிவுடையான் மதிப்பைக் கெடுப்பது போல மறதி ஒருவன் புகழைக் கெடுக்கும்’. (புலவர் குழந்தை உரை).இது மட்டுமன்றி,

திருக்குறளில் நிச்சம் என்ற சொல் வடமொழி எதிர்மறை முன்னொட்டான அ-வோடு சேர்ந்து அனிச்சம் என்று மூன்று இடங்களில் வந்துள்ளது.

"மோப்பக் குழையும் அனிச்சம்" (குறள்-90)

"அனிச்சமும் அன்னத்தின்" (1120)

"வாழி அனிச்சமே!"(1111)

நிச்சம் என்பது நிரந்தரத்தைக் குறித்தால் அனிச்சம் என்பது அதற்கு எதிர் மறையான பொருளைக் குறித்தது. அனிச்சம் என்பது ஒருவகை நீர்ப்பூ. ஒரு நொடியில் வாடிவிடக்கூடியது. நிரந்தரமில்லாததுதான் அனிச்சம்.

இடைக்காலப் பக்தி இலக்கியங்களிலும் நிச்சம் தொடர்ந்து பயன்படுத்தப்பட்டது.

" நிச்சம் நினைவார்க்கு" (நாலா-1085)

நிச்சம் உறும் (தேவா)

"நிச்சம் என் நெஞ்சில் மன்னி"

(திருவா-உயிருண்ணி)

பெரும் எண்ணிக்கையில் நிச்சம்

என்ற சொல் எதுகை நோக்கியே கையாளப் பட்டுள்ளது.இச்சொல் தமிழ் அகராதியில் நித்ய என்ற சமஸ்கிருதத்திலிருந்து வந்த பிராகிருதச் சொல் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

2) வரஞ்சியின் இலக்கண விதி

இங்கே வரஞ்சியின் ஒரு இலக்கண விதியின் விளக்கம் குறித்துக் காண்போம். தகர யகரவேற்று நிலை மெய்மயக்கத்துடன் வரும் சமஸ்கிருதச் சொற்கள் பிராகிருத மொழியில் சகர உடனிலை மெய்மயக்கமாகத் திரிந்து வரும்.இவ்விதி மூன்றாவது பரிச்சேதத்தில் சமயுத்த வர்ணம் (consonant clusters) என்ற பிரிவில் வருகின்றது.

ty-thy-dyaam ca- cha-jaah (27)

மேற்கண்ட விதியின்படி சத்ய

என்பது சச்சம் என்றும் நித்ய என்பது நிச்சம் என்றும் பத்ய என்பது பச்சம் (paccham) என்றும் மாறும். வித்யா (vidya) என்ற சொல் (vijja) என்றும் வைத்யா என்ற சொல் வெஜ்ஜா (vejjam) என்றும் மாற்றம் பெறும். இந்த விதியின்படி நிச்சம் என்ற சொல் பிராகிருதத்திலிருந்து வந்தது என்று தெரிகிறது. வரஞ்சியின் இலக்கணவிதிப்படி இது உறுதியாகிறது. இவ்விதியைக் கொண்டு தமிழில் வழங்கும் மேலும் சில பிராகிருதச் சொற்களைப் புரிந்து கொள்ளலாம். அதற்கு முன்பு நிச்சம் என்ற சொல்லே இடைக்காலத்தில் மேலும் எப்படி மாற்றம் அடைந்தது என்று பார்ப்போம்.

3). நிச்சம் > நிச்சல்

நிச்சம் என்ற சொல்லிலுள்ள

இறுதி -அம் விசுதி கெட்டு அதற்குப் பதிலாக -அல் விசுதி சேர்க்கப்பட்டது. நிச்சல் என்ற சொல் வடிவம் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. நாலடியார் (81) பாடல் ஒன்றில் நிச்சம், நிச்சல் ஆகிய இரு வடிவங்களும் வருவதைக் காண முடிகிறது.

"அச்சம் பெரிதால் அதற்கின்பம் சிற்றளவால் நிச்சல் நினையுங்காற் கோக் கொலையால்-நிச்சலும் கும்பிக்கே கூர்த்த வினையால் பிறன்தாரம் நம்பற்க நாணுடையார்."

இரு வடிவங்களும் ஒரே பொருள் பட இங்கே வந்துள்ளன.தேவாரம் போன்ற இடைக்கால இலக்கிய மொழியிலும் நிச்சல் பெரிதாக எடுத்தாளப்படுகிறது.

"நிச்சல் நலிபிணிகள் தீர்ப்பான்" (சம்.தேவா)

"நிச்சலும் என்னை நினையென்ற

அப்பொருள்" (திருமந்-1780)

"நிச்சலும் அடியவர் தொழுதெழு" (சம்.தேவா)

4). நித்தம், நித்தல், நிதம்

நிச்சம், நிச்சல் ஆகிய சொற்களைத் தொடர்ந்து அதோடு தொடர்புடைய நித்தம், நித்தல் போன்ற சொற்கள் நம் கவனத்தை ஈர்க்கின்றன. இவ் விரு வடிவங்களும் நித்ய என்ற சமஸ்கிருதச் சொல்லிலிருந்து நேரடியாகப் பெறப்பட்டதாக இருக்கலாம். அதாவது இவை பிராகிருதத்தின் வழியாக வந்தவை அல்ல. தமிழில் -த்ய்- என்ற மெய்மயக்கம்- த்த- என்று மாறுகிறது. இதன்படி நித்ய என்பது நித்த என்றாகி பின்னர் நித்தம் என்றாகிறது.

நித்தம், அநித்தம் ஆகிய இரு சொற்களும் மணிமேகலையில் வந்துள்ளன.

சமணரின் கடவுளான அருகனுக்கு நித்தன் என்றொரு பெயருண்டு.

சிவனுக்கும் நித்தன் என்ற பெயருண்டு(காண்க: வின்ஸ்லோ அகராதி). நித்த விநோத எனும் தொடர் சோழர் காலக் கல்வெட்டுகளில் பிரபலம்.

"நித்த மணாளர்"(திருவா-17.3)

நித்தம் நித்தம் மாறுண்டு உலாவி
மயங்கும் நெஞ்சே" (சிவவாக்கியார்)

நித்தம் என்ற சொல்லோடு நித்தல் என்ற வடிவமும் கிடைக்கிறது. "நித்தல் விழாவணி நிகழ்க" என்று சிலம்பில் வருகிறது."நெய்யும் பாலும் தயிரும் கொண்டு/ நித்தல் பூசை செய்ய லுற்றார்" (சுந்தரர் தேவாரம்). நிச்சல், நிச்சம் நித்தல் ஆகியவை இன்றைய தமிழில் இல்லை. நிதம் என்ற வடிவமும் பாரதி பாடல் வரியில் வருகிறது.

"தேடிச் சோறு நிதம்" என்பது காண்க.

5) நித்தியமநித்ய என்ற சொல்லிலிருந்து பிற்காலத்தில் நித்தியம் என்ற வடிவமும் உருவாகிறது. (ty>ttiy)

நித்திய பூசை
நித்திய காலம்
நித்தியப்படி
நித்திய தானம்

போன்ற பல சொற்கள் பிற்காலத்தில் உருவாகின்றன.

(காண்க: வின்ஸ்லோ அகராதி -669)

6) அமைச்சு, அமைச்சர்

அமைச்சு என்ற சொல் திருக்குறளில் சில இடங்களில் வருகின்றது.

"படைகுடி கூழ்அமைச்சு" (குற-381),

"அருவினையும் மாண்டது அமைச்சு" (குற -631),

"பொருத்தலும் வல்லது அமைச்சு" (குற-633).

அமைச்சு என்பதற்கு அமைச்சன் என்றே பொருள் சொல்லப்படுகிறது. அமைச்சர் என்ற சொல் சிலப்பதிகாரத்திலும் வருகிறது.

"அறைபோகு அமைச்சர் பிறன்மனை நயப்போர்" (இந்திர விழா-130) ஆமாத்ய எனும் சமஸ்கிருதச் சொல்லிலுள்ள -த்ய்- ஆகிய மெய்யக்கம் -ச்ச்- என உடனிலை மெய்யக்கமாக மாறிற்று. எனவே அமைச்சு சொல்லும் பிராகிருதத்திலிருந்து வந்த பழந்தமிழின் சொல்லே.

7) ந்ருத்ய > நித்தம், ந்ருத்தம்

ந்ருத்ய என்ற சமஸ்கிருதச் சொல்லுக்கு நடனம், நாட்டியம் என்பது பொருள். இச்சொல் மேலே காட்டப்பெற்ற வரகுசியின் இலக்கணவிதிப்படி

'ந்ச்ச' என்றுதான் பிராகிருதத்தில் வரும். இது தற்கால வடமொழியில் 'நாச்' என்று வருகிறது.

ஆனால் பழந்தமிழில் 'நித்தம்' என்றே வருகிறது. ந்ருத்ய எனும் சொல்லின் இடையில் வரும் - த்ய்- எனும் இரு மெய்களும் -த்த்- என உடனிலை நிலை மெய்யக்கமாக மாறுகிறது. ருகரம் சமஸ்கிருத மொழியில் உயிர். அது இகரமாக மாறி நித்தம் என்றாயிற்று. பரிபாடலில் வரும் பாடல் வரிகள்:

" ஒத்து அளந்து சீர்தூக்கி ஒருவர் பிற்படார்/
நித்தம் திகழும் நேர் இறை முன்கையால்/அத்தக
அரிவையர் அளத்தல் காண்மின்" (12,42-45)

இதன் பொருள் 'தாளத்தை அளந்து சீரின் கூறுபாட்டை அறிந்து ஒருவருக்கொருவர் பின்னிடாத தகுதியுடையவராய் நடன அசைவுகள் நன்கு விளங்கும் நேராக இறங்கும் தம் முன்கையால் அழகு மிக்கதாய் ஆடல் மகளிர் அளத்தலைப் பாருங்கள்.' ந்ருத்ய என்பது தமிழ் முறைப்படி நித்தம்

(ty>tt) என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. பிற்காலத்தில் இது ந்ருத்தம் என்றும் தமிழ்ப்படுத்தப் பட்டது. (nRtya>niruttam). ஆடல் வல்ல சிவபெருமானை ந்ருத்தனே என்று திருமுறைகளில் விளிக்கின்றனர்.

"ந்ருத்தனை நிமலன் தன்னை "

என்பார் அப்பர். சிலம்பில் ஆடல் என்ற சொல்லே பெருமளவில் கையாளப்படுவதைக் காண்கிறோம்.

8). விச்சை, விச்சாதரர்

விச்சை என்ற தமிழ்ச் சொல்லும் பிராகிருதத்திலிருந்து வந்ததே. வித்ய என்ற சமஸ்கிருதச் சொல் விஜ்ஜ என்று மாறும். முதலில் தரப்பட்ட வரகுசியின் விதியைக் காண்க. ஜ் என்பது முன் அண்ண ஒலிப்புடைய அடைப்பொலி. இவ்வொலி தமிழில் ஒலியனாக இல்லை. எனவே தமிழில் ஒலியனாக இருக்கிற சகரத்தைக் கொண்டு-ஐ விசுதி சேர்த்து விச்சை என்ற வடிவம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. விஜ்ஜா என்கிற வடிவம்தான் தமிழுக்கு அடிப்படை. வித்யா அன்று அன்று.

"குலவிச்சை கல்லாமற் பாகம்படும்"

(பழமொழி நானூறு)

"விச்சைக் கோலத்துவேண்டுவயிற் படர்தர்"

(சிலம்பு-கால்)

என்று செவ்வியல் தமிழிலும்

" விச்சைமால் அமுதப் பெருங்கடலே"

என்று திருவாசகத்திலும் வருகிறது. உதயணகுமார காவியத்தில் வரும் உதயணனுக்கு விச்சைவீரன் என்ற பெயருண்டு.

விச்சாதரர் என்பதும் இதிலிருந்து வந்தது. விச்சையில் இடையில் வரும் சகரம் மூக்கொலியாகி விஞ்சை, விஞ்சையன் என்றெல்லாம் மாறி வழங்கின

9) உய்யானம்

உய்யானம் என்பது பாலிமொழியிலிருந்து தமிழுக்கு வந்த சொல். (மயிலை சீனிவேங்கடசாமி, 1940). இச்சொல்லுக்கு பூங்கா அல்லது மகிழ்ச்சியாக இருக்கக் கூடிய தோட்டம் என்பது பொருள். உய்யான கீளா என்றால் விளையாடும் இடம் என்றும் உய்யானபால என்றால் தோட்டத்தை பாதுகாப்பவர் என்றும் உய்யானபூமி என்றால் மகிழ்ச்சியான நிலப்பகுதி என்றும் பாலி அகராதியில் சொற்கள் காணப்படுகின்றன. உத்யான எனும் சமஸ்கிருதச் சொல் பிற பிராகிருதக் கிளை மொழிகளின் உஜ்ஜாண என்றும் பாலியில் உய்யான என்றும் மாற்றமடையும்.

"கைபெய் பாசத்துப் பூதம் காக்கும் என்று/ உய்யானத்திடை உயர்ந்தோர் செல்லார்" (மணி-மலர் வனம்) "உய்யானத்தின் உறுதுணை மகிழ்ச்சியும்" (சிலம்பு-ஊர்காண்;127).

இவ்வாறு பழந்தமிழில் வரக் காண்கிறோம்.

'உயான' என்ற வடிவமும் பிராகிருத மொழியில் கிடைக்கிறது.

மத்ய (madhya) என்ற சொல்லும்

மய்ய (மையம்) என்று பாலியில்

மாறும். மதியம், மத்தி என்பது பிற்கால வழக்காகலாம். மய்யம் என்றால் 'நட்டநடு' என்பது பொருள்.

11) உவச்சு, உவச்சர்:

உபாத்யாய என்ற சொல் குறித்து ஐராவதம் மகாதேவன் ஒரு கட்டுரை எழுதியுள்ளார். இச்சொல்

பாலி மொழியில் உபஜ்ஜா, உபஜ்ஜாய என்றும் காணப்படுகிறது. பிற பிராகிருதங்களில் உஅஜ்ஜா என்று

உயிர் மயக்கத்துடன் சிதையும்.

உயர் மயக்கத்துக்கு வகர உடம்படு

மெய் சேர்த்து உவஜ்ஜ என்று மாறி பின்னர் தமிழில் உவச்சர் என்று ஆயிற்று. சோழர் காலத்தில் கல்வெட்டுகளில் இச்சொல் பயின்று வருகிறது. கோயில்களில் மேளம் முதலிய இசைக் கருவிகளை வாசிப்போர் உவச்சர் என்று அழைக்கப்பட்டனர். அப்பணி உவச்சுப் பணி என அழைக்கப்பட்டது. உவச்சன் பின்னாளில் ஓச்சன் என்று மாற்றம் அடைந்தது. (காண்க: வின்ஸ்லோ தமிழ் அகராதி)

முடிவுரை

தமிழில் வழங்கும் பிராகிருதச் சொற்களை அறிந்து கொள்ள அம்மொழிக்கு எழுந்துள்ள இலக்கணங்கள் நமக்குத் துணை செய்கின்றன. பிராகிருத மொழியில் பாலி உட்பட பல கிளை மொழிகள் உள்ளன. எந்தக் கிளை மொழியில் இருந்து ஒருசொல் வந்தது என்பதும் நமக்குத் தெரிய வேண்டும். தமிழில் வந்த பிறகு எவ்வாறு மாற்றம் அடைந்து வளர்ச்சி பெறுகின்றன என்பதும் கவனிக்கத் தக்கது. சொற்களின் வளர்ச்சி ஒரு நித்த விநோதம்தான்.

துணைநூல்கள்

- 1) பாலசுப்பிரமணியன், க.தொல்காப்பியச் சொற் பொருளடைவு, தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர். (2016).
- 2). மயிலை சீனிவேங்கடசாமி, பௌத்தமும் தமிழும், செண்பகா பதிப்பகம், சென்னை- 17. (1940, மறுபதிப்பு, 2010)
- 3). Vaidyanathan ,S. Indo-Aryan loan words in Tamil, Annamalai University Annamalai nagar(1965).

புத்தகங்கள் அச்சிட அற்புகத் தீர்வு குறைந்த செலவு அதிகபட்ச தரம்

அதிகபட்ச தரத்தில் மிகக்குறைந்த செலவில் புத்தகங்கள் அச்சிடுவதற்கு ப்ரிண்ட் ஆன் டீமாண்ட் (PRINT ON DEMAND) முறை ஒரு வரப்பிரசாதமாகும். ப்ரிண்ட் ஆன் டீமாண்ட் முறையில் நேர்த்தியான தாள், அச்சு மற்றும் பைண்டிங்குடன் மிகக்குறைந்த விலையில், தரமாக அச்சிட்டுத் தருவதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம்.

**REAL IMPACT
SOLUTIONS, CHENNAI**

தொடர்பு கொள்ள

98412 93503

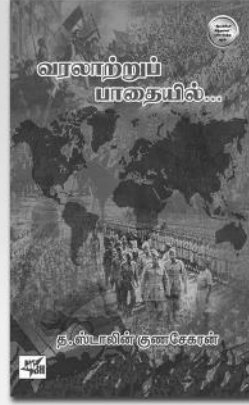
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸின் புதிய வெளியீடுகள்

₹ 125/-

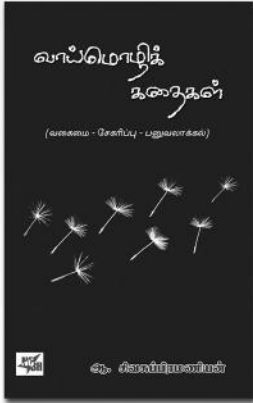
₹ 175/-

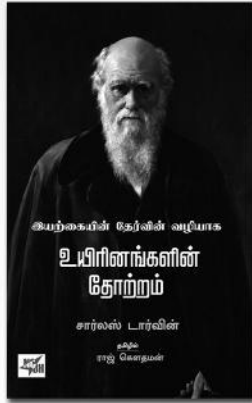
₹ 490/-

₹ 140/-

₹ 145/-

₹ 140/-

₹ 200/-

₹ 375/-

₹ 295/-

₹ 195/-

₹ 200/-

₹ 180/-

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட.,

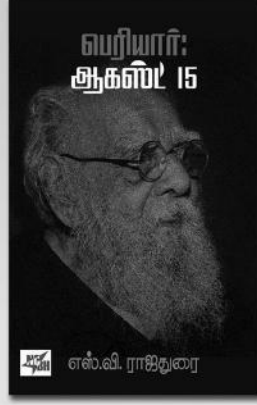
41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
☎: 044-26251968, 26258410, 48601884 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in

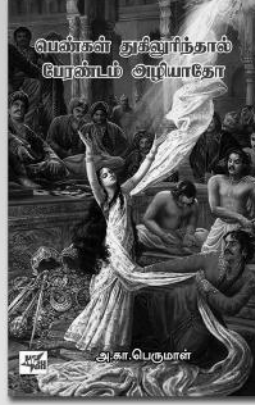
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸின் புதிய வெளியீடுகள்

₹ 125/-

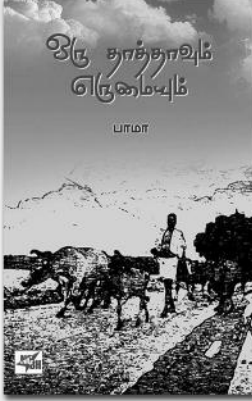
₹ 750/-

₹ 135/-

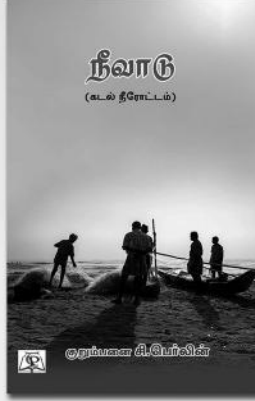
₹ 350/-

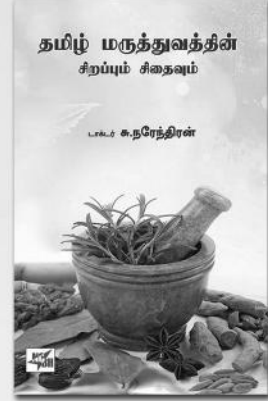
₹ 225/-

₹ 140/-

₹ 95/-

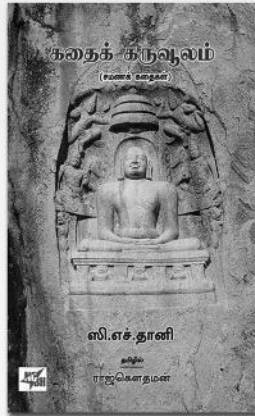
₹ 155/-

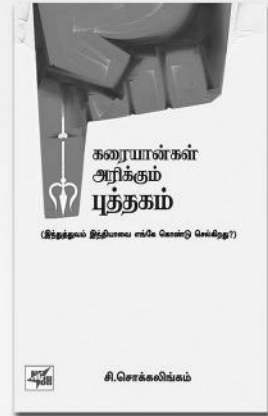
₹ 200/-

₹ 260/-

₹ 240/-

₹ 50/-

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
☎: 044-26251968, 26258410, 48601884 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in

கிராமியப் பணிகளுக்கு வேண்டாமா நிபுணத்துவம்?

க.பழனித்துரை

2015 ஆம் ஆண்டு கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழக பதிப்பகம் “அதிகாரப்பரவல், அதிகாரப்படுத்துதல், ஊரக மேம்பாடு” என்ற தலைப்பில் ஒரு புத்தகத்தை வெளியிட்டது. அந்தப் புத்தகம் கனடா நாட்டின் நிதி உதவியுடன் நிகழ்த்தப்பட்ட ஓர் ஆய்வின் அறிக்கை தான். இந்தியாவில் அதிகாரப் பரவல் சம்பந்தமாக தயாரிக்கப்பட்ட ஆய்வுகளிலேயே மிக வலுவானதாகவும், ஆழமானதாகவும் நிகழ்த்தப்பட்ட ஒன்று. இந்த ஆய்வினை புது டெல்லியில் அமைந்துள்ள என்.சி.ஏ.இ.ஆர் என்ற தேசிய பொருளாதார ஆராய்ச்சிக்கான நிறுவனம் நடத்தியது. இந்த ஆய்வினை பேரா.ஹரி நாகராஜன் அவர்களும், முன்னாள் இந்திய ஊரக வளர்ச்சித்துறைச் செயலர் முனைவர் எஸ்.எஸ்.மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்களும், உலக வங்கி ஆய்வாளர் முனைவர் ஹான்ஸ் பில்வாங்கர் அவர்களும் இணைந்து நடத்தினர். இந்த ஆய்வு ஏறத்தாழ 7 கோடி ரூபாய் செலவில் ஐந்தாண்டு காலம் நடத்தப்பட்ட ஒன்று. இந்த ஆய்வினை மேற்கொள்ள ஒரு ஆலோசனைக் குழு சர்வதேச அறிஞர்களைக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டு அவர்களின் மேற்பார்வையில் நடத்தப்பட்ட ஒன்று என்பதுதான் அதன் சிறப்பு. அந்த ஆய்வு அறிக்கையை பன்னாட்டு

அறிஞர்களை அழைத்து ராஜஸ்தான் மாநிலத்தில் ஆழ்வார் என்ற நகரில் விவாதம் செய்யப்பட்டு சரிபார்த்து இறுதி செய்யப்பட்டது. அந்த அறிக்கை புத்தகமாக வெளிவந்தவுடன் தலை சிறந்த சமூகவியல் நிபுணர் ஜேம்ஸ் மெனோர் அந்தப் புத்தகம் பற்றிய ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரையை வெளியிட்டார். அவர் இந்தியா பற்றிய பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதியவர். உலக வங்கிக்கு அதிகாரப்பரவல் பற்றி உலகநாடுகளை ஆய்வு செய்யும் நிபுணர்.

அவர் அந்தப் புத்தகம் பற்றி பின்வருமாறு அந்தக் கட்டுரையில் குறிப்பிடுகிறார். “இதுவரை இந்த இருபது ஆண்டு காலத்தில் அதிகாரப்பரவல் மற்றும் கிராம மேம்பாடு பற்றி இவ்வளவு ஆழமாக இந்தியாவில் இதுவரை ஆய்வு அறிக்கை வந்ததில்லை. இந்தியாவில் 17 மாநிலங்களில் கிராமப்புறங்களில் குடும்பத் தரவுகளைத் திரட்டி மிகவும் நுணுக்கமான கணக்கியல் ரூட்பத்தைப் பயன்படுத்தி ஆய்வு செய்து பல ஆச்சரியப்பட வைக்கும் உண்மைகளைக் கொண்டு வந்துள்ளனர் இந்த ஆய்வில். இதைக் கட்டாயம் முடிவெடுக்கும் நிலையில் இருக்கும் மத்திய மாநில அரசின் அதிகாரிகள் மற்றும் அமைச்சர்கள் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும். இந்த ஆய்வு அறிக்கையை

ஆழமாகப் படித்து புரிந்து கொண்டு இந்தியாவுக்குத் தேவையான மாற்றங்களை கொள்கைகளில் கொண்டு வரவேண்டும். மத்திய மாநில அரசுகள் இதற்குத் தேவையான முன்னெடுப்புக்களைச் செய்ய வேண்டும் என அந்தக் கட்டுரையில் அவர் கேட்டுக்கொண்டுள்ளார். அந்தப் புத்தகத்தை கதை படிப்பதுபோல் படிக்க முடியாது. ஏனென்றால் அந்தப் புத்தகம் அறிக்கையாக பதிப்பிக்க கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழக பதிப்பகத்திற்குச் சென்ற போது, அதற்கு மதிப்பீடு செய்ய என்னைக் கேட்டுக்கொண்டதன் விளைவு, நான் அந்த அறிக்கையை படிக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. அந்த ஆய்வறிக்கையை நான் ஆறுமாதகாலம் மிகவும் நிதானமாகப் படித்து அதற்கு மதிப்பீட்டு அறிக்கையை தயார் செய்தேன். அந்தப் புத்தகம் முழுக்க முழுக்க கணக்கியல் தேற்றங்களாகவே இருக்கும். அதைப் படித்து புரிந்து கொள்ள கணிதப் பின்புலமும் வேண்டும், அத்துடன் பொருளாதார கோட்பாட்டின் பின்புலமும் இருக்க வேண்டும்.

மேம்பாட்டுச் செயல்பாடுகளால்தான் திட்டங்களில் எதிர்பார்க்கப்பட்ட விளைவுகள் நம் கிராமங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்பதும் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

அடித்தட்டில் மக்களுக்கு நலன் சார்ந்த திட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்தும் இடத்தில் தான் அதிக நிபுணத்துவம் தேவைப்படுகிறது. ஆனால் அடித்தட்டு செயல்பாடுகளுக்கு நிபுணத்துவம் தேவை என்பதை உணராத நிலையில்தான் நாம் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த நிபுணத்துவமற்ற செயல்பாடுதான் இவ்வளவு பணத்தை வாரி இரைத்தும், மக்கள் நலம் பெருமளவில் பேணமுடிவதில்லை. அத்துடன் பெருமளவு நிதி விரயமும் நடைபெற்றுக் கொண்டுள்ளது. இதைச் சீர் செய்ய வந்ததுதான் புதிய உள்ளாட்சி அரசாங்கம். இந்த அரசாங்கத்தில் இந்தியாவில் 2.5 லட்சம் நிறுவனங்கள் ஆளுகைக்காக உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் 32 லட்சம் மக்கள் பிரதிநிதிகள் அமர்ந்துள்ளனர். அதில் 14 லட்சம் பேர் பெண்கள். இந்திய உள்ளாட்சியில் இருப்போரின்

“பெண் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் நடத்தும் பஞ்சாயத்துக்களில் லஞ்சம் குறைகிறது, பெண் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் விதிகளைப் பின்பற்றி நிர்வாகம் செய்வதில் ஆண் தலைவர்களை விஞ்சியவர்களாக இருக்கின்றார்கள்.”

இந்த இரண்டும் தெரியாமல் இந்தப் புத்தகத்தின் முழுக் கருத்துச் சாரத்தையும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. அந்தப் புத்தகத்தில் அதிகாரப்பரவலால் கிராமப்புற குடும்பங்களில் நடந்த மேம்பாடுகள், கிராமத்தில் நடந்த மேம்பாட்டுச் செயல்பாடுகள் அனைத்தையும் படம்பிடித்துக் காண்பித்து அதிகாரப் பரவலுக்கு இருக்கும் வீச்சை படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளனர். இவ்வளவு குறைவான அதிகாரத்தைக் கொண்டு, குறைவான நிதியினைக் கொண்டு மிகப்பெரும் மாறுதல்களை உருவாக்கியுள்ளதை படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளனர். அதே நேரத்தில் அதிகாரப் பரவலால் நிகழ்ந்த சில தவறான செயல்பாடுகளையும் கண்டுபிடித்து அவைகளை எப்படிப் போக்குவது என்பதற்கும் வழிவகை கண்டுள்ளனர். உள்ளாட்சியை வலுப்படுத்த பல ஆலோசனைகள் வைக்கப்பட்டிருந்தாலும் ஒரு முக்கியமான கருத்து வெளிப்படுவதை நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடியும். மத்திய மாநில அரசாங்க அமைப்புக்கள் வலுவாக கட்டப்பட்டு செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தாலும் அடித்தளத்தில் அமைக்கப்பட்ட பஞ்சாயத்து அமைப்புக்களை நாணல் போல் வைத்திருப்பதும், மக்கள் மத்தியில் செயல்படுத்தப்படும் அனைத்து மக்கள் நலத் திட்டங்களை முறையாக நிபுணத்துவத்துடன் ஆற்றல் மிக்கவர்களை வைத்து நடைமுறைப்படுத்த இயலாத நிலையையும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளது. நிபுணத்துவமில்லா ஊரக

எண்ணிக்கை என்பது உலக நாடுகள் அனைத்திலும் உள்ளாட்சிகளில் இருக்கும் பிரதிநிதிகளின் எண்ணிக்கையைவிட அதிகமானது. இன்று இந்தியாவில் 20 மாநிலங்களில் 50% பெண்களை பதவிகளுக்குக் கொண்டுவர சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன. மூன்று லட்சம் கோடி ரூபாய் இந்த உள்ளாட்சிகள் மூலம் மக்கள் மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு ஒதுக்கப்படுகிறது. அதேபோல் மத்திய நிதி ஆணையம் உள்ளாட்சியை வலுப்படுத்த தொடர்ந்து 4% அளவிற்கு நிதியை உயர்த்தி, வழங்கிக் கொண்டே இருக்கின்றது.

இதன் விளைவுகள் என்னென்ன என்று இந்த ஆய்வு வினவி விடைகண்டது. 1999லிருந்து 2007 வரை குடும்பங்களில் என்னென்ன முன்னேற்றங்கள் கிராமங்களில் என்னென்ன முன்னேற்றங்கள் கிடைத்தன என்று ஆய்வு செய்தபோது, மக்கள் தொகை வளர்ச்சி குறைய ஆரம்பிக்கிறது, குடும்ப உறுப்பினர் எண்ணிக்கை குறைகிறது, குடும்பத்தில் சாகுபடி செய்யும் நிலம் குறைய ஆரம்பிக்கிறது, தனிமனித வருமானம் கூடுகிறது, விவசாயம் அல்லாத தொழில்களில் வேலை கிடைத்து வருமானம் கூடுகின்றது, கிராமங்கள் அதிக வசதிகளைப் பெறுகின்றன, கூடுதல் எண்ணிக்கையில் கிராம வளர்ச்சித் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்படுகின்றன,

கூலி உயர்கிறது, பெண்களின் கூலியும் எப்போதும் இல்லாத அளவுக்கு கூடுகின்றது, விவசாய நிலங்களின் விலை உச்சத்தைத் தொடுகின்றது, கிராம சபை கூட்டப்படுகிறது தொடர்ந்து, மக்கள் பங்கேற்பு அதிகரிக்கின்றது, பெண்கள் பிரச்சினை விவாதிக்கப்படுகின்றன, தலித்துக்கள் கேள்வி கேட்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள், பெண் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் நடத்தும் பஞ்சாயத்துக்களில் லஞ்சம் குறைகிறது, பஞ்சாயத்துக்கள் வறுமைக்குள் விழும் குடும்பங்களை பாதுகாக்க நடவடிக்கை எடுக்கின்றன, குடும்பங்களின் பொருளாதார மேம்பாடு குடும்ப உறுப்பினர்களின் சுதந்திரமான செயல்பாட்டிற்கு வழிவகை செய்கிறது, பெண் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் விதிகளைப் பின்பற்றி நிர்வாகம் செய்வதில் ஆண் தலைவர்களை விஞ்சியவர்களாக இருக்கின்றார்கள், குறைந்த நிதியில் நிறைந்த பணிகளை பஞ்சாயத்துக்கள் செய்து தரமான சேவைகளை வழங்குவது போன்ற எண்ணற்ற செயல்பாடுகள் செய்கின்றன.

இந்தச் செயல்பாடுகளை நிபுணத்துவத்துடன் செய்து விளைவுகளை உருவாக்க 324 செயல்பாடுகளை மாநில அரசுகள் உள்ளாட்சிச் செயல்பாடுகளாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன. 2015லிருந்து 2020 வரை நான்கு லட்சம் கோடி இந்த நிறுவனங்கள் மூலம் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதேபோல் மகாத்மா காந்தி தேசிய ஊரக வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தில் சராசரியாக 40,000 கோடி ரூபாய் ஆண்டுக்கு செலவிடப்பட்டுள்ளது. அடிப்படையில் இந்தப் புதிய உள்ளாட்சி அரசாங்கம் செய்ய வேண்டிய பணியான பொருளாதார மேம்பாட்டுக்கு செயல்படவில்லை என்பதை சுட்டிக் காட்டும் அறிக்கை மற்றொரு முக்கியமான கருத்தையும் தெரிவித்துள்ளது. அதாவது பொருளாதாரச் செயல்பாடுகளுக்குத் தேவையான களச் செயல்பாட்டாளர்களிடம் எந்த நிபுணத்துவமுமின்றி செயல்படுவதுதான் எதிர்பார்த்த விளைவைக் கொண்டுவரவில்லை என்பதை படம் பிடித்துக் காண்பித்துள்ளது இந்த அறிக்கை. இந்தப் புதிய உள்ளாட்சிச் செயல்பாடுகளில் அடிப்படையானது பொருளாதாரச் செயல்பாடு. அந்தச் செயல்பாடு என்பதும் திட்டமிட்டதாக அதுவும் மக்கள் பங்கேற்போடு நடைபெற வேண்டும் என்று பணிக்கப்பட்டுள்ளது. ஏனென்றால் இந்திய மக்கள் தொகையில், விவசாயிகள், விவசாயக் கூலித் தொழிலாளர்கள், கைவினைஞர்கள், சிறு தொழில் நடத்துவோர், நாடோடிகள், மீனவர்கள், ஆதிவாசிகள் ஆகியவர்களின் கூட்டு என்பது இந்திய மக்கள் தொகையில் 68% உள்ளது. எனவே இவர்களுடைய வாழ்க்கையில் மாற்றம் கொண்டுவருவதற்கு அடித்தட்டு மேம்பாட்டுச் செயல்பாடுகள் அனைத்தும் நிபுணத்துவம் மிக்கதாக மாற்றப்படாமல் கிராம மேம்பாடு நடைபெற இயலாது என்பதைப் படம் பிடித்துக் காண்பிக்கிறது.

இந்தச் சூழலை மாற்ற வேண்டுமென்றால் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் கிராம மேம்பாட்டுத்

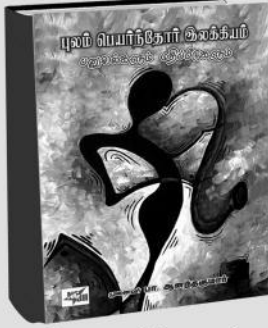
திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும். அதற்குத் தேவையான புரிதலை தலைவர்களுக்கு உருவாக்க வேண்டும். அத்துடன் பொருளாதார மேம்பாட்டுக்கு பணியாற்ற வேண்டும் மக்கள் பங்கேற்புடன் என்பதை தெள்ளத் தெளிவாக்கியது இந்த அறிக்கை. இந்தப் புரிதல் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கு உருவாக்கப்படவில்லை. இந்தப் புரிதல் ஏற்பட்டிருந்தால் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் ஊரக வளர்ச்சிக்காக பணி செய்யும் 37 துறைகளையும் தாங்கள் உருவாக்கிய மக்கள் திட்டத்தில் பணி செய்ய வைத்திருப்பார்கள். இதற்கு பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கு ஒரு புரிதல் வேண்டும். பொருளாதார மேம்பாடு என்பதை கிராமங்களில் எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்கான சிந்தனைத் தெளிவை தலைவர்களுக்கு ஏற்படுத்த வேண்டும். அதை ஏற்படுத்தாததின் விளைவுதான் தெருவிளக்கு பராமரிப்பது, பாலங்கள் கட்டுவது, தண்ணீர் தருவது, சாலைகள் அமைப்பது போன்ற கட்டுமானப் பணிகளுடன் நின்றுவிடுகின்றனர்.

கிராமங்களில் செய்ய வேண்டிய பணிகளில் மிக முக்கியமான பணி கிராமங்களின் பொருளாதார மேம்பாடு. இந்தப் பணி நடைபெற வேண்டுமானால் நம் தலைவர்கள் மிக ஆழமான சிந்தனைக்கும், புரிதலுக்கும் செல்ல வேண்டும். கிராமங்களில் இதற்குத் தேவையான பொதுச் சொத்துக்கள் தரமானதாக உருவாக்கப்பட வேண்டும். அது பள்ளிக்கூடமாக இருக்கலாம், சத்துணவுக்கூடமாக இருக்கலாம், துணை சுகாதார மையமாக இருக்கலாம், சாலைகளாக இருக்கலாம், எதுவாக இருந்தாலும் அவைகள் அனைத்தும் தரமானதாக உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

அதேபோல் அந்தப் பொதுச் சொத்துக்கள் முறையாக பராமரிக்கப்படல் வேண்டும். 100 நாள் வேலை நடைபெறுகின்றது என்றால் அங்கு வழங்கப்படும் வேலைகளில் உருவாக்கப்படும் சொத்துக்கள் என்பது தரமானதாக, கிராமத்திற்கு பயன்படும் அளவுக்கு உருவாக்கப்படல் வேண்டும். பெரும்பாலான பொதுச் சொத்துக்கள் என்பது தரமற்றவையாகவே உருவாக்கி விடுகின்றோம். அதன் விளைவுதான் நம் கிராமங்களில் பொருளாதார மேம்பாட்டை உருவாக்க முடியவில்லை. சிற்றூராட்சித் தலைவர்களின் திறன் கூட்டும்போது அவர்களுக்கு மிக முக்கியமாக தலைமைத்துவம் பயிற்சியும் அத்துடன் கிராம பொருளாதார மேம்பாட்டுக்கான பயிற்சியும் கொடுத்து அவர்கள் ஆற்றல் மிக்க தலைவர்களாக உருவாக்க வேண்டும். அது இந்திய நாட்டில் நடைபெறவில்லை என்பதுதான் பெரும் குறை என்பதை இந்த அறிக்கை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. எனவே கிராமங்களில் நடைபெறும் அத்தனைப் பணிகளும் நிபுணத்துடன் முறையாக, அறிவியல் பூர்வமாக, நுட்பமாக நடைமுறைப்படுத்த, தேவையான தலைமையையும் களப் பணியாளர்களையும் உருவாக்குவதுதான் இன்றைய தேவையாக இருக்கின்றது.

நியூ செஞ்சுரியின் விற்பனை சாதனை நூல்கள்

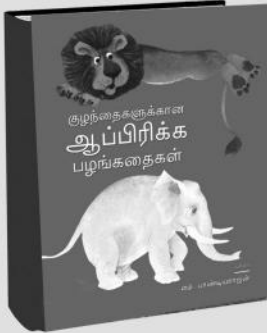
**புலம் பெயர்ந்தோர்
இலக்கியம்**
முனைவர் பா.ஆனந்தகுமார்
விலை ₹ 80/-

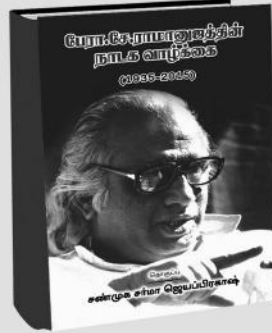
**எண்பதுகளில்
தமிழ்க் கலாச்சாரம்**
ராஜ் கௌதமன்
விலை ₹ 100/-

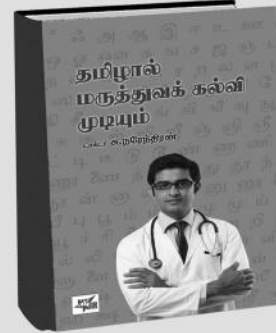
லண்டனில் சீலுவைவராஜ்
ராஜ் கௌதமன்
விலை ₹ 145/-

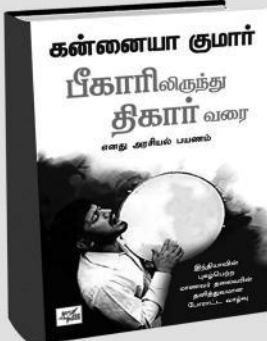
**குழந்தைகளுக்கான
ஆப்பிரிக்கக் கதைகள்**
தமிழில் : எம். பாண்டியராஜன்
விலை ₹ 99/-

**சே.ராமானுஜத்தின்
நாடக வாழ்க்கை**
சண்முக சர்மா ஜெயப்பிரகாஷ்
விலை ₹ 365/-

**தமிழால் மருத்துவக்
கல்வி முடியும்**
டாக்டர் சு.நரேந்திரன்
விலை ₹ 165/-

**கன்னையா குமார்
பீகாரிலிருந்து
தீகார் வரை**
கன்னையா குமார்
விலை ₹ 110/-

**பழந்தமிழில்
எழுத்தியல் ஆய்வுகள்**
முனைவர் சுபாஷ் சந்திரபோஸ்
விலை ₹ 155/-

**சொல் பண்பாட்டு
அடையாளம்**
இரா.வெங்கடேசன்
விலை ₹ 200/-

ஓர் உரைநடைக்

காவியம், கலையாவியம்

கா. செல்லப்பன்

புதினங்களை உரைநடைக் காப்பியங்கள் என மேலைத் திறனாய்வாளர்கள் கூறுவர். வீரயுகத்தின் இலக்கிய வகையாகக் காப்பியம் திகழ்ந்தது. மக்கள் யுகத்தின் இலக்கிய வகையாகப் புதினம் விளங்குகிறது. சாதாரண மனிதர்களின் சராசரி வாழ்வைப் படம்பிடிக்கும் புதினங்கள் மக்களின் மொழிக்கு முதன்மை தருவதோடு, மண் சார்ந்த வாழ்க்கை முறையையும் காட்டுகின்றன. கரிசல் நிலம், கொங்குமண்டலத்தைக் களமாகக் கொண்ட சிறப்பான பல படைப்புகள் தமிழில் வந்துள்ளன. பேராசிரியர் பொன்னுசாமி; ‘படுகளத்தை’யடுத்து, ‘திருமூர்த்தி மண்’ என்று கொங்கு மண்டல புதினத்தைத் தமிழுக்குத் தந்துள்ளார்.

இந்நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்கியுள்ள பிரேமா நந்தகுமார், அசோகவனச் சீதை அனுமனைக் கண்டபோது பின் இராமன் வந்து தன்னை மீட்பான் என்று நம்பிக்கையோடு எண்ணியது போல், இராஜேஸ்வரி போன்றோரின் கிராமவாழ்வு காட்டப்பட்டுள்ளதாகக் கூறுகிறார். திருப்பூர் கிருஷ்ணன் கொங்குத் தமிழில் ஒரு சமூகத்தின் பல்வேறு தளங்கள் புதினத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளதைச் சிறப்பாகக் கூறியுள்ளார்.

முதல் அத்தியாயத்தில், குருசாமியின் குதிரை வண்டி பயணத்தை வர்ணிக்கும் போதே ஆசிரியர் தனது இட உணர்வை (Sense of place) மிக நுணுக்கமாகக் காட்டுகிறார். அதை முந்திக் கொண்டு இன்னொரு வண்டி செல்கிறது. அதில் செல்லும் நல்லதம்பி, மாணிக்கம் ஆகிய கதையின் முக்கிய பாத்திரங்களின் அறிமுகமும் இயல்பாக உள்ளது. குருசாமிக்கும் அவர்களுக்கும் இடையே உள்ள உரையாடல், முதுமை & இளமை மோதலாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. குதிரை வண்டிச் சவாரி, கதை முழுதும் காலச் சுழற்சி, இட இணைப்புகளின் குறியீடாக வருகிறது.

இரண்டாம் அத்தியாயத்தில், இந்தப் பகுதியின் வாழ்வாதாரமாகச் செட்டி குளமும், திருமூர்த்தி அணையும், அதன் நீர் நிறைவதில் அக்கறைகாட்டும் கண்ணுசாமியும் பாலுசாமியும் அறிமுகப்படுத்தப் படுகின்றனர். இங்கே பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன் கன்னியப்பனும் செல்லானும், பன்னீர்க் கவுண்டரையும் பொங்கியண்ணக் கவுண்டரையும் எதிரெதிராக நடக்க விட்டது நினைவு கூரப்படுகிறது. பன்னீர்க் கவுண்டரின் தண்ணீர் பற்றிய அடாவடித்தனமும், அந்தப் பகுதி மக்கள் தண்ணீர் நிறைவதைப் பொருத்து விவசாயத்தில் மாறுதல்கள் செய்து வருவதும் பேசப்படுகிறது. மொத்தத்தில் செட்டிகுளம் ஒரு வகையில் ஊரின் ஒற்றுமைக்குக் குறியீடாகவும், அதுவே மக்களின் பகைக்குக் காரணமாகி விடுவதையும் உணர்த்துகிறார் ஆசிரியர்.

அடுத்து வரும் அத்தியாயங்களில் பகையும் காதலும் பள்ளிபுர வாழ்வில் ஊடும்பாவுமாகப் பின்னி வருகின்றன. பகை, நிலத்தையும் நீரையும் ஒட்டி வருகிறது. பொங்கியண்ணன், சென்னியப்பன் பகைக்கு இடையே கனகவேல்-வெங்கிட்டம்மாள் காதல் அரும்புகிறது. அதை வீராசாமி மீசை முறுக்குவதோடு இணைத்துக் கூறுகிறார். வீராசாமியின் மீசை கதையில் திரும்பத் திரும்ப வரும் ஒரு இணைப்புப் படிமமாக உள்ளது. இதை motif என இசை பற்றிய சொல்லால் திறனாய்வாளர்கள் கூறுவர்.

வெங்கிட்டம்மாளை கனகவேலும் நல்லதம்பியும் கடத்த, திருமலை ஆலையில் ஏற்பட்ட கொந்தளிப்பால் கனகவேல் படுகாயப்பட்டு மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்படும் போதும், வெங்கிட்டம்மாள் உறுதி குலையவில்லை. இன்னொரு முக்கியப் பெண்பாத்திரமான இராஜேஸ்வரி, பட்டம் பெற்ற பின்னும் நல்லதம்பியின்பால் உறுதியாக உள்ளாள். ஆனால், நல்லதம்பி அவ்வளவு உறுதியாக இல்லை. நல்லம்மாளுடன் திருமண ஏற்பாடு நடக்கிறது.

சென்னியப்பன் கிணறு வெட்டும்போது வெடிவிபத்தில் இரண்டு பேர் இறக்க யார் காரணம் என்பதைக் கடைசியில் வரதன் மனைவி பொன்னி வழியாகத்தான் தெரிகிறது. கடைசிவரை ஆசிரியர் வெளிப்படுத்தாது நல்ல கதை சொல்லும் உத்தியாக

உள்ளது. இதுபோல் பல இடங்களில் சிக்கல்களை உடனே அவிழக்காமல் ஆசிரியர் விட்டு விடுகிறார். வீராசாமி தலைமைக் காவலரின் கைகளைக் குலுக்குவதன் பொருளும் புதிராகவே விடப்படுகிறது.

பொன்னி தவறு செய்த வேலையாள் வரதனை தன் கணவனையே போலீசில் காட்டிக் கொடுக்கிறாள். ஆணாதிக்கமுள்ள இந்தச் சமூகத்தில் ஆண்கள் பகை வளர்ப்பவர்களாகவும் காதலில் உறுதியில்லாதவர்களாகவும் உள்ளபோது இந்த மூன்று பெண்களிலும் பெண்மை திண்மையோடு விளங்குகிறது. வெங்கிட்டம்மாளுக்கு உதவும் கீர்த்தியும் குறிப்பிடத்தக்கவள்.

இராஜேஸ்வரி தன் கல்வியை வளர்க்க சென்னையில் பேராசிரியர் அரங்கனிடம் மருத்துவமனையில் இருந்த போது அதே மருத்துவமனைக்கு நோயுற்ற வெங்கிட்டம்மாளும் கனகவேலும் வருகிறார்கள். கதையின் இரு கூறுகளும் இணைக்கும்போது பெண்களுக்கிடையே உளமார்ந்த இணைப்பையும் (Solidarity) ஆசிரியரின் கதைப் பின்னல் ஆற்றலையும் காணலாம்.

கண்ணுசாமியின் மறைவைக் குறிக்கும்போது ஆசிரியர் தொடக்கத்தில் அவரைப்பற்றிக் கூறியதை மறக்கவில்லை. கண்ணுசாமியின் கடைசி ஊர்வலம், அவர் தன் 'சின்ன நிலம்' வயலுக்குச் செல்லும் பாதையிலேயே போவதாகக் கூறுகிறார்.

'அப்போதெல்லாம் பல நேரங்களில் குளக்கரையில் ஏறியதும் கிழக்கே திரும்பிச் சற்று தூரத்தில் தன் அம்மாவையும் அருமைத் தம்பியையும் புதைத்த இடத்தைப் பார்ப்பார். அவர்கள்பற்றிய எண்ணம் அவர் நடையுடன் தொடரும். சிறிது தூரத்தில் வயலுக்குப் போகும் நீர்மடை வந்துவிடும். இப்போது அவரது உடல் அவர்களுக்குப் பக்கத்தில் புதைக்கப்பட்டு மண்ணையும் காய்ந்து போன ஒரு மாலையையும் சுமந்து கொண்டிருக்கிறது.'

பள்ளிபுரத்தில் சாவும் வாழ்வும் இணைந்தே வருகின்றன. நல்லதம்பி மயிலம்மாள் திருமண ஏற்பாடும் தொடர்கின்றன. கிணற்று வழக்கின் தீர்ப்பும் அச்சுறுத்திக் கொண்டிருந்தது.

சென்னையில் ராஜியின் அறிவுரை வெங்கிக்குப் புதிய ஒளியைத் தருகிறது. அவள் அம்மாவும் திருந்தியதாக அறிந்து, ஊருக்குத் திரும்ப நினைக்கிறாள். காதல் சமையை இறக்கி வைத்து ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்ட ராஜியின் மனத்தையும் மாணிக்கம் பக்கம் திரும்ப முயல்கிறாள். ராஜி மாணிக்கத்திடம் நட்புதான் என்று கூறும்போது, நட்பு காதலைவிடப் பெரியது என்றும், நட்பு காதலாக மாறலாம் என்றும் அவன் கூறுவது ராஜிக்கு வியப்பளித்தது. படித்துக் காதலில் தோற்றவரும் படிக்காமல் காதலில் தோற்றவரும் இணைந்தாலும் அவர்களின் அணுகுமுறைகளிலும்

வேறுபாடு இருந்தது. காதலுக்காக கனகவேலுவைக் கவனிப்பதையே கடமையாக வெங்கி கருதினான். ஆனால், அது மட்டுமே ஒரு இளம்பெண்ணின் முடிவாக இருக்கக் கூடாது என்பது ராஜியின் புதிய பார்வை என ஆசிரியர் காட்டுகிறார்.

வீராசாமி & வெங்கிட்டம்மாள் திருமண ஏற்பாடு நடைபெறுகிறது; அதற்கிணையாக, வீராசாமி சென்னியப்பன் மீசைச் சண்டையும் நடக்கிறது. மீசை மறுபடியும் கதையில் முக்கிய இடம் வகிக்கிறது. திருமணமும், பகையும், வாழ்வும் சாவும் போல கதையில் இணைந்தே வருகின்றன.

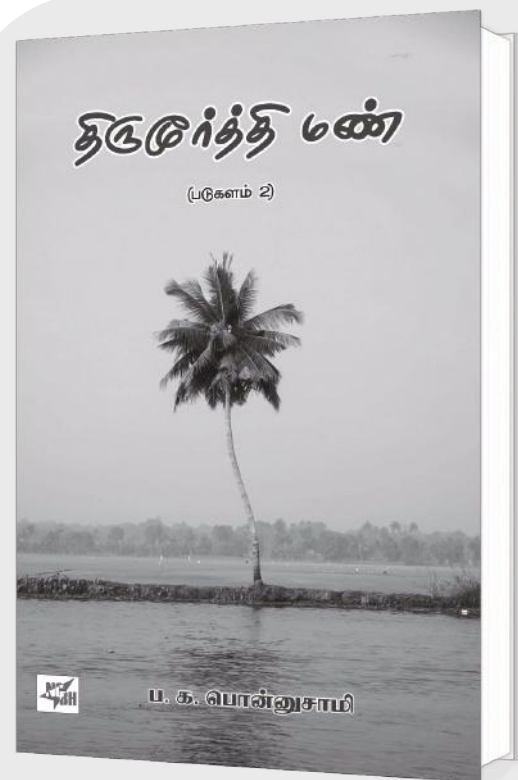
இறுதிக் கட்டத்தில் திருமூர்த்தி அணையும், அங்குள்ள பஞ்சலிங்க அருவியும் கதையின் களமாகின்றன. திருமூர்த்தி அணை பள்ளிபுரத்தின் வாழ்வாதாரமாகவும், சச்சரவுகளின் மூலாதாரமாகவும் இருக்கிறது. அதேபோல அணை நீர், கடந்த கால நிகழ்வுகளின் நினைவோடையாகவும், நிகழ்கால நிகழ்வுகளின் தளமாகவும் இருப்பதால் இங்கு கடந்த காலமும் நிகழ்காலமும் இணைகின்றன. ராஜி, பஸ்ஸில் மாணிக்கத்துடன் வரும்போது, பஸ் பள்ளிபுரத்தைக் கடந்த போது, நல்லதம்பியுடன் திருமூர்த்தி மலைக்கு வந்ததையும், நீரோடையில் குளித்து மகிழ்ந்ததையும், பஞ்சலிங்க அருவியில் வெள்ளம் வந்தபோது நல்லதம்பி தன்னை காப்பாற்றியதையும் நினைவுகொள்கிறான். அதேபோல் சோமுத்தேவரும் பத்து வருஷங்களுக்கு முன் அருவியில் ராஜேஸ்வரியும், கவுண்டர் சின்ன மகள் சிவந்தியும் நீச்சலடித்துக் கொண்டிருந்தபோது, அவர்களை நல்லதம்பி வெள்ளத்திலிருந்து காப்பாற்றியதை நினைவுகூர்ந்து அங்கு மறுபடியும் வந்ததாகக் கூறுகிறார். காலம் காலமாக வீழும் அருவி, ஓடும் கனவு மற்றும் நினைவுகளைச் சுட்டும் குறியீடாக உள்ளது. காலங்களின் மூலமாகவும் முடிவாகவும் (ஓட்டமாகவும்) மலையும், குன்றும் காட்டப்படுகின்றன.

அதேபோல, அங்குள்ள திருமண மண்டபமும் கடந்த நிகழ்கால நிகழ்வுகளின் இணைப்பாக உள்ளது. வீராசாமி வெங்கிட்டம்மாள் திருமணம் அங்குதான் நிகழவுள்ளது. கண்ணுச்சாமி, சோமுத் தேவரிடம் 'எங்கய்யனுக்கும், பெரியவங்க ரெண்டு பேருக்கும் இந்த மண்டபத்தில் தான் கல்யாணம் நடந்ததுங்க. முருகாத்தா, செவ்வந்திக்கும் இங்குதான் நடந்ததுங்க' என்று கூறுகிறார்.

மண்டப அறைக்குள், மணப்பெண் வெங்கிக்கு அலங்காரம் செய்யும் ராஜி, விளையாட்டாக 'எனக்குக் கூட இந்த மண்டபத்தில் கல்யாணம் நடந்திருக்கணும், நடக்கல' என்று அவளிடம் கூறுகிறான். இப்படி நடந்த, நடக்காத கல்யாணங்களின் மௌனச் சாட்சியாக மண்டபம் இருக்கிறது. 'இனிமே நடக்கும்' என்று வெங்கி கூறும்போது எதிர்கால நம்பிக்கையின் குறியீடாகவும் உள்ளது.

ஆனால் விடியும் பொழுதில், மண்டபத்திற்கு மணமகன் வீராசாமி வரும்போது, கல்தூணுக்குப் பின்னால் காத்திருந்த சென்னியன், வீராசாமியை வெட்டுகிறான். அவனது ரத்தத்தைப் பெருவிரலால் துடைத்து தன் மீசையில் தடவிக் கொள்கிறான். மீசை கதையின் முக்கியப் பாத்திரமாகக் கடைசிவரை காட்டப்பட்டுள்ளது. கொலையையும் ஆசிரியர் கலை நயத்தோடு காட்டுகிறார். திருமணம் நின்று போய், அய்யாசாமி காவல் நிலையத்துக்குள் நுழையும்போது, பொன்னி காவல் அதிகாரியை வணங்கி வெளியே வருவதாக ஆசிரியர் சொல்வது, பள்ளிபுரத்தில் கொலையும், காவல் நிலையம் போவதும் ஒரு தொடர் கதை என்பதைக் குறிக்கவே.

கதை முடிகிறது; ஆனால் வாழ்க்கை முடியவில்லை, முடியாது. மாஃபத்தில் (Macbeth) டங்களின் கொலைக்குப்பின் போர்டர் (Porter) கதவைத் தட்டுவதை, சாவின் கதவை வாழ்க்கை தட்டுவதாகக் கூறுவார்கள். தேர்தல் ஒத்தி வைக்கப்படுவதைத் தண்டக்காரர் அறிவிப்பது அது போன்றது. சில நாட்களாகவே, வெங்கி சிவன் பின்னலாடைக் கூடத்தில் வழக்கம்போல வேலைக்குப் போகத் தொடங்குவது, வாழ்க்கையின் தொடர்ச்சியைக் காட்டுகிறது.

திருமூர்த்தி மண்
ப.க.பொன்னுசாமி
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
விலை - ரூ.650/-

வெங்கியின் திருமணம் நின்றது, கவிதா நீதிக்கு (Poetic justice) முரணானதோ எனச் சிலர் கருதலாம். ஆனால், ஒரு நல்ல படைப்பாளியின் நோக்கம் தன் பாத்திரங்களுக்கு கல்யாணம் செய்து வைப்பதன்று. அப்படிச் செய்திருந்தால் வெங்கியின் அடிப்படைப் பண்புக்கு முரணானதாக இருக்கும். அவள் ஒரு சராசரி வாழ்வு நடத்தும் சராசரிப் பெண்ணாகவே இருந்திருப்பாள். கதையும் ஒரு சராசரி கதையாகவே முடிந்திருக்கும். ஷேக்ஸ்பியரின் `லியர் (Lear) அரசன்' என்ற நாடகத்தில் அரசனும் கார்டெலியாவும் (Cordelia) இறுதியில் இறந்திருக்கக் கூடாது என்று கருதுபவர்களும் உள்ளனர். ஆனால் லியர் நாடகம் வாழ்வின் பிரம்மாண்ட சோகத்தையும், அன்புக்குச் சாவைத் தடுக்க முடியாவிட்டாலும், `சாவு பொய், அன்புதான் நிரந்தர உண்மை' என்பதையும் தான் காட்டுகிறது.

ஜார்ஜ் லூகாக்ஸ் (George Lukacs) என்ற மார்க்ஸியத் திறனாய்வாளர், புதினங்களில் வாழ்வின் இயல்பான (Organic) தன்மைக்கும் கருத்துக்கும் (idea) இடையே உள்ள தன்மையில் காலம் கட்டமைக்கப்படுவதாகவும், நாவலின் அர்த்தமும் சாரமும் (essence) காலத்தன்மையிலிருந்து (temporal) பிரிக்கப்படுகிறது என்றும் நாவலின் உள் இயக்கம் காலத்திற்கெதிரான போராட்டம் என்றும் கூறுகிறார்.

பீட்டர் ஃப்ரூக்ஸ் (Peter Brooks) என்ற உளநூல் சார்ந்த திறனாய்வாளர், இந்தப் போராட்டத்தை புதினத்தில் நினைவலைகளால் பின்னோக்கியும், நிகழ்வுகளால் முன்னோக்கியும் மாற்றி மாற்றி கதை செல்வதாகக் காட்டப்படுவதாகக் கூறுகிறார். இப்படிப்பட்ட கால அமைப்பை `திருமூர்த்தி மண்' ணிலும் காணலாம்.

காலங்களை கதாசிரியர் இணைப்பதில் montage தெரிகிறது. ஆனால் காலங்களின் இயக்கம் இடத்தில் இணைப்பதைக் காணலாம். சோமுத்தேவரும் கடந்த காலத் திருமணங்களைப் பற்றிப் பேசும்போது, மும்மூர்த்திகள், திருமூர்த்தி மலையில் கண்ணுச்சாமிக்குப் பக்கத்திலே குடியிருப்பதால், திருமணங்களை அங்கு சுலபமாக நடத்திவிடலாம் என்று கூற, `சோமுத் தேவரின் சதாபிஷேகத்தை அங்கு நடத்தலாம்' எனக் கண்ணுச்சாமி கூறுகிறார். காலங்களின் சங்கிலியாகவும், அங்கமாகவும், திருமூர்த்தி ஆலயம் காட்டப்படுகிறது. அப்போது, திருமூர்த்திமலைக் கதையை கண்ணுச்சாமி கூறுகிறார். கலியுக மக்களின் அக்கிரமம் அதிகரித்ததற்குப் படைப்பின் கடவுளான பிரம்மா கவலைப்பட, சிவன் அதைப் பார்த்துச் சினம் கொண்டு உலகத்தை அங்குள்ள குண்டாகச் சுருக்கி உதைத்ததாகவும், விஷ்ணு உருண்டு வந்த அதே குண்டை தடுத்துக் காத்து அந்த இடத்திலே நிறுத்திவிட்டதாகவும் கண்ணுச்சாமி கூறுகிறார்.

கதை முடிவுக்குமுன் வரும் இக்கதையை ஒரு மக்கள் தொன்மத்துடன் இணைத்து, அதற்குத் தரும் பொதுவான விளக்கமாகக் கருதலாம். படைத்தல், அழித்தல், காத்தல் ஆகிய மூன்றும் பிரபஞ்சத்தின் நிரந்தர நிகழ்வுகள், இந்தக் கதை நிகழ்வுகளும் அதன்

ஒரு பகுதியில் திருமூர்த்தி மண்ணிலே திருமணம், பகை & சாவு, அதற்குப் பின்னும் தொடரும் வாழ்க்கையில் இக்கூறுகளைப் பார்க்கலாம். இது கதைக்கு ஒரு பொதுமை ((universal) பண்பைத் தருகிறது. திருமூர்த்தியின் திரிதல் தான் திருமூர்த்தி. அடுத்து வரும் மும்மூர்த்திகளும் கற்பின் செல்வியான முனிவரின் மனைவியால் குழந்தைகளாக மாற்றப்படும் கதையும், இந்தப் புதினத்துக்குப் பொருத்தமானதே. ஏனென்றால் இந்தக் கதையில் மேலெழுந்த வாயிலாக ஆணாதிக்கம் இருப்பதாகத் தோன்றினாலும் பெண்மையே வாழ்வின் அடிநாதமாகக் காட்டப்படுகிறது. வெங்கி, ராஜி, பொன்னியை, லட்சுமி, சரஸ்வதி, துர்க்கையோடு இணைத்துப் பார்க்கத் தோன்றுகிறது.

மண்ணின் மணம் கமழும் இப்புதினத்தில் மொழி, நடைபற்றி, திருப்பூர்கிருஷ்ணன் சிறப்பாக எழுதியுள்ளார். பக்தீன் (Bakhtin) என்ற பிரபல ரஷ்யத் திறனாய்வாளரின் புதின மொழி பற்றிய கருத்துக்களையொட்டி இப்புதினம் பற்றிச் சிலவற்றைக் கூறுவது பொருத்தமாகும். அவர், `சமுதாயத்தின் பேச்சுவகைகளின் பன்மைப் பண்பைப் புதினத்தில்தான் காணமுடியும்' என்றும், `காப்பியம் போன்ற பழைய இலக்கிய வகைகளில் மொழியின் மையம் நோக்கிய தன்மையிருப்பதாகவும், புதினத்தில் தான் சமூகத்தில் பலதளங்களில் வழங்கும் மொழி வகைகளின் வேறுபட்ட தன்மைகள் (heteroglossia) பதிவு செய்வதாக'வும் கூறுகின்றார்.

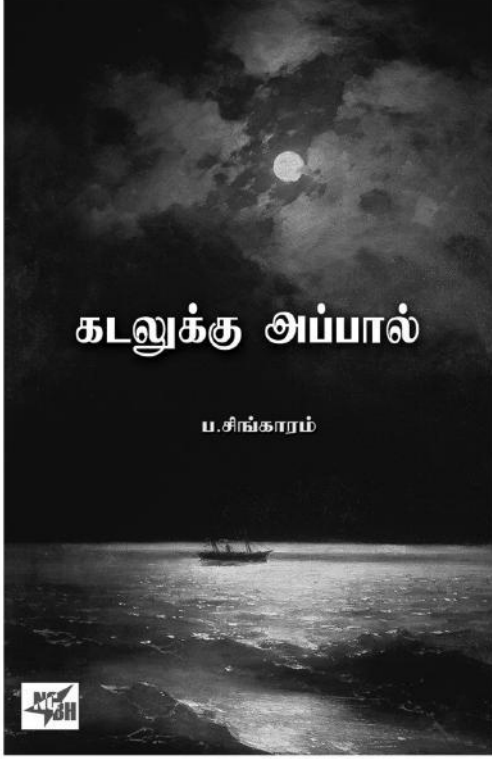
திருமூர்த்தி மண்ணில், மண்ணோடு ஒன்றிணைந்த பலவகை மக்களின் மொழிவகைகளை நாம் காணலாம். இங்கே சாதிகள் குறிப்பிடப் பட்டாலும் சாதிகளின் மோதல்கள் காட்டப்படாததைக் குறிப்பிட வேண்டும். ஆலையில் அரசியல் குறுக்கிடுகிறது. ஆனால் அடிப்படையில், நிலம், நீர் சம்பந்த பிரச்சினைகளும், தனிப்பட்ட பொறாமை, பகைமைகளும் தான் கதையின் அடித்தளமாக உள்ளது. இந்தச் சின்ன உலகத்தில் வாழும் மக்களின் வாழ்க்கைச் சந்தங்களைப் பாத்திரங்களின் இயல்பான உரையாடல்களில் கேட்கலாம்.

இந்தப் புதினத்தின் ஒரு சிறந்த அம்சம், கதையைப் பாத்திரங்களின் வழியாக, அவர்களது உரையாடல்கள் வழியாகவே காட்டுவதே. ஆசிரியரின் குறுக்கீடும், இணைப்பும் மிகக் குறைவே. உரையாடல்களில் பாத்திரங்களின் மோதல், மொழிவகைகளின் மோதலாக உள்ளது. பக்தீனின் இலக்கணத்துக்கு இது எடுத்துக்காட்டு. இதனால் கதையின் நாடகப் பண்பும், கதை சொல்வதில் புறவயப் (objective) பண்பும் மிகுதியாகிறது.

மொத்தத்தில் `திருமூர்த்தி மண்' ஒரு கிராமத்தின் கதையாக, அதன் மக்களின், ஏன் அனைத்து மக்களின் அடிப்படைப் பிரச்சினைகளை அழகான கலையோவியமாக, ஓர் உரைநடைக் காவியமாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளது. திருமூர்த்தி மண், வெறும் சமூக ஆவணம் இல்லை; ஒரு இலக்கிய ஓவியம் (Not a social document, but a literary monument).

நியூ செஞ்சுரி வெளியீடாக ப.சிங்காரத்தின் நாவல்கள்

இரண்டாம் உலகப் போர்க்காலத்தின் நெருக்கடி நிலையை மையமாக வைத்து ஒரு அற்புதமான காதலை இணைத்து புனைவாக்கப்பட்ட இந்நாவல், தமிழின் ஆகச்சிறந்த நாவல்களிலொன்று.

தமிழ்நாட்டில் பிழைப்புக்கு வழியின்றி தென்கிழக்காசிய நாடுகளுக்குப் பஞ்சம் பிழைக்கப்போன மக்களின் வாழ்வை, இரண்டாம் உலகப்போர் எப்படியெல்லாம் சிதைத்துச் சீரழித்தது என்பதன் கண்கூடான சாட்சியான இந்நாவலில், போர்க்காலச் சூழலில் வாழும் மக்களின் காதல், உன்னதம், பிரிவு, துயரம், ஆற்றாமை ஆகியவை தத்ரூபமாக அரங்கேறியுள்ளன.

கடலுக்கு அம்பால்

₹ 120/-

புயலிலே ஒரு தோணி நாவல், தலைப்பினுக்கேற்ப கதையாடலில் அங்குமிங்கும் இடைவிடாமல் அலைபாய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. சிம்பனி இசைக்கோவை போல நாவலின் கதைப்போக்கில் பல்வேறு கதைக்கருக்கள் தோன்றி, வளர்ந்து, மறைந்து, மீண்டும் தோன்றிக் கொண்டே இருக்கின்றன. அவை வாசகனை வெவ்வேறு தளங்களுக்கு முடிவற்று இழுத்துச் செல்கின்றன.

புயலிலே ஒரு தோணி

₹ 250/-

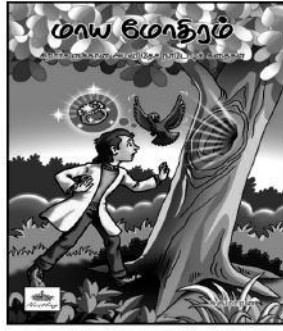

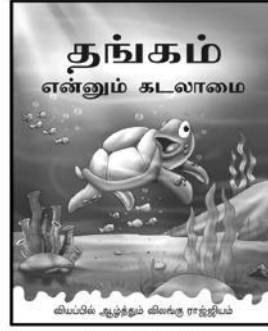
சிறார்கள்ளுக்கான நெஸ்லிங்கின் புதிய வெளியீடுகள்

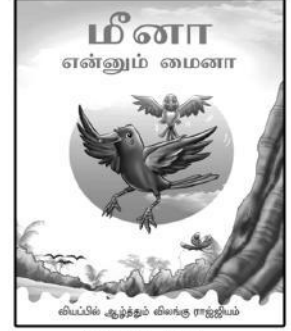
₹ 65.00

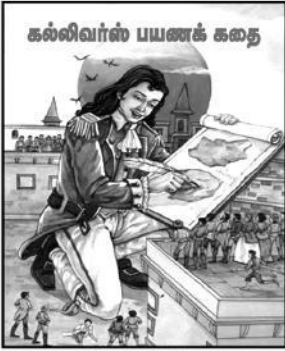
₹ 45.00

₹ 70.00

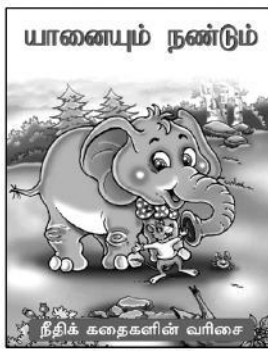
₹ 70.00

₹ 70.00

₹ 70.00

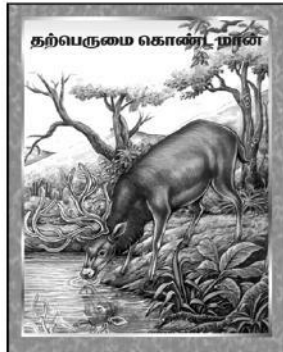
₹ 70.00

₹ 70.00

₹ 70.00

₹ 70.00

₹ 100/-

(இரண்டு புத்தகங்களும் சேர்த்து)

₹ 70.00

தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலத்தில்
சிறார்கள்ளுக்கான நூல்களை வெளியிடும் சிறந்ததொரு புத்தக நிறுவனம்

நெஸ்லிங் புக்ஸ் பப்ளிஷிங் & டிஸ்ட்ரிபியூட்டர்ஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்,
அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050
☎: 044- 26251968, 26258410, 48601884,
Email: nestlingbooks@gmail.com | www.ncbhpublisher.in

வள்ளலாரின் பன்முக ஆளுமை: உரையாடலும் ஆவணமும்

வீ. அரசு

சிதம்பரம் இராமலிங்கம் என்னும் வள்ளலார், (1823 - 1874) தமிழ்ச் சமூகத்தில் வாழ்ந்த அரிய மனிதர்களில் ஒருவர். இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்க காலம் முதல் தமிழ்ச் சமூகத்தில் உருவான பல்வேறு சமூக இயக்கங்கள், வள்ளலாரை எந்தெந்தப் பரிமாணங்களில் உள்வாங்கிக் கொண்டன? என்ற உரையாடல் நிகழ்த்துவது அவசியம். வள்ளலார் குறித்தப் பதிவுகள் சார்ந்து அவரை எதிர்கொண்ட முறைமைகளைப் பின்கண்டவாறு தொகுக்கலாம்.

- வைதீக மரபை ஏற்றுக்கொண்டு, வேதாந்தக் கருத்துக்களையும் சித்தாந்தக் கருத்துக்களையும் இணைத்துப் பேசிய சைவ சமய மரபு தமிழ்ச் சூழலில் செயல்பட்டது. அந்த மரபில் நல்லூர் ஆறுமுக நாவலர் (1822 - 1875) முதன்மையானவர். இவரும் இவரது குழுவினரும் வள்ளலாரை எவ்விதம் எதிர்கொண்டனர் என்ற வரலாறு விரிவானது. இவ்வரலாறு குறித்தும் உரையாடும் அவசியமுண்டு.
- சைவ மரபை, ஒருவகையான மனிதநேய மரபாகப் பேசியவர்களும் உண்டு. பதி - பசு - பாசம் என்னும் சித்தாந்த அடிப்படையே மனித

வாழ்வின் அடிப்படையாகும். அந்த வகையில் சைவம் மனிதகுலம் தழைக்க வந்த தத்துவம் எனும் உரையாடலை நிகழ்த்தியவர்களுள் திரு.வி.க. எனும் திருவாரூர் வி. கலியாணசுந்தர முதலியாருக்கு (1883-1953) முதன்மையான இடமுண்டு. இவர் மரபில் வந்தவர்கள் வள்ளலாரை அணுகிய முறைகள் குறித்தும் பேச வேண்டும்.

- மீமெய்மையில் (Metaphysics) அல்லது அப்பாலைத் தத்துவம் எனும் கோட்பாடு சார்ந்து தமிழ்ச் சூழலில் செயல்பட்டவர்கள் உண்டு. இருபதாம் நூற்றாண்டில் இக்கோட்பாடு சார்ந்து மிகுதியாக பேசியவராக தெ.பொ.மீ. (1901 - 1980) எனும் தெ.பொ.மீனாட்சி சுந்தரனாரைக் கூறமுடியும். இவர் மரபில் வந்தவர்கள் வள்ளலாரை அணுகிய முறை குறித்தும் பேசவேண்டும்.
- தமிழகத்தில் உருவான ஈ.வெ.ராமசாமி (1879 - 1973) எனும் பெரியார் மற்றும் ம.பொ. சிவஞானம் (1906- 1995) ஆகிய பல தலைவர்கள் சமூகச் சீர்திருத்தம் குறித்து, அவரவர் கண்ணோட்டத்தில் பேசியவர்கள். இவ்வகையான மனிதர்களின் கண்ணோட்டத்தில் வள்ளலார் எவ்வாறு பேசப்பட்டுள்ளார் என்ற புரிதல் அவசியம்.
- இயங்கியல்கோட்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு, தமிழ்ச்சமூகமும் அதன் புறச்சூழலும் எவ்வாறெல்லாம் செயல்பட்டது என்ற உரையாடலுக்குள் வள்ளலாரின் வகிபாகம் எதுவென்று பேசியவர்களும் உண்டு.
- மேற்குறித்த கண்ணோட்டம் எதுவுமின்றி சைவ சமயக் குறவர்களில் ஒருவராக அவரை வழிபட்டவர்கள் வழிபடுபவர்களும் உண்டு.

வள்ளலாரின் ஆளுமை என்பது மேற்குறித்தப் பல்வேறு புலமைக் கூறுகளுக்குள் உரையாடும் தன்மை பெற்றிருக்கிறது என்பதை மறுக்கவியலாது. எனவே வள்ளலார் மேற்குறித்தப் பார்வைகளில் அணுகுவதற்கானத் தன்மைகளை அவரது ஆக்கங்களுக்குள் நாம் இனம் காண முடிகிறது. இவ்வகையான பன்முகத் தன்மையுடன் வள்ளலார் குறித்துச் செய்யப்பட்டப் பதிவுகளை இந்நூல் தொகுத்தளிக்கிறது. வள்ளலாரின் பன்முக ஆளுமை குறித்து அறிவதற்கான வாய்ப்பை இத்தொகுப்பு நமக்குத் தருகிறது.

□□□

வள்ளலாரின் ஆக்கங்களைக் கால ஒழுங்கில் பதிப்பிக்கும் மரபு இன்னும் உருவாகவில்லை. பக்தி மரபில் இவ்வகையான கால ஒழுங்கு

கவனத்தில் கொள்வதில்லை. இயங்கியல் சார்ந்த தர்க்க மரபோடு, ஓர் ஆளுமையைப் புரிந்துகொள்ள விரும்புவவர்களுக்கு கால ஒழுங்கில், ஒவ்வொரு ஆளுமையின் ஆக்கங்களை பதிப்பித்துத் தருவது அவசியம். இதுவரை பக்தி மரபில் உள்ளவர்களே இவ்வகையான ஆக்கங்களை பதிப்பித்துள்ளனர். எனவே, வள்ளலாரின் ஆக்கங்களைக் கால ஒழுங்கில் வாசிப்பதில் பல்வேறு சிக்கல்கள் உள்ளன. இருப்பினும் ஆ. பாலகிருஷ்ணப் பிள்ளை (1890 - 1960) அவர்களின் பன்னிரண்டு புத்தகங்கள் மூலம், வள்ளலார் ஆக்கங்களை ஒரு வகையில் கால ஒழுங்கில் ஆக்கிக் கொண்டு வாசிக்கும் வாய்ப்பிருக்கின்றது.

□□□

“இவையெல்லாம் இங்ஙனமாகத் தற்காலத்திலே கருங்குழி இராமலிங்கப்பிள்ளையென்பவர் தாம் சிவாநுபூதி பெற்றவரென்று உலகத்தார் நம்பித் தம்மை வழிபடும் பொருட்டுச் சில பாடல்களைப் பாடி, அவைகளுக்குத் திருவருட்பாவென்றும், தமக்குத் திருவருட்பிரகாச வள்ளலாரென்றும் தாமே பெயரிட்டுக் கொண்டும் தம்முடைய மாணாக்கருள் ஒருவராலே தமக்குத் திருவருட்பா வரலாறென ஒரு புராணஞ் செய்வித்து இறுதியாகச் சேர்த்துக் கொண்டும், அச்சிற் பதிப்பித்து விக்கிரயஞ் செய்விக்கின்றனர். அது கண்ட அறிவிலிகள் சிலர் அவ்விராமலிங்கப் பிள்ளையைச் சமயா சாரியர்களோடு சமத்துவ முடையரென்றும், அவர் பாடலைத் தேவார திருவாசகங்களோடு சமத்துவமுடையதென்றும் பாராட்டிக் கொண்டும் பூசித்துக் கொண்டும் அநுட்டானம், பூசை, சிவதரிசனம் முதலியன செய்யுங் காலங்களில் ஒதிக்கொண்டும் வருகிறார்கள். சிலபோது சென்னைப் பட்டினத்துள்ள சிலவாலயங்களில் உற்சவத்திலே தேவார முதலிய அருட்பாக்களை நிறுத்திவிட்டு இராமலிங்கப்பிள்ளை பாடலையே ஓதுவிக்கின்றார்கள்” (போலியருட்பா மறுப்பு. இராமலிங்கப் பிள்ளை படிற்றொழுக்கம். மேற்படி அந்தப் பாட்டு தூத்துக்குடி இரா. ம. நயினார் செட்டியார் அவர்களால் சென்னைப் பிரசிடென்சி அச்சியந்திரச் சாலையில் பதிப்பிக்கப்பட்டு, சென்னைச் சைவ சித்தாந்தத்தாரால் வெளியிடப்பட்டன. (1904. ப. 14-15)

மேலே குறித்துள்ள பகுதி ஆறுமுக நாவலரின் (1823 - 1875) சீடர்கள் வள்ளலாரை எவ்வாறு மதிப்பீடு செய்தார்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளமுடிகிறது. சைவ சித்தாந்த மரபைப் பேசிய ஒரு பிரிவினர், சைவ மரபை தமது தொடக்க காலத்தில் பேசியவரும் இறுதிக்காலங்களில் அத்தகைய மரபுகள் குறித்து வேறுபட்ட கருத்துடையவராகவும் அறியப்படுகிற வள்ளலாரை, வைதீக மரபினைச் சார்ந்து விமர்சனம்

செய்கின்றனர். வள்ளலார் பிறந்த கருணீகர் குலம், ஆறுமுக நாவலர் பிறந்த வெள்ளாளர் குலத்தைவிட தாழ்ந்தது என்றும் அவரை வணங்குவதற்குரியவராகக் கருத முடியாது என்றும் கொச்சையான மொழிகளில் வள்ளலாரை, ஆறுமுக நாவலர் கருத்துச் சார்பினர் பதிவு செய்கிறார்கள். வள்ளலார் - ஆறுமுக நாவலர் குறித்த இவ்வகையான உரையாடல் தமிழ்ச் சூழலின் சாதிய மனநிலையின் வெளிப்பாடு. இவ்வகையான தன்மைகள் ஈழத்துச் சூழலில் ஏற்படுத்திய செல்வாக்கு அளவுக்கு தமிழ்நாட்டில் இல்லை என்று கூறமுடியும். எனவே வைதீக சைவ சித்தாந்தம் வள்ளலாரைச் சைவ மரபுக்கு எதிரானவராகவே கட்டமைத்த வரலாற்றைக் காண்கிறோம். வள்ளலார் 1865 முன் மரபார்ந்த வைதீக சமய மரபைக் கொண்டாடிய மனிதரே ஆவார்.

□□□

சைவ சித்தாந்த மரபு என்பது அன்பு பாராட்டுதலை முதன்மையாகக் கொண்டது. ‘அன்பே சிவம்’, என்பது அடிப்படையான நிலைப்பாடு. ‘வாடிய பயிரைக் கண்ட போதெல்லாம் வாடினேன்’ என்பது வள்ளலார் வாக்கு. ‘ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம், என்பதை வள்ளலார் அவரது தொடக்க காலத்திலிருந்து விதந்து பேசியிருப்பதைக் காண்கிறோம். ‘மறுமுறை கண்ட வாசகம்’ எனும் அவரது நூல் கருணை, அன்பு ஆகிய பண்புகளின் வெளிப்பாடாக அமைந்திருப்பதைக் காணமுடிகிறது. திரு.வி.க. போன்ற அறிஞர்கள் வள்ளலாரின் இத்தன்மைகளைப் பெரிதும் கொண்டாடினார்கள். வள்ளலாரின் இறுதிக் காலத்தில் பேசிய சமய மறுப்பு, சாதி மறுப்பு, வேதமறுப்பு, சித்தாந்த மறுப்பு, ஆகம மறுப்பு ஆகிய பலவற்றையும் வள்ளலாரின் மேற்குறித்த பண்புகளின் அடிப்படையில் உருப்பெற்றதாகவும் பதிவு செய்திருப்பதைக் காண முடிகிறது. (வள்ளலார் குறித்த திரு.வி.க. நூல்கள், கட்டுரைகள் பார்க்க)

இத்தன்மையை எப்படிப் புரிந்து கொள்வது என்ற உரையாடல் அவசியமாகும்.

கி.பி. 1865 முன்பான வள்ளலார் ஆக்கங்களில் பேசப்படும் அன்பு, கருணை, மனித நேயம் ஆகியவை சிவனை முதன்மைப்படுத்தி பேசியவை ஆகும். கடவுள் வழிபாட்டின் ஒரு பகுதியாகவே அதனை வள்ளலார் பதிவு செய்கிறார். ஆனால் கி.பி. 1865க்குப் பிற்பட்ட காலங்களில் சமுதாயத்தில் நிலவும் பல்வேறு முரண்பாடுகளை ஏற்றுக் கொள்ளாத மனிதராகவே அவர் கூறும் கருத்துகளின் வழி அறியலாம். இந்தப் பின்புலத்தில் வைதீக கருத்து நிலைகள், நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றைப் புறந்தள்ளி அவரே சமரச சுத்த சன்மார்க்கத்தை உருவாக்குகிறார்.

இந்தக் காலப் பின்னணியையும் அவரது தொடக்க காலப் பின்னணியையும் ஒரே கண்ணோட்டத்தில் திரு.வி.க. போன்றவர்கள், ஒரே படித்தான கருத்துநிலையில் மதிப்பீடு செய்கிறார்கள். இது வள்ளலாரை புரிந்துகொண்டதில் ஏற்பட்ட முரண். சமய, சாத்திர மரபுகளை ஏற்றுக்கொண்ட வள்ளலார்; அவற்றை மறுத்த வள்ளலார் என்ற இருபரிமாணங்களில் அவரைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். திரு.வி.க. போன்றவர்களிடம் அவ்வகையான பார்வை இல்லை.

□□□

வள்ளலார் ஒளி வழிபாடு பற்றிப் பேசினார். ஏழு திரைகள் தாண்டி எரியும் பத்தின் ஒளியை வழிபடும் முறையை உருவாக்கினார். ‘அருட்பெருஞ் ஜோதி’ ‘தனிப்பெருங்கருணை’ என்பது அவரது வழிபாடு சார்ந்த முழுக்கங்கள் ஆகும். உலக வாழ்வின் நிலையாமை குறித்தும் மிக விரிவாகவே பதிவு செய்தார். ‘உயிர்கள் சாவதில்லை; அவை மாற்றம் அடைகின்றன என்றும் பேசினார். வள்ளலாரின் இவ்வகையான கருத்து நிலைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அவருக்கு அப்பாலைத் தத்துவ ஈடுபாடு இருப்பதாக மதிப்பீடு செய்யப்பட்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். (இந்நூலில் மூன்று கட்டுரைகள் அவ்வகையில் உள்ளன) இவ்வகையான மதிப்பீடு செய்தவர்களில் தெ.பொ.மீ. அவர்களுக்கு முதன்மையான இடமுண்டு. அவர் தமது இறுதிக் காலங்களில் இவ்வகையான கருத்தாக்கங்களில் பெரிதும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். வள்ளலார் கண்டறிந்த மரணமிலா வாழ்க்கை என்பதை அப்பாலைத் தத்துவ மரபாக தெ.பொ.மீ. பேசுகிறார். “இந்தப் பரிதாப உலகம் மேலோட்டமாகவே இந்த அரும்பெரும் வாழ்க்கைக்கு கவனம் செலுத்தியிருக்கிறது. இந்த உலகத்தின் புறம்பான வாழ்க்கைக்கும் அதன் மாயைக்கும் கவனம் செலுத்தி மாயையை அனுபவிக்கிறது. இராமலிங்கரின் வார்த்தைகள் இந்த மாயையான வாழ்க்கையைத் தான் வாழச் சொல்லுகிறது எனச் சிலர் தவறாகப் புரிந்து கொண்டனர். மேலும் அவர் சொன்ன மரணமில்லா வாழ்க்கை என்ற தத்துவத்தை தவறாக வியாக்கியானம் செய்யவும் ஆரம்பித்தனர்” (இந்நூல். ப. 26-27).

தெ.பொ.மீ. அவர்களின் இப்பதிவு, வள்ளலாரை அப்பாலைத் தத்துவ உரையாடலில் பதிவு செய்வதாகக் கருதஇயலும். வள்ளலாரின் இறுதிக் காலத்தில் அவரது இறப்பு தொடர்பான பல்வேறு தொன்மங்கள் முன்மொழியப்படுகின்றன. இவற்றையெல்லாம் இவ்வகையான அப்பாலைத் தத்துவ மரபில் அறிஞர்கள் பொருள் விளக்கம் அளிப்பதைக் காண்கிறோம்.

□□□

1920களின் இறுதியில் வள்ளலார் பாடல்களின் தொகுப்பு ஒன்றை பெரியார் ஈ.வெ.ரா குடியரசுப் பதிப்பகம் மூலம் கொண்டு வந்தார். ம.பொ. சிவஞானம் 'வள்ளலார் கண்ட ஒருமைப்பாடு (1963) என்ற நூலைப் பிற்காலங்களில் எழுதினார். தமிழ்ச் சமூகத்தில் சீர்திருத்தக் கருத்து மரபு உருவாக்கம் என்பதற்குத் தொடர்ச்சியான வரலாறு உண்டு. திருக்குறள் போன்ற நீதி நூல்களில் விரிவான சீர்திருத்தக் கருத்துக்களைக் காண முடியும். திருமூலர் (10 ஆம் நூற்றாண்டு), பிற்காலக் கபிலர் எழுதிய கபிலர் அகவல் (14ஆம் நூற்றாண்டு) பல்வேறு சித்தர் பாடல்கள், (16ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் 19 ஆம் நூற்றாண்டு முடிய) தாயுமானவர் (18ஆம் நூற்றாண்டு) ஆகிய பலரும் சமூகச் சீர்திருத்தம் தொடர்பான கருத்துக்களை விரிவாகவே பதிவு செய்துள்ளனர்.

காலனிய காலத்தில் உருவான குடியரசு மரபு சார்ந்து பல்வேறு சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. குறிப்பாக பெண்ணடிமைக்கு எதிரான குரல் வலுவாகவே அமைந்தது. வள்ளலார், காலனிய மரபுக்கு முந்தைய சீர்திருத்த மரபினராக தமிழ்ச் சமூகம் புரிந்து கொண்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். 'கண்மூடிப் பழக்கமெல்லாம் மண்மூடிப்போக' வேண்டும்' என்று பேசியவராக நாம் புரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். இப்பண்பு வள்ளலாரின் தொடக்க கால ஆக்கங்களில் சிறிது சிறிதாக உருப்பெற்று, பின்னர் விரிவாகவே சீர்திருத்தத்தன்மைகள் குறித்துப் பேசியுள்ளார். அவரின் தொடக்க காலப் பதிவுகளில் கருணை, அன்பு ஆகிய பண்புகள் சார்ந்து சமூக சீர்திருத்தங்களை முன்வைக்கிறார். சமூகக் கேடுகள் மீது அவருக்கு கோபம் முதன்மையாக அமையவில்லை. சமூகம் குறித்த அக்கறையுடைய மனிதாபிமானியாகவே அக்கருத்துக்கள் பதிவாகின்றன. ஆனால், பிற்காலங்களில் இச்சமூகக் கேடுகள் ஒழிய நிறுவனங்களை உருவாக்குகிறார். 'ஒழிக' 'கெடுக' எனும் கோபம் மிக்க சொல்லாட்சிகளைப் பயன்படுத்துகிறார். சமயம், சாத்திரம், ஆகமம் ஆகிய அனைத்தும் பொய்யானவை என்று கூறுகிறார். ஆக, வள்ளலார் சமூகக் கேடுகளைக் கண்டு, அவற்றைக் குறித்த விமர்சனங்களை முன்வைத்தது ஒரு நிலை. ஆனால் பிற்காலங்களில் சமூகக் கேடுகளை எல்லாம் அழித்தொழிக்க, சமூக இயக்க உருவாக்கம் வேண்டும் என்ற மனநிலையுடையவராக வெளிப்படுகிறார். எனவே அவரை வெறுமனே ஒரு சீர்திருத்தவாதியாக மட்டும் காணமுடியாது. சமூகக் கொடுமைகளுக்கு எதிரான குரல் கொடுத்த மனிதராகவும் பார்க்கலாம். இப்பார்வை சார்ந்து வள்ளலார் ஆக்கங்களை

மதிப்பீடு செய்து வெளிப்படுத்தும் கடமை நம்முள் உள்ளது. அந்த வகையில், இத்தொகுப்பு நூல் நல்ல திறவு கோலாக அமைகிறது.

□□□

அண்மைக் காலங்களில் வள்ளலார் குறித்த இயங்கியல் பார்வை சார்ந்த பதிவுகள் வெளிவரத் தொடங்கியுள்ளன. பேரா. ராஜ்கௌதமன் அவ்வகையான பதிவுகளில் முதன்மையான பங்களிப்பு செய்து வருகிறார். அவரது "கண்மூடி வழக்கம் எல்லாம் மண்மூடிப் போக" எனும் நூல், வள்ளலார் குறித்தப் புதிய பார்வையைத் தமிழ்ச் சமூகத்திற்கு வழங்கியுள்ளது. பேரா. தொ.பரமசிவன் அவர்களும் வள்ளலார் குறித்த புதிய பார்வைகளை முன்வைத்து எழுதி வருகிறார். இவர்களது கண்ணோட்டத்தின் தொடர்ச்சியாகவே எனது பதிவுகளும் அமைவதாகக் கருதுகிறேன். வள்ளலார் குறித்த இவ்வகைப் பதிவுகள், ஒரு மனிதர் வாழ்ந்த சமூகம், அச்சமூகத்தோடு எதிர்கொண்ட ஊடாட்டங்கள், சமூகம் அவரை எப்படி உள்வாங்கியது ஆகிய பல்வேறு கூறுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இவ்வகையான அணுகுமுறையே தனிமனிதர்களைப் புரிந்து கொள்ள உதவும். அவரது வாழ்க்கை, அவரது ஆக்கங்கள் ஆகியவற்றைப் புரிந்துகொள்ளவும் வாய்ப்பளிக்கும். இக்கூறுகள் வளமாகத் தமிழ்ச் சூழலில் உருப்பெற்று வருவதாகவே கருதுகிறேன். வள்ளலார் தொடர்பான பல்வேறு தரவுகளும் அச்சாக்கம் பெற்று வருகின்றன. இவ்வகையில் திருவாளர் ப. சரவணன் தொகுத்துள்ள "அருட்பா - மருட்பா: கண்டனத் திரட்டு" (2010) சிறந்த ஆவணம். வள்ளலாரின் ஆக்கங்களுக்கு அறிவியல் பூர்வமான பதிப்பை உருவாக்கிய ஆ.பாலகிருஷ்ணப் பிள்ளையின் பன்னிரண்டு புத்தகங்களும் இப்போது மறுஅச்சாக்கம் பெற்று வருகிறது. ஒன்றுக்கு மேற்பட்டோர் அப்பணியில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். வெறும் வழிபாட்டு மரபினர் தொகுத்தப் பிரதிகளிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டது ஆ. பாலகிருஷ்ணப் பிள்ளை அவர்களின் பதிப்பு. அப்பதிப்பு வழி வள்ளலாரை கால ஒழுங்கில் புரிந்துகொள்ளலாம். பிறர் தொகுப்புக்களில் தன்முனைப்பு மேலோங்கி, கால வரலாறு மறைந்து போகிறது. ஆ. பாலகிருஷ்ணப் பிள்ளைப் பதிப்புக்களில் புறவயத்தன்மை சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. எனவே வள்ளலாரை இயங்கியல் மரபின் புரிந்துகொள்ளும் தேவை முதன்மையானது.

□□□

வள்ளலாரை வழிபடும் கடவுளாக உள்வாங்கும் பார்வை தமிழகத்தில் உருப்பெற்றுள்ளது. அவரது பாடல்களில் உள்ள இசை அநுபவம் பலரையும்

அவர் மீதான ஈடுபாட்டை உருவாக்கியுள்ளது. அவரைச் சைவராகவே கருதும் மரபினர் இங்கு மிகுதி. அவரை, ஒரு வகையில் மாறுபட்ட சைவ மரபினராகக் கருதுவோரும் உள்ளனர். சமய சாத்திர மரபுகளைப் புறந்தள்ளி 'சன்மார்க்கம்' கண்ட அவரை, சமயச் சிமிழுக்குள், அடைக்கும் மனநிலை என்பது எளிய மனிதர்களின் சிக்கல் இல்லாத புரிதல். ஆனால் ஆய்வு செய்யும் இளம் ஆய்வாளர்கள் சிலர் இவ்வகையான புரிதலில் இருப்பது தமிழ்ச் சமூகத்தின் தீயூழ் இவர்களும் சநானதன வைதீகச் சேற்றுக்குள் மூழ்குபவர்களே. இவர்களின் கைகளை, பிடித்திழுத்து சேற்றிலிருந்து விடுவிக்க இத்தொகுப்பு நூல் உதவும் என்று கருதுகிறேன்.

□□□

வள்ளலார் குறித்தப் பன்முக வாசிப்பாக, அமையும் இந்நூலில் திரு.வி.க., தெ.பொ.மீ. (ஆங்கிலக் கட்டுரை மொழியாக்கம்), மு. அருணாச்சலம் (ஆங்கிலக் கட்டுரை மொழியாக்கம்), கா. அப்பாத்துரையார் (ஆங்கிலக் கட்டுரை மொழியாக்கம்), ம.பொ.சி; சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம், ராஜ் கௌதமன், தொ.பரமசிவன், வீ. அரசு ஆகிய ஒன்பது பேரின் வள்ளலார் குறித்த மதிப்பீடு சார்ந்த கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இவற்றைத் தேடி எடுத்து மொழியாக்கம் செய்து கொண்டுவரும் வி. தேவேந்திரனின் உழைப்பைத் தமிழ்ச்சமூகம் கொண்டாடும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது. வள்ளலாரின் பன்முக ஆளுமை குறித்த அரிய நூலாக இதனை நான் கருதுகிறேன். இளம் ஆய்வாளர்கள் இத்தொகுப்பை வாசித்து வள்ளலாரைப் புரிந்து கொள்ள முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இத்தொகுப்பைப் பதிப்பித்துள்ள வி.தேவேந்திரன் வள்ளலார் ஆக்கங்கள் அச்சு வடிவம் பெற்ற பதிப்பு வரலாற்றை இந்நூலில் பதிவு செய்துள்ளார். வெகுசன அச்சுப் பண்பாட்டு மரபில் அப்பதிவைச் செய்திருக்கிறார். வெறுமனே பட்டியலாக அது அமையவில்லை. இந்நூலின் பின்னிணைப்புகள், வள்ளலார் தொடர்பான உரையாடலில் பல்வேறு புதிய திறப்புகளை முன்வைப்பதாக அமைந்துள்ளன. அவற்றைக் கீழ்க்காணும் வகையில் தொகுக்கலாம்.

1882 - 1888 இடைப்பட்ட காலங்களில் 'தத்துவ விவேசினி' எனும் இதழ் சென்னை இலௌகிகச் சங்கத்தின் மூலம் வெளிவந்தது. 'சுயாக்கியானிகள் சங்கம்' எனும் பெயரில் இவ்வமைப்பு 1878 - 1882 காலங்களில் செயல்பட்டது. 'தத்துவ விசாரணி' எனும் இதழை அக்காலங்களில் நடத்தினர். நமது

தீயூழ் அவ்விதழ் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் 'தத்துவ விவேசினி' இதழ்கள் ஏறக்குறைய தெண்ணூறு விழுக்காடு கிடைத்து, அவற்றை 'சென்னை இலௌகிக சங்கம்' (2012) எனும் பெயரில் நான்கு தொகுதிகளாகப் பதிப்பித்துள்ளேன். அவற்றில் பதிவாகியுள்ள ஏழு பதிவுகளை இப்பதிப்பில் சேர்த்துள்ளார் தேவேந்திரன். இவை வள்ளலார் மறைந்து எட்டு ஆண்டுகள் கழிந்தபின் பதிவானவை. வள்ளலார் குறித்து, சமகாலத்திற்கு கொஞ்சம் பிற்பட்டவை. இத்தன்மை வள்ளலார் குறித்த ஆய்வுக்கு முதன்மையான தரவாக அமைகிறது. அப்பதிவுகளைக் கொண்டு விரிவான ஆய்வுகளைச் செய்ய இயலும். விரைவில் அவ்வகையான ஆய்வுகள் வெளிவர உள்ளன. இத்தொகுதியின் மிக முக்கியமான பெறுமானமாக இப்பின்னிணைப்பைக் கருதுகிறேன். தமிழ்ச் சமூகம் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் என்று நம்புகிறேன்.

ஆ. பாலகிருஷ்ணப்பிள்ளை முதன்முதலாக வள்ளலார் எழுதிய திருமுகங்கள், பிறர் அவருக்கு எழுதிய திருமுகங்கள் ஆகியவற்றைப் பதிப்பித்தார். அதில் காணும் செய்திகள் வள்ளலாரைப் புதிய கோணங்களில் புரிந்து கொள்ள வழி காண்பவை. அவற்றில் சில இத்தொகுப்பில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. வள்ளலாரின் இறுதி காலங்கள் குறித்தப் புரிதலுக்கான அரிய ஆவணங்கள் இவை. அவரது இயக்கச் செயல்பாடுகள் குறித்தப் பதிவுகளை இதில் நாம் காணமுடியும்.

வள்ளலாரின் தலைமாணாக்கரும் அவரோடு வாழ்ந்தவருமான தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார், தியாசபிகல் சொசைட்டிக்கு அளித்த வாக்குமூலம் மொழியாக்கம் இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளது. இதுவும் அரிய ஆவணம்.

வள்ளலார் மறைவு குறித்த தென்னாற்காடு மாவட்ட கெஜட் பதிவின் மொழியாக்கம் இதில் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

வள்ளலார் மறைவு குறித்து மறைமலையடிகள் செய்த பதிவும் இத்தொகுப்பில் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

வள்ளலார் பதிப்பித்த நூல்களின் முகப்பட்டை, அவரது ஆக்கங்களின் முதற்பதிப்பு முகப்பட்டை, ஆ. பாலகிருஷ்ணப்பிள்ளையின் பதிப்புகளின் முகப்பட்டைகள், வள்ளலாரின் உருவப்படங்கள், (தொடக்க காலத்தில் வெளிவந்தவை) ஆகிய அனைத்தையும் வி.தேவேந்திரன் ஆவணப் படுத்தியுள்ளார். இவை வள்ளலாரின் பன்முகப் புரிதலுக்கு அடிப்படையாக அமைப்பவை.

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸின் விற்பனை சாதனை நூல்கள்

வாங்கா முதல் கங்கை வரை ராகுல சாங்கிருத்தியாயன்

விலை ₹ 350/-

கி.மு 6000-2500 வரையிலான காலம் தொடங்கி 20ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான சமுதாயங்களின் வரலாறும் வளர்ச்சிப் படிநிலைகளும் கதை வடிவில் 20 தலைப்புகளில் தொகுக்கப்பட்டுள்ள நூல்.

வெகுளி

தமிழில் : ச. வின்சென்ட்
பதிப்பாசிரியர் : சா.ஜெயராஜ்

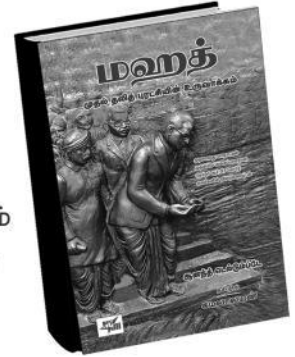
விலை ₹ 750/-

மஹத்

முதல் தலித்
புரட்சியின் உருவாக்கம்
தமிழில் : கமலாலயன்

விலை ₹ 550/-

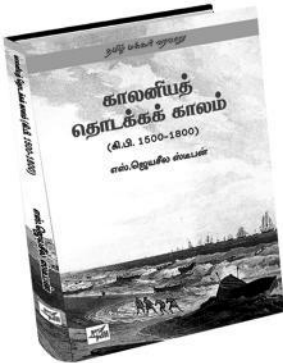

ஃபியோதர் தஸ்தயேவ்ஸ்கி

உலகத்தைப் புரிந்துகொள்ள முயலாமல் தன்போக்கில் ஆத்ம தரிசனத்தோடு ஆழமாக அன்பு செலுத்தவும், முற்றாக நேசிக்கவும் விரும்பும் அப்பழுக்கற்ற ஒரு மனிதனை இவ்வுலகம் எவ்விதமாகவெல்லாம் கேலி செய்கிறது என்பதோடு அவற்றைக் கண்டுகொள்ளாமல் தொடர்ந்து பயணிக்கும் பழிபாவமற்ற ஒரு மனிதனின் கதையே இந்நாவல்.

ஆனந்த் டெல்டும்ப்டே

இந்நூலில் இந்திய சாதி அமைப்பு மற்றும் தீண்டாமை குறித்தும், இதற்கு எதிராகக் கடந்த காலத்தில் நிகழ்ந்த சாதி எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள் குறித்தும் பேசப்படுகிறது. கடந்த காலத்தில் நிகழ்ந்த போராட்டம் ஒன்றின் பதிவாக மட்டுமின்றி தற்போதைய தலித் இயக்கங்களுடன் இணைத்தும் ஆராய்கிறது.

காலனியத் தொடக்கக் காலம் விலை ₹ 195/-

(கி.பி. 1500-1800) எஸ்.ஜெயசீல ஸ்டீபன்

இதுவரை தமிழில் எடுத்துக் கூறப்படாத தமிழகத்தின் காலனியத் தொடக்கக் காலம் பற்றி மிக விரிவாக, மூல ஆதாரங்கள் அடிப்படையில் இந்நூல் மிகச் சிறப்பாக எடுத்துரைக்கின்றது.

தமிழ் புலம்பெயர்

இலக்கியத்தின்

வரலாற்றுப்பின்புலம்

முனைவர் கி.இரா.சங்கரன்

I

01.ஓர் இனக்குழுவினர் அல்லது அவ்வினத்தின் ஒரு பிரிவினர் வாழ்வாதாரம் தேடி ஓரிடத்திலிருந்து பிரிதோர் இடத்திற்கு / நிலப்பிரதேசத்திற்குச் சென்று வாழ்வதனை புலப்பெயர்ச்சி எனலாம். இதற்கான காரணம் வரலாறு நெடுக இயற்கை பேரிடர், போர், பஞ்சம் போன்றவற்றால் அமைகின்றன. தனி மனிதரின் புலப்பெயர்ச்சிக்கு கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, வறுமை போன்றவை காரணிகளாக அமைகின்றன. வரலாற்றுக்காலத்திற்கு முந்திய புலப்பெயர்ச்சியினை தொல்லியல் சான்றுகளால் அறியலாம். வரலாற்றுக்காலத்தில், அதாவது எழுத்து தோன்றி கல்வெட்டுகளில் இலக்கியங்களில் பதியப்பட்டுள்ள வரலாற்றுச் சம்பவங்களைக் கொண்டு புலப்பெயர்ச்சியினை அறியலாம்.

02.புலப்பெயர்ச்சி: தமிழ் இலக்கியத்தில் முதன்முதலில் சிலப்பதிகாரத்தில் புலம்பெயர் புதுவன், புலம்பெயர்மாக்கள் என்பவர் வேறுதேசத்தினின்றும் வந்தவர் என்ற பொருளில் பதியப்பட்டுள்ளனர். மேற்காசியாவிலிருந்து தமிழகம் வந்தோரை சிலப்பதிகாரம் யவனர் என்று சுட்டும். இந்திரவிழாவிற்கு இந்தியாவின் வடக்கிலிருந்து விஞ்சையன் என்பவன் தம் மனைவியோடு சுற்றுலா வந்தான் என்ற குறிப்பும் சிலப்பதிகாரத்தில் உண்டு.

தமிழ் மரபில் ஆண்கள் மூன்று தேவைகளுக்காக புலம்பெயர்வர் என்று இலக்கியம் பேசும். அவை: போர், கல்வி, பொருள் தேடுதல். பெண்கள் கடல்தாண்டி புலம் பெயர்வது தொல்காப்பியத்தில் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது.

தமிழரின் புலப்பெயர்ச்சியினை மூன்று கட்டங்களாகப் பிரிக்கலாம்

- 1.காலனிய காலத்திற்கு முன்பு
- 2.காலனிய காலம்
- 3.கி.பி.20-21 ஆம் நூற்றாண்டுகள்

03.சான்றுகள்: காலனியகாலத்திற்கு முன்புவரை தமிழர் புலப்பெயர்ச்சி பற்றிய சான்றுகள் பெரும்பாலும் கல்வெட்டுகளிலேயே பதியப்பட்டுள்ளன. இந்திய கல்வெட்டுகள் காவியபாணியில் எழுதப்பட்டன என்பர் அறிஞர். இந்தியாவில் வடிக்கப்பட்டுள்ள பெரும்பாலான செப்பேடுகள் கற்றுத்தேர்ந்த அரசவைக்கவிஞர்களால் அந்தந்தக் காலத்து இலக்கியவடிவில் உருவாக்கப்பட்டன. வேள்விக்குடிசெப்பேடு, அலகாபாத் தூண்கல்வெட்டு, ருத்ரதாமனின் ஜனாசகர் கல்வெட்டு, கர்நாடகத்திலுள்ள அய்யவோள் வணிகக்குழுவினரின் கல்வெட்டு, தாளகுண்டா எனுமிடத்திலுள்ள கல்வெட்டுகள் இவ்வகையினைச்

சேரும். எனவே, இவற்றினை இலக்கிய வகைக்குள் வைக்கலாம். ஷெல்டன் போலாக் என்ற அறிஞர் கல்வெட்டுகளை epigraphical literature என்பார். இலக்கியத்திற்கும் கல்வெட்டிற்கும் தொடர்பு உண்டு. காட்டாக, காளிதாசரின் சாகுந்தலத்தில் இடம்பெறும் மங்கலச்சொற்கள் சாளுக்கிய அரசன் விக்ரமாதியனின் ஹூளி கல்வெட்டில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. பாணர் எழுதிய ஹர்ஷசரிதத்தில் பயன்படுத்திய தொடர்கள் சாளுக்கியர் கல்வெட்டுகளிலும் விஜயநகர் அரசின் கல்வெட்டுகளிலும் பதியப்பட்டுள்ளன. பல்லவரின் பல்லன்கோயில் செப்பேட்டுப்பாடத்தினை வடித்தவர் மேதாவி என்றழைக்கப்பட்ட புலவர். வேள்விக்குடிச் செப்பேட்டினை வரைந்தவர் சேனாதிபதி ஏனாதி சாத்தன்சாத்தன் என்பவர். அலகாபாத் தூண்கல்வெட்டு ஹரிசேனர் என்ற சமஸ்கிருத பண்டிதரால் காவியவடிவில் எழுதப்பட்டது என்பர். இதே காலகட்டத்தில்தான் சாகுந்தலம் என்ற நாடககாவியம் இயற்றப்பட்டது. தமிழ் கல்வெட்டுகளில், செப்பேடுகளில் அரசர்களின் வீரம், புகழ், போர், வெற்றி போன்றன மெய்கீர்த்திகள் என்ற பகுதியில் காவியவடிவில் எழுதப்பட்டுள்ளன. மெய்கீர்த்திகள் இலக்கியமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

முதலாம் இராஜராஜனின் இலங்கையின் மீதான வெற்றியினை இலங்கையின்மீதான இராமனின் வெற்றியோடு ஒப்பிடுகிறது திருவாலங்காட்டுச் செப்பேடு. தமிழில் பலகல்வெட்டுகள் பாவடிவிலும் கவிதைவடிவிலும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன என்பதால் அவற்றையும் இலக்கியவகைக்குள் வைக்க வேண்டும்.

04. புலம்பெயர் தேசங்கள்: தமிழர்கள் தொன்றுதொட்டு இலங்கை உட்பட தென்கிழக்காசிய நாடுகளுக்கு புலம் பெயர்ந்தனர். இவை அங்கு கிடைத்துள்ள கல்வெட்டுகளில் பெரிதும் அறியப்படுகின்றன. அந்நிலப் பிரதேசங்கள் தற்போது ஸ்ரீலங்கா, மியான்மர், மலேசியா, தாய்லாந்து, வியட்நாம், இந்தோனேசியா, கம்போடியா, ஜாவா, சமத்ரா, பினாங்கு என்று அழைக்கப்படுகின்றன. வரலாற்றுக் காலத்தில் இவை மொத்தமாக சுவர்ணபூமி என்று அழைக்கப்பட்டன. அங்குள்ள தங்கசுரங்கங்களைக் கண்டுபிடித்து பொன்னைத்தோண்டி எடுத்தவர்கள் தமிழர்கள் என்பர் அறிஞர். அங்கு சமஸ்கிருதம், தமிழ், உள்ளூர் மொழிகளில் கல்வெட்டுகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. தென்கிழக்காசிய நாடுகளுக்கு முதலில் புலம்பெயர்ந்தவர்கள் பிராமண குருமார்கள் என்றும் அவர்கள் அங்கு வழக்கொழிந்த சடங்குகளை அறிமுகப்படுத்தினர் என்றும் பேரா.ந.சுப்ரமணியன் சொல்வார். அப்படியென்றால், சடங்கு உச்சாடனங்கள் இலக்கிய வகையாகக் கொள்ளப்படவேண்டும். சடங்குகளை நிகழ்த்திய பிராமணர்களுக்கு போர்னியோவின் அரசர் பொன்னும், பொருளும்

தானமாக வழங்கியதனை அதற்குச் சான்றாகச் சொல்லலாம்.

05. கல்வெட்டுகளும் வரலாறும்: தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் கிடைத்துள்ள பெரும்பாலான சமஸ்கிருத கல்வெட்டுகள் தென்னிந்திய பிராமி வடிவிலும், பல்லவகிரந்த வடிவிலும் அமைந்துள்ளன என்றும் அவை பெரும்பாலும் மாலினி, உபஜாதி, உஷ்டப் என்ற பாவகைகளில் எழுதப்பட்டன என்றும் சொல்வார் கல்வெட்டறிஞர் கே.வி.இரமேஷ். அக்கல்வெட்டுகளை உருவாக்குதற்கு கற்றோரே அங்கு சென்றிருப்பர். என்றாலும், ஒரு கல்வெட்டினை உருவாக்குதற்கு அதனை ஓலையில் எழுதுவோரும், வாய்விட்டுப் படிப்போரும், அதனைக்கேட்டு வண்ணக்கட்டிக்கொண்டு கற்பரப்பின்மேல் எழுதுவோரும் பிறகு அதனை உளிகொண்டு பொறிப்போரும் என்று ஒரு குழு தேவைப்பட்டிருக்கும். எனவே, பிராமண குருமார்களுடன் தொழில் வினைஞரும் சென்றிருப்பர். அக்கல்வெட்டுகள் பல்லவர் கிரந்தபாணியில் அமைந்திருந்ததால் அக்கைவினைஞர் தமிழராயிருத்தல் வேண்டும். எனவே, இக்கல்வெட்டுகளை புலம்பெயர் தமிழிலக்கியங்கள் என்று கொண்டால் தவறில்லை.

06. தமிழ் கல்வெட்டுகள்: இவற்றிலுள்ள பெரும்பாலான செய்திகள் அரசியல், கடவுள், சமயம், வணிகம் பற்றிப் பேசுவன. கல்வெட்டுகளிலுள்ள தமிழ்ப் பெயர்கள் கடவுள்பெயர்கள், தனியார் பெயர்கள், இதிகாசப்பெயர்களாக இருப்பதால் இப்பண்பாட்டினைப் புலம்பெயர் தமிழர்கள் எடுத்துச் சென்றிருக்கவேண்டும். தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் காலத்தால் முந்திய கல்வெட்டு கி.பி.350 ஆம் ஆண்டினைச் சார்ந்த தென்பிராமியிலிருந்து தமிழ் வட்டெழுத்தாக உருமாறிவரும் வரிவடிவில் எழுதப்பட்ட பெரும்பதன்கல் என்ற பொன்னினை தரம் பார்க்கும் உரைகல்லாகும். இது, பொன்வணிகரின் புலம்பெயர்ச்சிக்கான சான்றாகலாம். அடுத்து கி.பி.850 வாக்கிலேயே ஒரு தமிழ்கல்வெட்டு கிடைத்துள்ளது. அதில் நாங்கூர் உடையான் என்ற அவனிநாராயணன் ஒரு நீர்ப்பாசனக்குளத்தினை வெட்டிவித்துள்ளான். அதனை பராமரிக்க மணிகிராமத்தாரும், சேனமுகத்தாரும் வேண்டிக்கொள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

கி.பி.400 முதல் 800 வரையில் பெரும்பாலும் சமஸ்கிருதமொழி கல்வெட்டுகளே கிடைத்துள்ளன. இவையும் முன்பே சொன்னபடி, தென்னிந்திய பிராமி வடிவத்தின் தொடர்ச்சியாகவும், பல்லவகிரந்தவடிவத்திலும் அமைந்துள்ளன. ஆனால், அவை பேசும் பண்பாட்டுச்செய்திகள் முக்கியமானவை. ஜாவாவில் தினஜா எனுமிடத்திலுள்ள கல்வெட்டு (கி.பி.760) கம்பளசெட்டி என்ற வணிகர் பெயரினைச்

சுட்டுகிறது. இச்சொல் மணிமேகலையிலும் பதியப்பட்டுள்ளது. தமிழரின் புலப்பெயர்ச்சிக்கு பிராமணச்சடங்குகளும், வணிகமும் காரணிகள் எனலாம். அரசியலும் காரணம் என்பதற்கு சான்றுகள் உண்டு. கம்போடிய அரசர் வமிசத்தினை உருவாக்கியது ஒரு கவ்ண்டிய பிராமணர் என்று நம்பப்படுகிறது.

அரசியலும் போரும் கூட காரணம் எனலாம். இலங்கை போர்வீரர்கள் பயிற்சிபெறும் களமாகவும், வணிகர்கள் செல்வத்தினை வெளிப்படுத்தும் தளமாகவும் அமைந்தன என்பர். இதனை பின்னாட்களில் நிகழ்ந்த கடற்சமரில் உணரலாம்.

07. துறைமுகப்பட்டினங்கள்: இப்படி தமிழர்கள் தென்கிழக்காசிய நாடுகளுக்கு புலம்பெயர்ந்து செல்வதற்கு காவிரிபுக்கும் பட்டினம், நாகப்பட்டினம், புதுச்சேரி, மாமல்லபுரம் போன்றவை துறைமுகங்களாக களம் அமைத்தன. வடக்கினின்றும் செல்வோர்க்கு தாம்ரலிபுதி என்ற துறைமுகம் வாகாக அமைந்திருந்தது.

08. இலக்கியப்பெயர்ச்சி: இது ஒருபுறமிருக்க, தமிழில் இயற்றப்பட்ட கம்பராமாயணம் தென்கிழக்காசிய காவிய இலக்கியங்களை வடிவமைப்பதில் பெரும்பங்கு வகித்துள்ளது என்பதனை அறியலாம். தென்கிழக்காசிய மொழிகளில் காலத்தால் முந்திய இராமாயணம் பற்றிய குறிப்பு சம்பா எனுமிடத்தில் உள்ள கல்வெட்டில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், அக்கல்வெட்டில் வால்மீகி இராமாயணம் பற்றிய குறிப்புகள் கிடைக்கின்றன. அதில் கூடுதலாக சம்பா, ஆன்னம் என்ற இருவேறிடங்களின் அரசர்கள் போரிட்டுக்கொள்வது இராமன், இராவணன் இடையிலான சண்டையாக சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. லாவோஸ் எனுமிடத்தில் கி.பி.5-6 ஆம் நூற்றாண்டினைச் சார்ந்த ஒரு கல்வெட்டின் சமஸ்கிருதப்பகுதியில் சுட்டப்படும் நீதிக்குத்தலைவணங்கும் கனகபாண்டியன் சிலப்பதிகாரத்தில் பேசப்படுகிற பொற்கைபாண்டியனைக் குறிக்கும் என்பர். என்றால், இக்கல்வெட்டினை வடித்தவர் சிலப்பதிகார இலக்கியத்தினை கற்றவர் எனலாம். இதனடிப்படையில் சிலப்பதிகாரத்தின் காலத்தினையும் நிர்ணயிக்கலாம்.

புலம்பெயர் இலக்கியங்கள் இயற்றப்படுவதற்கு போர் ஒரு காரணம். இதற்கு காட்டாக ஜாவன்மொழியில் எழுதப்பட்ட இராமாயணகாகவின் என்ற இலக்கியத்தினைச் சொல்லலாம். ராகைபிகடன் என்ற அரசன் பாலபுத்ர என்ற இன்னொரு அரசனை போரில் வென்றது பற்றி இந்நூல் வருணிக்கிறது. பிகடன் வெற்றி சிவபெருமான் திரிபுரத்தினை எரித்ததோடு ஒப்பிடப்படுகிறது. இந்த ஒப்பீடு முதலாம் இராஜராஜனின் வெற்றி இராமனின் வெற்றியோடு ஒப்பிடப்பட்டதனை நினைவிடும். கம்பராமாயணத்தை தென்கிழக்காசிய பகுதியில் பரப்பியவர்கள்

பற்றி கி.பி.14 ஆம் நூற்றாண்டு கன்னடமொழி கல்வெட்டு குறிப்பதாக அறிஞர் ஷெல்டான் போலாக் கூறுவார். இது தமிழர் உட்பட்ட தென்னிந்தியர் புலப்பெயர்ச்சியினை உறுதிப்படுத்துகிறது.

தென்கிழக்காசியமொழிகளில் இராமாயணம் எழுதப்படுவதற்கு இராமாயணமே மூலநூலாக அமைந்துள்ளதாகத் தெரிகிறது. இக்கூற்றினை பரம்பரன் கோயிலில் உள்ள இராமாயணக்காட்சியின் சிற்பங்களின் அடிப்படையில் உறுதிசெய்யலாம். அதே போன்ற சிற்பக்காட்சிகளை தமிழகத்தின் புன்செய், சும்பகோணம் போன்ற இடங்களில் உள்ள கோயில்களில் காணலாம். வால்மீகி இராமாயணத்தில் வடிக்கப்பட்டுள்ள சபரி என்ற பாத்திரம் கம்ப இராமாயணத்திலும், தென்கிழக்காசிய இராமாயணங்களிலும் சற்று வேறுபடுத்தி படைக்கப்பட்டது என்பார் அ.அ.மணவாளன். இவ்வேறுபாட்டிற்கு காரணம் கம்ப இராமாயணம் என்று சொல்வதற்கு வாய்ப்பளிக்கிறது. எனவே, தென்கிழக்காசிய இராமாயணங்கள் இயற்றப்படுதலில் புலம்பெயர் தமிழர்களின் வகிபாகம் உண்டு எனலாம். இராமாயணக் காட்சிகள் சிற்பங்களாக வடிக்கப்படுவதற்கு இவர்களே உழைத்திருக்கலாம். தாய்லாந்து இராமாயணத்தின் நிகழ்த்துகலையில் கம்ப இராமாயணத்து வரிகள் ஒலிப்பது யாவரும் அறிந்த ஒன்று.

இக்காவியம் கி.பி.10 ஆம் நூற்றாண்டில் ஜப்பான் மொழியில் சம்பா கோடோபா என்ற தலைப்பில் மினமோ டோனா என்பவரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. 10-11 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் யோகேஸ்வர் என்பவரால் இராமாயணகவிகள் என்ற பெயரில் பழைய ஜாவனிய மொழியில் வடிக்கப்பட்டது.

புலம்பெயர்ச்சியில் பவுத்தம் பெரும்பங்கு வகித்துள்ளது. கி.பி. நான்காம் நூற்றாண்டில் உறையூரில் வாழ்ந்த புத்தத்தர் என்ற பவுத்தத்துறவி எழுதிய நூல்கள் பற்றி கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட கந்தவம்ச என்ற பர்மியமொழி நூலில் குறிப்பு உள்ளது. ஆச்சார்ய வஜ்ரபோதி என்ற பவுத்தகுரு காஞ்சிபுரத்திலிருந்து மகாபிரணபரமித என்ற பவுத்தநூலின் சமஸ்கிருத படிவத்தினை சீனாவிற்கு எடுத்துச்சென்றுள்ளார். இவர், ஸ்ரீவிஜயா, இலங்கை வழியே சீனாவின் காண்டன் நகரினை கி.பி.720இல் அடைந்தார். அங்கு பவுத்தத்தின் வஜ்ராயண பிரிவின் குருவானார். மணிமேகலை, மணிமேகலா தெய்வத்தினால் மணிபல்லவதீவிற்கு தூக்கிச்சென்றது என்ற இலக்கியச் சம்பவம் புலம்பெயர்ச்சியினையே நினைவிடும். இலங்கையின் பவுத்தத்துறவி மாகநாகசோனே என்பவர் மகாநாககுல சந்தேச என்ற நூலினை எழுதியவர். இவர், இடைக்காலத்தில் மியான்மர் சென்றுள்ளார். இவர் தமிழ் பவுத்தராக

இருப்பதற்கு வாய்ப்பு உண்டு. ஏனெனில், இடைக்காலத்தில் இலங்கையிலிருந்து நாகப்பட்டினம் வழியேதான் மியான்மர் செல்லவேண்டும். அப்போது நாகப்பட்டினம் ஒரு சிறந்த புத்த தலமாகும். எனவே, அப்படித்த துறவி தமிழறிந்திருக்கவேண்டும் அல்லது தமிழராயிருத்தல் வேண்டும்.

||

09.காலனியமும் கம்பெனியும்: தமிழரின் இரண்டாம் கட்டப்பெயர்ச்சி 1757 இல் இந்தியா காலனிய கட்டத்தில் நுழைவதுடன் துவங்கியது. 1500-1700 காலகட்டங்களில் உலக அளவிலான பொருளியல்நிலை (world economy) உருவானது. இந்த வட்டத்திற்குள் தமிழரும் பங்குபெறும் வரலாற்றுச் சூழல் உருவானது. 1799 இல் தென்னகத்தில் பாளையக்காரர்கள் ஒடுக்கப்பட்டவுடன் நிரந்தர நிலவுரிமைச் சட்டத்தினை (permanent land settlement) கம்பெனி அரசு அறிமுகப்படுத்தியது. இதன்நோக்கம் வரிகளை வேளாண்குடிகள்மேல் உயர்த்தி மேலதிக வருவாயினைப்பெறுவது. 1807 இல் குறிப்பாக தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட கிராம குத்தகைமுறை (village lease system) கிராமங்களில் இருக்கும் வேளாண்குடிகளையும் உழுகுடிகளையும் சேர்த்தே விற்றது. கம்பெனி, பிறநாடுகளுடன் வணிகப்போட்டிக்காகவும், அரசியல் காரணங்களுக்காகவும் சண்டையிடுவதில் போர்ச்செலவினை சமாளிப்பதற்கு home charges என்ற வரியினை வேளாண்குடிகள்மேல் திணித்தது. கூடுதலான வரியினை செலுத்தவேண்டியிருந்ததால் நிலவுடைமையாளர்கள் அதிகவிலைக்கு தானியங்களை அயல்நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்தனர். இதனால், விவசாயக்கூலிகள் பாதிப்படைந்தனர். தமிழகத்தில் உணவுத்தட்டுப்பாடும் பஞ்சமும் நிலவியது. நிலவுடைமையாளர்கள் தானியங்களைப் பதுக்கியதால் கூலி விவசாயிகள் உணவின்றித் தவித்தனர். அரசின் வரிவிதிப்பினின்றும் தப்புவதற்காக சிறுவிவசாயிகள் வேறு வேறு மாவட்டங்களுக்கு புலம்பெயர்ந்து ஓடினர். அவர்கள் கம்பெனி அரசால் பிடிக்கப்பட்டு தண்டிக்கப்பட்டனர். 1802 இல் விளையாநிலங்களும் ஜமீன்முறைக்கு கொண்டுவரப்பட்டு அந்நிலங்களின்மேல் மூன்றில் இரண்டு பங்கு விளைச்சலில் வரியாக விதித்தனர். இதனால், இவ்வரிச்சுமை கூலிகளின்மேல் விழுந்தது. இதனால், ஒப்பந்த கூலிமுறை நடைமுறைக்கு வந்தது. இதனால், காலனிய நாடுகளில் உருவாக்கப்பட்ட பணப்பயிர்த்தோட்டங்களில் அடிமை வேலைக்கு தமிழகத்தில் இருந்து ஒப்பந்த கூலிகள் அனுப்பப்பட்டனர்.

புதிதாக உருவாகிய நிலவுடைமையாளர்களும், ஜமீன்களும் கூடுதலான வரியினை அரசுக்கு செலுத்தவேண்டியிருந்ததால் வேளாண்குடிகளிடம்

அதிகவரியினை வசூலித்தனர். வேளாண்குடிகள்மேல் எவ்வளவு வரிவிதிக்கலாம் என்ற வரையறை இல்லாமலிருந்தது. இதனால் சிறுவிவசாயிகளும் சேர்த்து பாதிக்கப்பட்டனர். நிலவரிக்கொடுமையினைத் தாங்கவியலாமல் 1802 இல் சிறுவிவசாயிகள் கலகம் செய்தனர். 1807 இல் அவ்வாறு கலகம் செய்த ஒருவிவசாயி அரசினால் அடித்துக்கொல்லப்பட்டார். 1815 இல் வரிக் கொடுமையினால் வல்லநாடு, சேரன்மாதேவி பகுதி விவசாயிகள் திருவாங்கூர் அரசிற்குட்பட்ட நிலப்பகுதிகளுக்கு ஓடினர். இவ்வாறு மாவட்ட புலம்பெயர்ச்சியும், மாநிலப்புலம்பெயர்ச்சியும் நடந்தது. 1837 இல் மயிலாடுதுறை தாலுகாவில் விளைந்த பயிர்களை அறுவடை செய்யாமல் வரிகொடா இயக்கத்தினை விவசாயிகள் நடத்தினர். அரசே அலுவலர்களை வைத்து அறுவடை செய்யத்துவங்கியதால் கைகலப்பு உண்டானது. கம்பெனி அரசு 1857 இல் கைத்தொழிலிற்கும் வரிவிதித்தது. அதனால், கைவினைஞர்களும் கலகம் செய்தனர். 1833 இலேயே பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தில் காலனியாக்கப்பட்ட நாடுகளில் அடிமைமுறை ஒழிக்கப்படும் என்று சட்டம் இயற்றப்பட்டபோதிலும் அதனை நடைமுறைப்படுத்துவதில் காலம் தாழ்த்தியது. இது ஒப்பந்தகூலிமுறைக்கு ஏது செய்தது. 1828 இல் முதன்முதலில் 120 கூலிகள் இலங்கைக்கு அனுப்பப்பட்டனர். 1862 இல் பர்மாவிற்கு இதுபோன்று கூலிகள் அனுப்பப்பட்டனர். 1876-1877 தாதுவருட பஞ்சத்தின் காரணமாகவும், வேளாண் குடிகள்மீதான வரி அதிகரிப்பினாலும், பணப்பயிர்விளைச்சலை அதிகரித்து உணவுப்பயிர் விளைச்சலினை குறைத்ததாலும் பஞ்சம், உணவுப்பற்றாக்குறை தோன்றின. இதனால் கூலிவிவசாயிகள், ஒப்பந்தகூலிகளாக, அடிமைகளாக காலனியநாடுகளுக்கு புலம்பெயரவேண்டிய சூழல் உருவானது. இதற்கு அப்போது ஏற்பட்ட பொருளாதார மந்தமும் ஒரு காரணமாகும். ஸ்பெயின்நாடு, நீக்ரோ அடிமைகளை விற்று அமெரிக்காவிலிருந்தும், மேற்கிந்திய தீவுகளில் இருந்தும் கிடைத்த பொன், வெள்ளி போன்ற செல்வத்தினைக் கொண்டு இந்தியாவில் நெய்யப்பட்ட கம்பளி ஆடைகளை வாங்கியது. அமெரிக்காவின் உள்நாட்டுப்போரினால் இவ்வணிகம் இந்தியாவுடன் தடைபட்டது. இதனால், கைவினைஞர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டனர். செங்கல்பட்டு, தென்னாற்காடு மாவட்டங்களில் உணவுப்பயிர்களுக்குப் பதில் பணப்பயிரான நிலக்கடலை பெருமளவில் பயிரிடப்பட்டது. இதனால், உணவுப்பொருள்களின் விலையேற்றத்தால் கடலூர்பகுதியில் இருந்து பெரும்பாலோர் உணவின்றி பிற மாவட்டங்களுக்குப் புலம் பெயர்ந்தனர். இக்காலக்கட்டத்தில்தான் இராமலிங்கர் வாடிய பயிரினைக் கண்டபொழுதெல்லாம் வாடினேன்

என்றார். **கருணையில்லா ஆட்சி கடிது ஒழிக!** என்றார். இதே காலகட்டத்தில் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தின் நிலச்சுவாந்தார்கள் மொரீசியஸ், இலங்கை போன்ற நாடுகளுக்கு கூடுதல்விலைக்கு நெல், அரிசி தானியங்களை விற்றனர். இதனால் பஞ்சம் உருவானது. மேற்சொல்லப்பட்ட காரணங்களால் தமிழர்கள் கூலிகளாக, அடிமைகளாக பிற காலனியநாடுகளுக்கு புலம்பெயரும் சூழல் உருவானது.

10. அடிமைகள்: இந்த அடிமைவணிகத்தினை கம்பெனிகளே சிரமேற்கொண்டு செய்தது. இவ்வணிகம் பற்றிய தரவுகளை **ஆங்கிலம், போர்ச்சுகக்கல், டச்சுமொழி** ஆவணங்களில் இருந்து பெறமுடியும். நிலவுடைமைச்சமூகம் சிதைவுற்று பதினாறாம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்தில் முதலாளிய அமைப்புமுறை அய்ரோப்பாவில் உருவாகியபோது அய்ரோப்பிய வணிகக் கம்பெனிகள் தமிழகத்தில் இருந்து அடிமை ஏற்றுமதியினை மேற்கொண்டனர்.

1565 இல் தென்னகத்தில் தலைக்கோட்டைப் போரில் **விஜயநகர் அரசு** தோற்றபின்னும் போர்ச்சுகக்கலில் 1578 இல் அரசர் **தோம்செபாஸ்டியன்** இறப்பின் பின்னும் அரசியல் சூழல் மாறியது. 1580 இல் பொறுப்பேற்ற **இரண்டாம் பால்** சர்வதேச வணிகக் கொள்கையினை வகுத்தார். 1521 இல் அய்ரோப்பா மணிலாவுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தாலும் அங்கு கப்பல்கட்டுவதற்கு ஏற்றமரங்களான **தேக்கு, கருங்காலி, தோதாத்தி மரங்கள்** போன்றவை பற்றித் தெரியவந்ததும் பிலிப்பையர்களின் கப்பல்கட்டும் திறன் தெரியவந்ததும் போர்ச்சுகக்கீசிய குடியேற்றங்களின் தேவை உணரப்பட்டது. அங்கு கப்பல்கட்டுவதற்கும், பழுதுபார்ப்பதற்கும் உழைப்பாளர்கள் தேவைப்பட்டனர். தமிழக கடற்கரையின் நாகப்பட்டினத்திலிருந்து திறமையான ஆண் அடிமைகள், பெண் அடிமைகள், தையலர்கள், சமையலர்கள் மணிலாவிலிருந்து ஸ்பெயின் நாட்டிற்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டனர். 1616இல் ஒரு போர்ச்சுகீல் அடிமைவணிகர் நாகப்பட்டினம், தூத்துக்குடி ஆகிய இடங்களில் இருந்து கிறித்தவராக மாறிய நான்கு அடிமைகளை அனுப்பி வைத்தார். 1616 இல் ஒரு சமயத்தலைவர் ஒருவரை அடிமை என்று முத்திரைகுத்தினால் அவர் அடிமையாவார். 1620இல் மணி என்பவர் பசி, வாழ்வின் தேவை காரணமாக தன்னை விற்றுக் கொண்டார். 1625 இல் நாகப்பட்டினத்திலிருந்து **மலாக்கா** செல்லும் இருகப்பல்களில் 300 அடிமைகள் இருந்தனர்.

அடிமை வணிகர்களினால் கடத்தப்பட்ட/பிடிக்கப்பட்டவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் கைமாறி கைமாறி விற்கப்பட்டனர்.

1662இல் நாகப்பட்டினத்திலிருந்த மணி என்பவரின் மனைவியினையும் குழந்தையினையும் அவர் அனுமதியின்றி தரங்கம்பாடியில் உள்ள போர்ச்சுகக்கீசியருக்கு விற்றுள்ளனர். சீர்காழியில் மீர்ஜங் என்பவர் அடிமைவணிகம் செய்துள்ளார். 1662 இல் அரிசி கொடுத்து அடிமைகள் வாங்கப்பட்டனர். 1681இல் 1993 தமிழ் அடிமைகள் கொழும்பு நகரில் இருந்துள்ளனர். டச்சுகம்பெனி தம் அடிமைகளுக்கு சீருடை வழங்கியது. காலனிய நாடுகளின் அய்ரோப்பிய குடியிருப்புகளில் இனவிருத்திக்காகவும், பாலியலுக்காகவும், பெண்களுக்கு அதிககிராக்கி இருந்தது. இது, அடிமைகளின் எண்ணிக்கையினை அதிகரித்தது. அடிமைகள் **கம்பெனி அடிமை, தனியார் அடிமை, வீட்டு அடிமை, பண்ணை அடிமை** என்று வகைப்படுத்தப்பட்டனர்.

1640 இல் 150 அடிமைகளுடன் 5 கப்பல்கள் பரங்கிப்பேட்டையிலிருந்து சுமத்ரா சென்றன. 1641 இல் 37 அடிமைகளுடன் ஒரு கப்பல் புறப்பட்டது. 1689 இல் தூத்துக்குடி முதல் நாகப்பட்டினம்வரை அடிமைகளை வாங்கிய போர்ச்சுகக்கீசிய வியாபாரிகள் அவர்களை போர்க்காலத்தில் பிடிக்கப்பட்டவர்கள் என்று சொல்லி நியாயப்படுத்தினர். சோழமண்டல கடற்கரையிலிருந்து அடிமைகள் வாங்கப்பட்டு அவர்கள் **அம்பேனியா, பாண்டா** போன்ற இடங்களில் உள்ள சாதிக்காய் தோட்டங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டனர். மியான்மரிலும், இந்தோனேசியாவிலும் இருந்த டச்சு ஆலைகளில் வேலைசெய்வதற்கு அடிமைகள் பழுவேற்காடு துறைமுகம் வழியே அனுப்பப்பட்டனர். 1644 இல் நான்கு கப்பல்களில் 7100 அடிமைகள் அனுப்பப்பட்டனர். 1646 வரை தமிழகத்தில் பஞ்சம் தொடர்ந்ததால் கூடுதலாக அடிமைகளை அனுப்ப முடிந்தது. மரம் வெட்டுவதில் பயிற்சி பெற்ற அடிமைகளும் இதில் அடங்குவர். சிலர் வெடிமருந்து ஆலைகளில் வேலை செய்தனர். மியான்மருக்கும், இந்தோனேசியாவிற்கும் சீனாவிலிருந்தும், ஜப்பானிலிருந்தும் உழைப்பாளிகள், நெல் பயிரிடுவோர், மரம் வெட்டுவோர், ஆடு-மாடுமேய்ப்போர் வாழைத்தோட்டங்களில் வேலைசெய்வோர் அடிமைகளாகக் கிடைத்ததால் 1658-1689 இல் பழுவேற்காட்டிலிருந்து அடிமைவணிகம் நிறுத்தப்பட்டது.

III

11. இலங்கையரின் புலம்பெயர்ச்சி: தமிழர்களின் மூன்றாம்கட்ட புலம்பெயர்ச்சியினை பெருமளவில் மேற்கொண்டவர் ஈழத்தமிழராவர். அரசியல் பிரச்சினைகளால் 1950களில் இருந்தே ஈழத்தமிழர்கள் அய்ரோப்பிய நாடுகளுக்கு வேலைதேடி புலம்பெயர்ந்தாலும் 1970 களுக்குப்பிறகு போர்ச்சுகூழலில் பெரும் அளவில் மேற்கு அய்ரோப்பிய

நாடுகள், கனடா, அமெரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளுக்கு வாழ்க்கைத்தேடி புலம்பெயர்ந்தனர். இவர்களை மூன்றாக வகைப்படுத்தலாம்: உயர்கல்வி கற்றதனால் புலம்பெயர் நாடுகளின் அரசுவேலையில் சேர்ந்தோர்; அடித்தட்டு நிலையிலிருந்து வந்து விற்பனை நிலையங்கள், உணவு இல்லங்கள் போன்றவற்றில் வேலைசெய்வோர்; சிறுவணிக பொருள்கள் ஏற்றுமதியில் ஈடுபடுவோர்.

12.இலங்கையரும் இந்தியரும்: இவர்களுடன் இந்தியாவிற்கு புலம் பெயர்ந்தவர்களையும் சேர்க்கவேண்டும். இவர்களில் சிலர் இந்தியாவில் இயங்கும் இலக்கிய அமைப்புகளுடன் தொடர்பு கொண்டவர்கள். பிரமிள், செ.யோகநாதன் போன்றவர்களை இந்த வகைக்குள் அடக்கலாம். பிரமிள் ஒரு கிலாசிக் இலக்கியப் படைப்பாளி எனலாம். செ.யோகநாதனின் நேற்றிருந்தோம் அந்த வீட்டினிலே என்ற நாவல்தான் இலங்கை புலம்பெயர் எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளில் முதன்முதலில் புலம்பெயர்ந்தலுக்கான அவலநிலை பற்றிப் பேசும். தாய்நாட்டினை விட்டுத்தவிக்கின்ற ஒரு குழந்தையின் கம்பலையான அழகுரலினை அதில் காணலாம். டேனியலின் நாவல்கள் அங்குள்ள சாதியக்கூறுகளை வெளிப்படுத்தினாலும் புலம்பெயர்ந்தலுக்கான காரணிகளை பதிக்கவில்லை. அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு கல்வியின் பொருட்டு தமிழகம் வந்த விபுலானந்தர் யாழ்நூல் என்ற தலைப்பில் இசை பற்றிய ஆய்வுநூலினை வெளியிட்டார். அதே பல்கலைக்கழகத்திற்கு ஆய்விற்காக வந்திருந்த பேரா.எம்.ஏ.நுஹ்மான் ஒரு கவிஞரும் கூட. இவர்களுக்கெல்லாம் முன்பே சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் பட்டதாரிகளில் ஒருவரான சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை தொல்காப்பியம், வீரசோழியம் போன்ற இலக்கண நூல்களை பதிப்பித்தார். இந்நூல்களுக்கான முன்னுரைகளை ஏன் புலம்பெயர் இலக்கியமாகக் கருதக்கூடாது. வி.கனகசபைபிள்ளை செம்மொழி இலக்கியங்கள் வாயிலாக 1904 இல் ஒரு ஆய்வுநூலினை வெளியிட்டார். இவர்களுக்கெல்லாம் முன்பே ஆறுமுகநாவலர் எனிய இலக்கணநூல்களையும், தமிழ்ப்பாடநூல்களையும் தமிழகத்தில் தங்கியிருந்து தயாரித்து வெளியிட்டார். அவருடைய மருட்பாவினை புலம்பெயர் இலக்கியவகைக்குள் வைக்கலாமா என்பதனை இந்த அவைதான் முடிவு செய்யவேண்டும்.

12.தென்கிழக்காசியாவில் நாளிதழ்கள்: காலனிய காலத்திலிருந்து புலம்பெயர் தமிழர்கள் பெரும்பாலும், மலேயா, சிங்கப்பூர், பினாங்கு ஆகிய இடங்களில் இருந்து நாளிதழ்களை வெளியிட்டனர். எனவே, இவற்றையும் புலம்பெயர் இலக்கியத்தில் சேர்க்கவேண்டும். அவற்றை இந்திய விடுதலைக்கு முன்பு இந்திய

விடுதலைக்குப் பின்பு என்று இருகாலகட்டங்களில் மதிப்பிடலாம். சிங்கப்பூரிலிருந்து வெளிவந்த சிங்கைநேசன், சிங்கை வர்த்தமாணி, இரண்டும் 1875 இல் தொடங்கப்பட்டவை. 1877இல் உலகநேசன் என்றொரு இதழ் தொடங்கப்பட்டது. 1900 க்குப்பிறகு விஜயன், ஜனோபகாரி, சத்தியவான் என்ற பத்திரிகைகள் புகழ்பெற்றன. 1920களில் தமிழகம், பொதுஜனமித்திரன், சிந்தாமணி, கலியுகநண்பன், முன்னேற்றம் என்ற இதழ்களும் 1930 களில் தமிழன், மலயாமித்திரன், இன்பநிலையம், திராவிடகேசரி, தமிழ்ச்செல்வன், பாரதநேசன், புதுயுகம், தமிழ்முரசு, ஜென்மபூமி, தமிழ்க்கொடி, தேசநேசன், மலாயதூதன் போன்றவை தொடங்கப்பட்டன. 1940 களில் தமிழ்ப்பண்ணை, சுதந்திர பாரதம், சுதந்திர இந்தியா, ஆசாத் ஹிந்துஸ்தான் போன்ற பத்திரிகைகள் உதயமாயின. யுவபாரதம், சுதந்திரோதயம் போன்ற வார இதழ்கள் முக்கியமானவை.

ஜப்பான் ஆக்கிரமிப்பு காலகட்டத்தின்போது ஜெயபாரதம், ஜிந்தாபாத், புது உலகம், இளங்கதிர், இளம்பிறை, முழக்கம், உதயசூரியன், இஸ்லாமிய இளைஞன் போன்ற இதழ்கள் தொடங்கப்பட்டன. 1950 களில் களஞ்சியம், சங்கமணி, தேசபக்தன், தேசபந்து, ஜோதி, எழுச்சி, மலைநாடு என்ற பத்திரிகைகள் வரத்தொடங்கின. இத்தலைப்புகள் வழியே அவ்விதழ்களின் கருத்தியல் பின்னணியினையும் வாசகர் வட்டத்தினையும் அறியலாம். இதனால் உண்டான சமூக இயக்கச்செயற்பாடுகள் பற்றி மேலாய்வுகளே முடிவுசெய்ய வேண்டும்.

13.இருப்பு: தொடக்கத்தில் வணிகத்திற்காக புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் தங்களுடன் பண்பாட்டுக்கூறுகள், சடங்குகள், கலைவடிவங்கள், இலக்கியங்கள், பவுத்தசமயநூல்கள், இதிக்காசங்கள் போன்றவற்றை எடுத்துச் சென்றனர். இந்திய இலக்கியங்கள் அங்குள்ள வட்டார மொழிகளில் பெயர்க்கப்பட்டன. இடைக்காலத்தில் வணிகம் தடைபடாமல் இருக்க தமிழ் அரசர்கள் போரில் ஈடுபட்டனர். அங்கு கல்வெட்டுகள் பொறிக்கப்பட்டன. காலனிய காலத்தில் வாழ்வுதேடி தமிழர்கள் கூலிகளாகவும், அடிமைகளாகவும் அதே நிலப்பிரதேசத்திற்கு புலம்பெயரும்நிலை உருவானது. அந்த அவலநிலைக்கு அக, புற காரணிகள் உண்டு. அண்மையில் அகக்காரணிகளால் பெரிதும் புலம்பெயர்ந்தவர்கள் இலங்கைத் தமிழராவர். தற்போது இவர்களே காத்திரமான பதிவுகளை இலக்கியங்கள் வாயிலாக ஆவணமாக்குகின்றனர் என்று கருதுகிறேன். அவர்கள் தங்கள் இருப்பினை உலகிற்கு தெரிவிக்கவேண்டியுள்ளது. IBC போன்ற மின்னூடகங்கள் உலக அளவில் செய்தி வலை பரப்பினை விரித்துள்ளது.

நியூ செஞ்சுரியின் விற்பனை சாதனை நூல்கள்

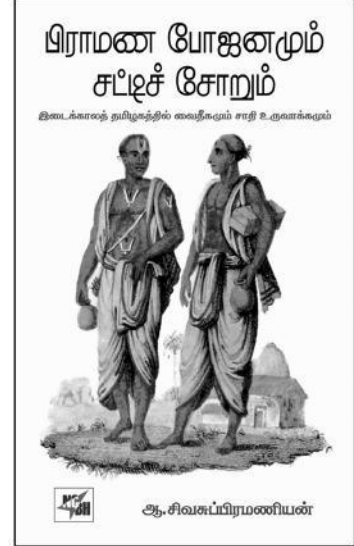
தமிழகத்தில் சாதி உருவாக்கமும்
சமூக மாற்றமும்
(பொ.ஆ. 800-1500)
நொபொரு கராஷிமா, எ.சுப்பராயலு

₹ 70/-

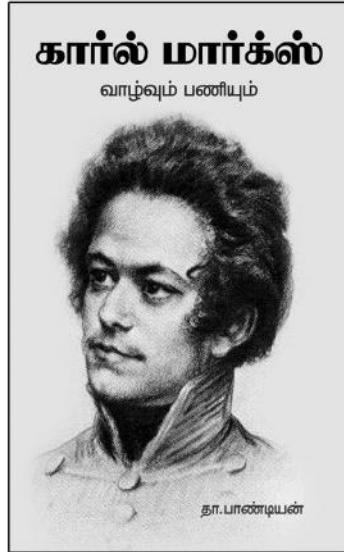
இந்தியத் தத்துவங்களும்
தமிழின் தடங்களும்
ந. முத்துமோகன்

₹ 370/-

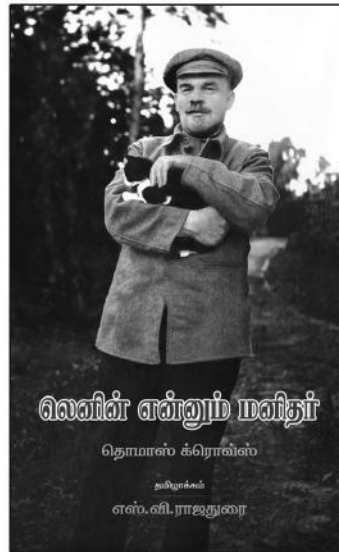
பிராமண போஜனமும்
சட்டிச் சோறும்
இடைக்காலத் தமிழகத்தில் வைதீகமும்
சாதி உருவாக்கமும்
ஆ. சிவசுப்பிரமணியன்

₹ 75/-

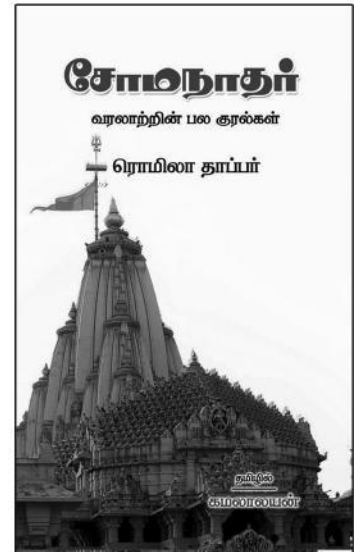
கார்ல் மார்க்ஸ்
வாழ்வும் பணியும்
தா. பாண்டியன்

₹ 140/-

லெனின் என்னும் மனிதர்
தொமாஸ் க்ரொவ்ஸ்
தமிழாக்கம் எஸ். வி. ராஜதுரை

₹ 155/-

சோமநாதர்
வரலாற்றின் பல குரல்கள்
ரொமிலா தாப்பர்

₹ 300/-

நியூ செஞ்சுரியின் விற்பனை சாதனைத் தொகுப்பு நூல்கள்

மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸ்
தேர்வுநூல்கள் மற்றும் வாழ்க்கை
வரலாறுகள்

20 தொகுதிகள்

பதிப்பாசிரியர்: ந.முத்துமோகன்

₹ **5000/-**

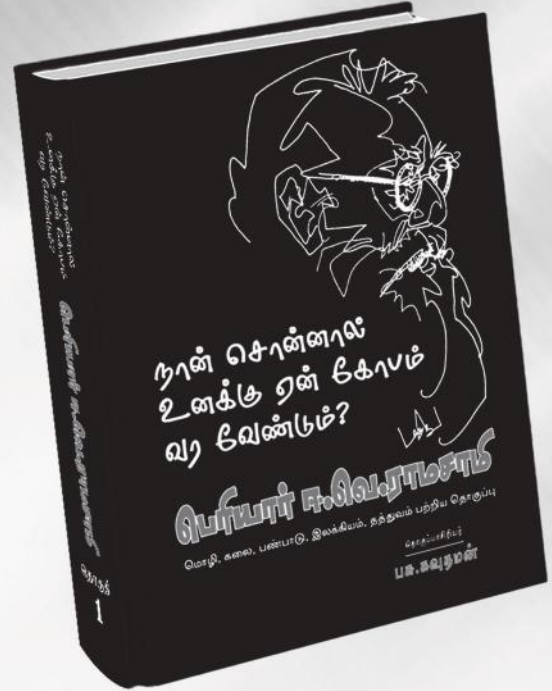
**நான் சொன்னால் உனக்கு ஏன்
கோபம் வர வேண்டும்?**

மொழி, கலை, பண்பாடு, இலக்கியம், தத்துவம் பற்றிய தொகுப்பு

பெரியார் ஈ.வெ.ராமசாமி

5 தொகுதிகள்

தொகுப்பாசிரியர்: பசு.கவுதமன்

₹ **4500/-**

நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050

☎ 044-26251968, 26258410, 48601884 | Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in

கிளைகள்

அம்பத்தூர் 044 - 2635 9906, ஸ்பென்ஸர் பிளாசா 044-28490027, மதுரை 0452 - 2344106, 4374106, திருநெல்வேலி 0462 - 2323990, 4210990, திண்டுக்கல் 0451-2432172, கோயம்புத்தூர் 0422 2380554, சேலம் 0427-2450817, ஈரோடு 0424-2256667, கிருஷ்ணகிரி 04343-234387, ஒசூர் 04344 - 245726, ஊட்டி 0423 - 2441743 திருச்சி 0431 - 2700885, தஞ்சாவூர் 04362-231371, புதுக்கோட்டை 04322-227773, விழுப்புரம் 04146-227800, பாண்டிச்சேரி 0413 2280101, வேலூர் 0416-2234495, நாகர்கோவில் 04652 -234990.

அகலிகை

அ.கா.பெருமாள்

அஹல்யா என்பதற்குக் கலப்பையால் உழப்படாத நிலம் என்னும் பொருள் உண்டு. இவளைக் கன்னி நிலம் செழிப்புடையவள் என்று காட்டுவதற்கு இப்படிக்கூறியிருக்கலாம். தாகூர் இவளை நித்திய கன்னி என்பார். மகாபாரதம் ஒரு இடத்தில் அகல்யா, சீதை, திரௌபதை, தாரை, மண்டோதரி ஆகியோரைப் பஞ்ச கன்னியராகக் கூறும்.

பத்மபுராணம், ஸ்காந்தம் போன்ற பிற்காலப் புராணங்கள் அகலிகையைப் பதிவிரதை என்று கூறுவதாக இராமாநுஜர் கூறுகிறார். (அஹல்யா. சிறு பிரகரம் திருச்சி 1942 ப.11) இவரே அகல்யா இந்திரனிடம் தன் உண்மையான உடலை இழக்கவில்லை; மாய உடம்பையே இழந்தாள் எனப் பத்மபுராணம் கூறுவதாய் மேற்கோள் காட்டுகிறார் (மேற்படி ப.12) கம்பன் “மாசறு கற்பின் மிக்க அணங்கு” என்கிறான்.

ராமாயணம், மகாபாரதம் என்னும் இரண்டு காவியங்களும் புராணங்களும் அகல்யாவின் கதையைக் கூறுகின்றன. வான்மீகம், ரகுவம்சம், கம்பராமாயணம், தொரவே ராமாயணம் (கன்னடம்) எழுத்தச்சனின் ராமாயணம் (மலையாளம்) துளசி ராமாயணம் (இந்தி) தெலுங்கு ராமாயணம் ஆகியனவும் அகலிகையின் கதையைக் கூறுகின்றன.

அகலிகை பற்றிக் கூறாத ராமாயணங்களும் புராணங்களும் உள்ளன என்கிறார் க.அ. மணவாளன் (இராமகதையும் இராமாயணங்களும் 2005 தென்னக ஆய்வுமையம் சென்னை ப, 146) தசரத ஜாதகம். கன்னட பம்பராமாயணம், பவுத்த ராமாயணம், ஜைன ராமாயணம் விமல சூரியின் பௌமசரிதம், வாச தேவஹிண்டி, குணபத்திரரின் உத்திர புராணம் என்னும் நூல்களில் அகலிகை பற்றி செய்திகள் இல்லை என்கிறார் மணவாளன்.

கம்பன் கூறும் அகலிகை கதையைப் பார்ப்போம்.

கம்பன் பாலகாண்டத்தில் அகலிகை படலத்தில் அகலிகை கதையை 17 பாடல்களில் கூறுகிறான். விசுவாமித்திரர் நடத்திய யாகத்தைத் தடை செய்த தாடகையை இராம லக்குவர் வதம் செய்தனர். இதன் பின்னர் விசுவாமித்திரன் இராமனுக்கு சீதையை மணம் செய்விப்பதற்காக விதேச நாட்டின் தலைநகர் மிதிலைக்குச் செல்லுகிறார்.

நகரின் கோட்டைக்கு வெளியே மூவரும் கல்மேட்டைக் காண்கின்றனர். இராமனின் கால் மேட்டில் பட்டதும் அதிலிருந்து ஒரு பெண் தோன்றுகிறாள். இராமன் திகைக்கிறான். விசுவாமித்திரன் சுருக்கமாக “இவள் கவுதமனின் மனைவி. அகலிகை. இந்திரன் இவளுக்கு தீங்கு செய்ததால் சாபம் பெற்றவள்” என்கிறார். இராமன் இவளது வரலாறு என்ன என்று கேட்டான். அவர் சொல்கிறார்.

“இந்திரனுக்கு அகலிகை மீது ஆசை. அவளை அடைய விரும்பினான். ஒருநாள் முனிவர் ஆசிரமத்திலிருந்து வெளியேறும்படி சூழ்ச்சி செய்து காட்டுக்கு அனுப்புகிறான். கவுதமரின் உருவத்துடன் சென்று அவளைப் புணர்ந்தான். அகலிகை ஒரு கட்டத்தில் தன்னைக் கூடுபவன் இந்திரன் என உணர்ந்தாலும் தடுக்கவில்லை. அப்போது கவுதமன் வந்தார். இந்திரன் பூனையாக மாறி அங்கிருந்து அகன்றான்.

கவுதமர் அகலிகையைப் பார்த்து விலைமகள் போல் நடந்தாய். கல்லாய் போ என்றார். இந்திரா உன் உடலில் 1000 பெண்குறி தோன்றட்டும் என்றார். அகலிகை முனிவரை வணங்கி சாபவிமோசனம் கேட்டாள். கவுதமர் ‘இராமனின் பாதம்பட்டு உயிர் பெறுவாய்’ என்றார். தேவர்கள் இந்திரனுக்குச் சாப விமோசனம் கேட்டனர். முனிவர் “அவளது உடலில் குறிகள் 1000 கண்களாகட்டும்” என்றார்.” இந்த கதைகளை விசுவாமித்திரர் சொன்னதும் இராமன்

கவுதமரிடம் நெஞ்சில் பிழையில்லாத இவளை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்றார்.

கம்பன் கூறும் அகலிகை சாபவிமோசன நிகழ்ச்சி மிதிலை நகர் கோட்டையின் வெளிப்புறம் நடந்தது. இராமன் அகலிகைக்கு விமோசனம் கொடுத்தாலும் அவளை அன்னையே என அழைக்கிறான். அகலிகையின் கதையைக் கம்பன் நாடகத்தன்மையுடன் காட்டுகிறான். இந்திரனுக்கு உடன்பட்டே அகலிகை இருந்தாள் என்ற தொனி கம்பனிடம் உண்டு.

இராமாயண ஆய்வாளர்கள் அகலிகையின் கதையை வான்மீகிதான் முதலில் கூறுகிறான் என்கின்றன. தாடகையின் வதைக்குப் பின் இராம லட்சுமணர் விசுவாமித்திரர் ஆகிய மூவரும் விசாலை என்ற நகரின் அரசன் சுமதியின் விருந்தினராகச் செல்கின்றனர். இந்த நகரத்திற்கு ஒரு வரலாறு உண்டு. அசுரர்களின் தாய் திதியின் கர்ப்பத்தை இந்திரன் சிதைத்த இடமே இந்த விசாலை நகரம். இங்கிருந்துதான் அகலிகைக்கு சாப விமோசனம் கொடுக்க இராமன் போகிறான்.

அகலிகை இந்திரனை விரும்பியே வரவேற்றதாக வான்மீகி கூறுகிறார்.

(பாலகாண்டம்) இன்னொரு இடத்தில் அவள் குற்றமள்ளவள் என்கிறார், (உத்திர காண்டம்) தன்னை இந்திரன் தேடிவந்தான் என்ற கர்வம் அகலிகைக்கு இருந்தது என்பது வான்மீகம்.

துளசியின் ராமாயணத்தில் விசுவாமித்திரன் இராமனிடம் அகலிகையின் கதையைச் சொன்ன பிறகுதான் அகலிகை சாபவிமோசன நிகழ்ச்சி நடக்கிறது. அகலிகை இராமனைத் துதிக்கும் நிகழ்ச்சியில் இராவணனின் பகைவனான இராமனே என அழைக்கிறாள். இந்திரன் குற்றவாளி என்பதே துளசியின் முடிவு.

தெலுங்கு மொழியில் அமைந்த ரங்கநாத ராமாயணம், பாஸ்கர ராமாயணம், மெல்ல ராமாயணம், மகாபாரதம் (எர்ரன்னா) ஆகியவற்றில் அகலிகை தெரிந்தே தவறு செய்வதாகக் குறிக்கப்படுகிறது. கன்னட, மலையாள ராமாயணங்களிலும் அகலிகை கதை வான்மீகியைப் பின்பற்றியே வருகிறது. கிரித்திகவாசனின் வங்காளி ராமாயணத்தில் இந்திரன் தன் சுய உருவத்திலேயே அகலிகையைச் சந்தித்து மயக்குகிறான். என்றாலும் அகலிகையின் பேரில் இந்த ராமாயணம் குற்றம் சாட்டவில்லை.

தெலுங்கு ராமாயணங்களில் தென்புல வழக்காற்றில் பேசப்படும் அகலிகை எப்படியோ நுழைந்திருக்கிறாள். இவற்றில் இந்திரன் சேவலாக மாறிக் கூடிய கதை வருகிறது. ரங்கநாத ராமாயணத்தில் அகலிகை இந்திரனை விரும்பியே புணருகிறாள் என வருகிறது. பாஸ்கர ராமாயணத்தில் இந்திரன் கவுதமராக வேடம் புனைந்து அகலிகையிடம் செல்லுகிறான். அகலிகை இந்திரனே அவன் எனத் தெரிந்தும் இணங்குகிறாள், புணர்ச்சி முடிந்ததும் உன்னைப் பாதுகாத்துக்கொள் என்கிறான்.

மஞ்சரி சேமேந்திரர் எழுதிய காஷ்மீர ராமாயணத்தில் வரும் அகலிகையின் கதை வான்மீகியிலிருந்து வேறுபட்டது. மகாபாரதம் உத்யோக பர்வதத்தில் அகலிகை கதை சிறிய அளவில் வருகிறது. இந்திரன் கவுதமனாகவும் அந்தணனாகவும் மாறி மாறி அகலிகையை புணருவதாக வருகிறது. இதில் அகலிகையின்மேல் குற்றம் இல்லை எனக் காட்டப்படுகிறாள். அதனால் அவளுக்குச் சாபம் கிடையாது.

அகலிகையைப் பிரம்மாவே படைத்தார். ஒரு விதத்தில் அவளுக்கு அவர் தந்தையுமாவார். அகலிகையை கவுதமரும் இந்திரனும் விரும்புகின்றனர். யாருக்கு அவள் என்ற கேள்வி வந்தது- இருவருக்கும் போட்டி வைத்து யார் அதில் வெற்றி பெறுகிறார்களோ அவருக்கே அகலிகை என பிரம்மா கூறுகிறார். இந்தக் கன்னியா சுலகம் போட்டிக்கு நிபந்தனையும் விதிக்கிறார்.

கடலில் அதிக நேரம் யார் மூழ்கி இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கே அகலிகை என்பது நிபந்தனை. இந்திரனும் கவுதமரும் கடலில் மூழ்குகின்றனர். கவுதமன் தன் யோக பழக்கம் காரணமாக நெடுநேரம் மூழ்கி இருக்கிறான். இந்திரனால் முடியவில்லை. உடனே அகலிகை கவுதமனுக்கு என்கிறார் பிரம்மா. இந்திரன் இது சரியான போட்டியல்ல அவர் யோகி அதனால் சாதித்துவிட்டார் என்கிறார். அடுத்து இரண்டாம் போட்டியைச் சொன்னார் பிரம்மா.

இரண்டு முகங்கள் கொண்ட பசுவை யார் முதலில் பார்த்து வலம் வருகிறார்களோ அவருக்கு அகலிகை என்றார். இருவரும் போட்டிக்கு இறங்கினர். இந்திரன் தன் வாகனத்திலேறி அப்படி ஒரு பசுவை தேடிப்போனான். கவுதமர் நாரதரிடம் யோசனை கேட்டார். அவர் மாட்டுப் பண்ணையில் சூல்முதிர்ந்து ஈனும் பசுவைத் தேடிப் போவீர் என்றார்.

கவுதமர் அப்படி ஒரு பசுவை எளிதில் கண்டுபிடித்தார். கரு உயிர்க்கும் நிலையில் பார்த்தார். பசுவின் முகம். பின்பகுதியில் குட்டியின் முகம் இரண்டையும் ஒரே நேரத்தில் அதிகாலையில் பார்த்து வலம் வந்தார். பிரம்மாவிடம் தான் கண்ட செய்தியைச் சொல்லி அகலிகையைத் தானம் வாங்கிக் கொண்டார். இந்திரன் வஞ்சினத்துடன் இந்த அகலிகையை ஒரு நாள் பெண்டாள வேண்டும் எனச் சொல்லிக் கொண்டான்.

கவுதமர் சப்தரிஷிகளில் ஒருவர். ஜனக மன்னனின் புரோகிதர் என்பதை மறந்து இந்திரன் அகலிகையை அடைய சூழ்ச்சி செய்தது பற்றிய செய்திகள் வாய்மொழி மரபில் உண்டு. கவுதமன் இந்திர பதவிக்குப் போட்டியிட எண்ணி அசுவமேத யாகம் செய்ய மனனர்களிடம் உதவி கேட்டான். இந்திரன் இதைத் தடுத்தால் மட்டுமே தான் பதவியைத் தக்கவைக்க முடியும் என உணர்ந்து கவுதமரைப் பழிவாங்கப் போனான். அப்போது அகலிகையைப் புணர்ந்தான் என்பது ஒரு கதை.

ஞானவாஷிஷ்டத்தில் இந்திரன் அகலிகை சாயலுடைய ஒரு கதை வருகிறது. மூலநூல் 32000 சுலோகங்கள் கொண்டது. இதைக் காஷ்மீர் பண்டிதர் சுருக்கி 6000 சுலோகங்களாக லகுவாசிட்டம் என்னும் பெயரில் ஒரு நூலைத் தந்தார். இதற்குத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு உண்டு. (1893) இதில் பல கதைகள் உள்ளன.

இந்நூல் ஆறு பிரகரணங்களை உடையது. அகலிகை கதை உற்பத்தி பிரகரணத்தில் வருகிறது. “மனமே உற்பத்திக்குக் காரணம்

மனம் இல்லை என்றால் உற்பத்தி இல்லை. உலகில் எல்லாமே மனத்தால் படைக்கப்பட்டவை. உலக பந்தம், விடுதலை எல்லாம் கூட மனத்தின் காரணமாக நிகழ்பவை” என்னும் தத்துவத்தைக் கூற யோகாவாஷிஷ்டம் ஒரு கதையைக் கூறுகிறது.

மகத நாட்டின் அரசன் இந்திரத்துய்மன். இவனது மனைவி அகலிகை. இவள் பேரழகி. இவளுக்கு ஒரு காதலன் உண்டு. அவன் பெயர் இந்திரன். அரசனுக்கு இது தெரிந்தது.

இருவருக்கும் தண்டனை கொடுக்கிறான் ஆனால் அவர்களின் உடலை அது பாதிக்கவில்லை. அரசனுக்கு அதிசயமாக இருந்தது. அப்போது அரசனின் குலகுரு “அரசே மனம் ஒரு பொருளில் பற்றுதல் வைத்துவிட்டால் அவர்களின் உடலுக்கு அழிவு செய்ய முடியாது” என்றான்.

அரசன் அவர்களை “என்ன செய்வது” என்று கேட்டான். குரு ‘நாடு கடத்திவிடு’ என்றார். அரசனும் அப்படியே செய்தான். இந்தக் கதையை எடுத்தாளுகின்றவர்கள் தேவலோக இந்திரனுக்கு அகலிகையிடம் இருந்த காதல் இப்படியாக இருந்ததால் விளைவை யோசிக்கவில்லை என்கின்றனர்.

அகலிகை கதையின் பல்வகை மாற்றங்களுக்கு நாட்டார் மரபு காரணமாகயிருந்திருக்கிறது. செவ்வியல் மரபில் உள்ள காவிய புராணங்களுக்கு அகலிகை வாய்மொழி மரபு உதவியிருக்கிறது. நடு இரவில் ஆசிரமத்திலிருந்து கவுதமரை வெளியேற்ற இந்திரன் தந்திரம் செய்தான். சேவலாகக் கூவினான். ஆசிரமக் கூரையின் மேல் சேவலாக அமர்ந்து கொண்டான். கவுதமர் மறைந்ததும், அவரது உருவத்தில் ஆசிரமம் போனான். இப்படி ஒரு கதை உண்டு. இந்தக் கதை கம்பன், வான்மீகியிடம் இல்லை.

தென் மாவட்டங்களில் கிடைத்துள்ள அயோத்தி இராமாயணம், இராமசாமி கதைப்பாங்கு (ஏடு) என்னும் இரண்டு கதைப்பாடல்களிலும் அகலிகை கதை வருகிறது. இராமன் லட்சுமணன் விசுவாமித்திரர் மூவரும் தாடகை வதம் முடிந்து காட்டுவழி போகும்போது சிதைந்த ஒரு ஆஸ்ரமத்தைக் கண்டனர். இராமன் ஆஸ்ரமத்தினுள் நுழைந்ததும் கருங்கல் சிற்பம் ஒன்றைப் பார்த்தான். அதன் மேல் படிந்திருந்த தூசியைத் தட்டிவிடுகிறான். உடனே அந்தக் கல் பெண்ணாக மாறுகிறது. இதை நாட்டார் பாடல் ஆசிரியன்,

கானகத்துக் குடிசையைத்தான்
கண்டவனும் உள் நுழைந்தான்
கல்லாலே பெண் உருவம்
கண்டதுமே அதிசயித்தான்
புழுதிதான் துடைத்தானே
கைத்துணியாலே அடித்தானே
கல்லுருவம் காரிகையாய்
கண்ணிமைத்து நின்றதுவாம்

என்கிறார். இது எழுத்து வடிவிலான கதைப் பாடல்.

அகலிகை சாபவிமோசனம் பெற்று உயிருள்ள பெண்ணாக நிற்கிறாள். இராமனைப் பார்த்து அய்யா பசி என்கிறாள். இராமன் லட்சுமணனைப் பார்த்து கண்ணசைக்கிறான். அவன் காட்டிற்குள் சென்று தொன்னையில் பழம் கொண்டு வருகிறான். இதை,

பல நாள் பசித்திருந்து பரிதவித்த பாவியானேன்
ரகுநாதன் தாள் வணங்கி தெண்டனிட் டேன்
பசிக்குதென்று
தொன்னையிலே அமுதெடுத்து பவிசாகத்
தாள் கொடுத்தான்

என்கிறார் நாட்டார் கவிஞன்.

தெலுங்கைத் தாய் மொழியாக உடைய கம்மவர்களில் ஒரு பிரிவினர் இராமாயண ஓவிய ஏட்டை வைத்துக் கதை சொல்லுவர். நூல்போட்டுப் பார்த்தல் என்ற இந்த வழக்கம் நடைமுறையில் உள்ளது. ஏடுகளின் இடையே நூலைப் போடும்போது இராமன் அகலிகை விமோசனப் படம் வந்தால் நல்லது நடக்கும் என்பது நம்பிக்கை. அதோடு அகலிகைக்கு இராமன் பழம் கொடுப்பது போன்ற படமும் உண்டு.

இந்தக் கதை நிகழ்வு ஆந்திரா வழி தமிழகத்தில் பரவியிருக்கலாம். தோல்பாவைக் கூத்து கலைநிகழ்ச்சியில் கூட அகலிகைக்கு இராமன் பசியாறப் பழம் கொடுப்பது போன்ற காட்சி உண்டு.

தோல் பாவைக் கூத்தில் முதல்நாள் நிகழ்ச்சியில் (பாலகாண்டம்) 19ஆம் காட்சியில் அகலிகை கதை வருகிறது. விசுவாமித்திரர் கதை முழுவதும் சொல்லுகிறார்.

அகலிகையை கருங்கல்லாக ஏன் சபித்தார் கவுதமர் என இராமன் கேட்கிறான். விசுவாமித்திரர் “ஒரு கணவனும் மனைவியும் மாறி மாறி உடல் கூறுகளை பரிட்சாந்தங்களை அறிவர். ஆனால் ரிஷிபத்தினி அந்த உணர்வு இல்லாததால் சாபம் பெற்றாள்” என்கிறார்.

இந்தச் சமயம் பின்னணிக் குரல் கேட்கிறது. “கவுதமரிஷி உள்ளத்தால் தூய்மை ஆனவள் அவள் மீது களங்கம் கற்பிக்க வேண்டாம்”

இந்த நிகழ்ச்சியுடன், முதல்நாள் கூத்து முடியும்.

கம்மவரின் இந்த ஜோதிடக் கதை மரபில், இராமன் சீதையுடன் காட்டிற்குச் செல்லும்போது அகலிகையைக் கண்டான் என்ற மாற்றமுடைய நிகழ்ச்சி உண்டு. இதே நிகழ்ச்சி ஆனந்த ராமாயணத்திலும் காஷ்மீர் ராமாயணத்திலும் உண்டு. இங்கு வேறுபட்ட வடிவங்கள் வழங்குகிறது. இவற்றில் இந்திரனின் உடலில் பெண்குறி பெற்ற சாபம் முக்கியமானது.

கவுதமர் அதர்மம் செய்த இந்திரனைப் பார்த்து “உன் உடலில் மாதர்க்குரிய குறிகள் ஆயிரம்

உண்டாகுக” என்று சாபம் கொடுப்பதாக கம்பன் கூறுகிறான். இந்து புராணங்களில் இப்படிப் பெண்குறி தோன்றுமாறு சாபம் கொடுத்ததான கதை வேறு இல்லை. ஒன்றுக்கு ஆசைப்பட்டு ஆயிரம் கிடைத்தது என்ற திருப்தி இதில் அடையமுடியாது. இந்திரன் தன் உடலை இந்திராணியிடம் காட்ட முடியாது. ஒருவகையில் இது ஒரு தண்டனையும் கூட.

தொரவே ராமாயணத்திலும் இந்திரன் பெண்குறி பெற்ற சாபம் வருகிறது. அதோடு அவள் ஆண்மையை இழக்கட்டும் என்ற சாபம் பெற்ற நிகழ்ச்சியும் வருகிறது. துளசி வரலாற்றில் இந்திரன் சாபம் பெற்ற கதை இல்லை. ஆனால் சாபவிமோசனம் பெற்றதான செய்தி உள்ளது. இந்திரனை ஆயிரம் கண்ணோன் எனச் சிலப்பதிகார உரையாசிரியர் கூறுகிறார். இக்காலத்தில் இது வாய்மொழி மரபிலும் பேசப்பட்டிருக்கலாம்.

க.அ.மணவாளன், இந்திரன் பெண்குறி பெற்றதான சாபத்தைக் கம்பனிடமிருந்தே பிற்பட்ட ராமாயணக்காரர்கள் எடுத்திருக்க வேண்டும் என்கிறார் (ப,152) இவருக்கு எப்படி இத்தொன்மம் கிடைத்தது. மணிமேகலையில் இது வருகிறது. (கதை 18 வரி 88 - 91)

ஞானசம்பந்தரும் இந்திரனின் கோவிலைக் கண்ணார் கோவில் என்கிறார். இதனால் சங்ககால முடிவிலேயே இந்திரன் பெண்குறி சாபம் தொன்மம் வழங்கியதென்றும், அதையே கம்பன் எடுத்துக்கொண்டான் என்றும் ஊகிக்கலாம்.

காஷ்மீர் வட்டார வழக்கில் இந்திரன் அகலிகையின் பெண்குறிக்குள் சென்றதான கதை வருகிறது. (V.R.Ragavan 1989 The Ramayana Tradition in Asia Sahitya - Akademy P.42).

ஆசிரமத்தில் இந்திரனைப் பார்த்து விட்டார் கவுதமர். அப்போது இந்திரன் தப்ப வழியில்லை; ஆடையில்லாமல் கிடக்கும் அகலிகையைப் பார்த்தான். வண்டாக மாறி அவளது குறிக்குள் சென்றுவிட்டான். இதைப் பார்த்த கவுதமர் அவன் உடலில் பெண்குறி தோன்றட்டும் எனச் சாபம் கொடுத்தாராம். இது காஷ்மீர் வாய்மொழிக்கதை.

வான்மீகி இந்திரன் பெற்ற சாபத்தை வேறுவிதமாகச் சொல்லுகிறார். கவுதமர் “இந்திரனே நீ உன் இரண்டு விருட்சங்களை இழப்பாய் ஆண்மையில்லாமல் ஆவாய்” எனச் சாபங் கொடுக்கிறார். தேவர்கள் வேண்டியதால் “ஆட்டின் விருட்சங்களை வெட்டிப் பொருத்தினால் ஆண்மை பெறுவான்” எனச் சாபவிமோசனம் கொடுக்கிறார்.

வான்மீகியின் உத்திரகாண்டத்தில் சாபவிமோசனம் வேறுவிதமாக வருகிறது. “மனிதர்கள் செய்யும் பாவத்தின் பாதிப்பு இந்திரனைச் சேரும்; இந்திர பதவி நிலையாக இருக்காது” என்கிறார் வான்மீகி. இதற்கு சாபவிமோசனமும் கொடுக்கிறார்.

அகலிகை பெற்ற சாபத்திற்கும் சாப விமோசனத்திற்கும் வேறு வேறு வடிவங்கள் உண்டு.

அகலிகையைக் ‘கல்லாகப் போ’ எனச் சாபமிடுவதும். இராமனால் சாபவிமோசனம் பெறுவாய் எனக் கூறுவதுமான செய்தி கம்பனிடம் மட்டுமல்ல ரகுவம்சம், இலங்கை ஜானகி ஹரன்(குமாரதாசர்) ராமாயணங்களிலும் உண்டு. காற்றையே உண்டு முழு உடலுடன் கிடக்கவும் கற்சிலையாக மாறவும் சாபமிட்ட கதை உண்டு.

தமிழில் அகலிகை கதையை முழுதாகச் சொல்லுகின்ற சிறு இலக்கியம் அகலிகை வெண்பா ஒன்றுதான். எழுதியவர் வெள்ளக்கால் சுப்பிரமணிய முதலியார். (1857 - 1946) இவரது அகலிகை வெண்பா (1926) மூன்று காண்டங்களும் 282 வெண்பாக்களும் உடையது. முதலியார் கம்பன் வான்மீகி கூறிய கதைகளை மட்டுமல்ல சுந்தரேசரர் என்ற கதாகாலட்சேபக்காரர் சொன்ன செய்திகளையும் இக்காவியத்தில் பயன்படுத்தியதாக இரண்டாம் பதிப்பில் கூறுகிறார்.

அகலிகையின் சாப விமோசனம் தமிழகக் கோவில்களில் ஓவியங்களாக உள்ளன. கன்னியாகுமரி மாவட்டம் சுசீந்திரம் தானுமாலயன் கோயில், கும்பகோணம் இராமசாமி கோவில், இராமநாதபுரம் அரண்மனை ஆசியவற்றில் உள்ள ஓவியங்கள் சுவரோவியங்கள்.

சுசீந்திரம் கோவில் கோபுரத்தில் இரண்டாம் மாடியில் மேற்கு பார்த்த கிழக்கு சுவரில் அகலிகை ஓவியம் உள்ளது. அகலிகை, விசுவாமித்திரர், இராம லட்சுமணர் உருவங்கள்; இங்கு அகலிகை முழு உருவ கற்சிலையாக - மெல்லிய சேலை - அசைவில்லாத தோற்றமுடையவளாக நிற்கிறார். இராமன் அகலிகைக்கு தொன்னையில் பழம் கொடுக்கும் இன்னொரு காட்சி; இதில் உயிருள்ள அகலிகை.

இந்த சுவரோவியங்கள் வாய்மொழி மரபில் உள்ள கதை நிகழ்வு.

கும்பகோணம் ராமசாமி கோவிலில் உள்ள சுவரோவியத்தில் அகலிகை இராமனைப் பார்த்து இரண்டு கைகளால் வணங்குவதாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

‘அகலிகை’ தமிழ்ப் பெண்போல் சேலை உடுத்தியிருக்கிறாள். ராமன் ஆயுதபாணியாய் இருக்கிறான். சாபவிமோசன நிகழ்ச்சியில் கவுதமரும் இருக்கிறார்.

இராமநாதபுரம் அரண்மனை ஓவியத்தில் அகலிகை, இராமனின் கால்களில் விழுந்து வணங்குவதாக உள்ளது. விசுவாமித்திரர், கவுதமர், இராமன் மூவரும் அவளை ஆசிர்வதிக்கின்றனர் வான்மீகியில் இராமனே, விமோசனம் பெற்ற அகலிகையை வணங்குகிறான். கம்பன், அன்னையே என ராமன் அகலிகையை அழைப்பதாகச் சொல்லுகிறான். பால்கர ராமாயணத்தில் (தெலுங்கு) ராம லட்சுமணர் அகலிகை காலில் விழுகின்றனர்.

நியூ செஞ்சுரியின் விற்பனை சாதனை நூல்கள்

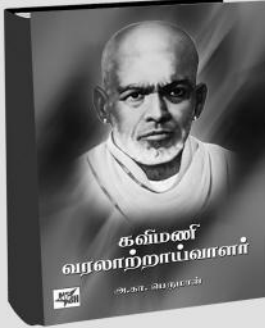
**இலக்கியத் திறனாய்வில்
சமூகவியல் அணுகுமுறை**
துரை சீனிச்சாமி
விலை ₹ 265/-

சூழல் மொழி
த.சித்தார்த்தன்
விலை ₹ 100/-

பரமாத்மு வீதம்
முப்பால்மணி
விலை ₹ 180/-

**கவிமணி
வரலாற்றாய்வாளர்**
அ.கா.பெருமாள்
விலை ₹ 85/-

**மனிதனுக்கு
மரணமில்லை**
த. ஸ்டாலின் குணசேகரன்
விலை ₹ 230/-

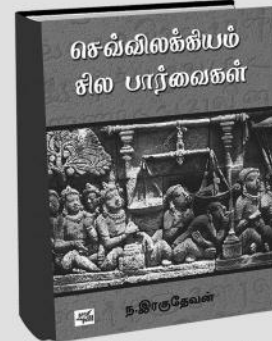
**பழந்தமிழில்
சொல்லியல் சிந்தனைகள்**
முனைவர் ச. சுபாஷ் சந்திரபோஸ்
விலை ₹ 160/-

**சுற்றுச்சூழலும்
அழகியலும்**
முனைவர் க.குளத்தூரான்
விலை ₹ 175/-

**வினைப் பாகுபாட்டில்
எச்சங்கள்**
முனைவர் சுபாஷ் சந்திரபோஸ்
விலை ₹ 240/-

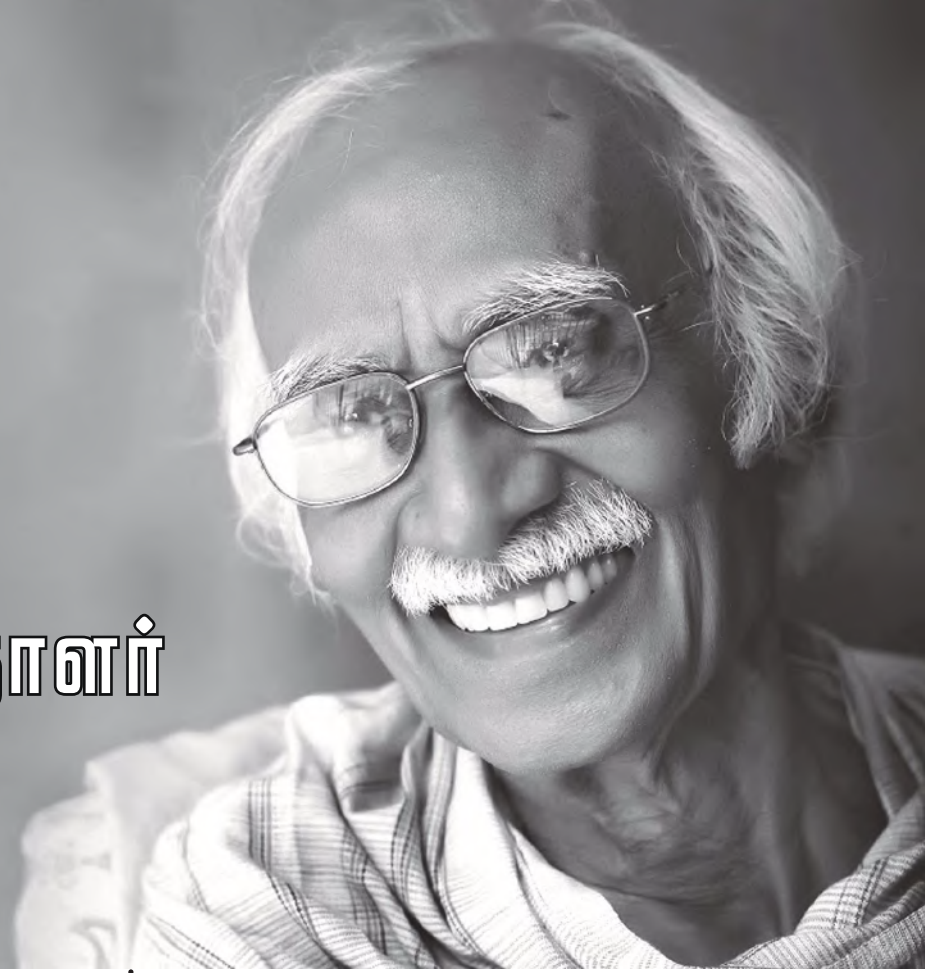

**செவ்விலக்கியம்
சில பார்வைகள்**
ந. இரகுதேவன்
விலை ₹ 100/-

அவர் ஒரு மக்கள் எழுத்தாளர்

உதயை மு. வீரையன்

தமிழ்நாடு அரசு புதிய வரலாறு படைத்திருக்கிறது. தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கு மரியாதை செய்ய வேண்டும் என்று இப்போதாவது தெரிந்ததே என்று நன்றி கூறவேண்டும். அப்படி ஒரு வாய்ப்பை அளித்தவர் 99 வயது பெரியவர் கி.ராஜநாராயணன். வாழும் போது மட்டுமல்ல, மறைந்த பிறகும் ஒரு சாதனை படைத்திருக்கிறார்.

தமிழ்நாடு, புதுச்சேரி ஆகிய இரண்டு அரசுகளின் மரியாதையும் அவருக்குக் கிடைத்திருப்பது பெருமைக்குரியதாகும். கி.ரா. என்னும் கரிசல்மண் எழுத்தாளர் புதுச்சேரி லாகுப்பேட்டை அரசு குடியிருப்பில் அவரது இல்லத்தில் கடந்த மே 17 நள்ளிரவில் காலமானார். மறுநாள் பிற்பகல் ஒரு மணியளவில் புதுவை அரசு சார்பில் காவல்துறையினரின் மரியாதை அளிக்கப்பட்டது. அரசு தரப்பில் மலர் வளையம் வைத்து அஞ்சலி செலுத்தப்பட்டது.

இதனையடுத்து அவரது உடல் தமிழகக் காவல்துறையினரின் வாகனப் பாதுகாப்புடன் அவரது சொந்த ஊரான இடைச்செவல் கிராமத்துக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டது. அங்கு அவரது உடல் பொதுமக்கள் அஞ்சலிக்கு வைக்கப்பட்டது. இறுதிச் சடங்குகள் மறுநாள் தமிழக அரசின் மரியாதையுடன் நடைபெற்றது.

மறைந்த எழுத்தாளர் கி.ரா. பயின்ற இடைச்செவல் ஊராட்சி ஒன்றிய நடுநிலைப் பள்ளி அரசு சார்பில் பழைமை மாறாமல் புதுப்பிக்கப்படும். அவரது நினைவைப் போற்றிடவும், படைப்பாளுமையை வெளிப்படுத்தவும் அவரது புகைப்படங்கள், படைப்புகள் அனைத்தையும் மாணவர்களும், பொதுமக்களும் அறிந்திட ஓர் அரங்கம் நிறுவப்படும்.

கரிசல் இலக்கியத்தை உலகறியச் செய்த கி.ரா.வுக்கு இடைச்செவலை அடுத்த கோவில்பட்டியில் அரசு சார்பில் சிலை அமைக்கப்படும். இவ்வாறு முதல்வர் அறிவித்திருப்பது எழுத்தாளருக்கு உண்மையான அஞ்சலியாகும்.

எழுத்தாளர் கி.ரா.வின் மறைவு தமிழ் எழுத்துலகுக்குப் பேரிழப்பாகும். அவர் எழுத்தாளர் மட்டும் அல்லர். மனிதநேயர், மண்ணையும், மக்களையும் நேசித்தவர். கிராமத்துக்காகவும், திசை தெரியாத விவசாயிகளுக்காகவும் குரல் கொடுத்தவர். பெரும் போராட்டக்காரர்.

தாம் வாழ்ந்த கரிசல் மண்ணையும், அங்கு வாழ்ந்த மக்களையும் தமிழ் இலக்கியத்துக்குக் கொண்டு வந்த பெருமைக்குரியவர். அவரது எழுத்துகள் பேச்சு நடைக்கும் எழுத்து நடைக்கும் பாலமாக அமைந்தன. எழுத்துலகில் நிலவி வந்த மேதாவித் தனத்தை உடைத்து நாட்டுப்புற இலக்கியங்களுக்கு ஓர் இடத்தை உருவாக்கித் தந்த மண்ணின் மைந்தர்.

கி.ராஜராநாயணனின் முதல் சிறுகதை 1958இல் 'சரஸ்வதி' இதழில் வெளியானது. கதவு, வேட்டி, நாற்காலி, கன்னி, பேதை போன்ற சிறுகதைகள் வாசகர்களின் கவனத்தைக் கவர்ந்தன. அவரது முதல் நாவலான 'கோபல்ல கிராமம்' 1976இல் வெளியானது. இதன் தொடர்ச்சியாக அவர் எழுதிய 'கோபல்லபுரத்து மக்கள்' 1991இல் சாகித்ய அகாடமி விருதுக்கு தேர்வு பெற்றது.

நாவல் வரிசையில் மூன்றாவதாக 'அந்தமான் நாயக்கர்' எழுதி வெளியிட்டார். மேலும் கிடை, பிஞ்சுகள் போன்ற குறு நாவல்களும் வெளிவந்தன. இதில் 'கிடை' என்னும் குறுநாவல் திரைவடிவம் பெற்று, 'ஒருத்தி' என்ற பெயரில் வெளிவந்தது.

அதற்கு முன்பே அவருடைய 'கரண்டி' என்ற சிறுகதை அதே பெயரில் ஹரிஹரன் இயக்கத்தில் இந்தியில் வெளியாகியிருந்தது. அதில் ஒம்புரி நடித்திருந்தார். இவற்றையெல்லாம் அவர் விளம்பரப்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. அதனால் பலருக்குத் தெரிய வாய்ப்பில்லாமல் போய்விட்டது.

சினிமா என்னும் காட்சி ஊடகத்துக்கும், இலக்கியம் என்னும் எழுத்து ஊடகத்துக்கும் உள்ள வேற்றுமைகளை உணர்ந்துள்ள எழுத்தாளர்கள் குறைவு. கி.ரா. இதற்கு விதிவிலக்காக இருந்தார். திரைக்குத் தகுந்த சில திருத்தங்கள் செய்து கொள்ள இவர் ஒப்புக் கொண்டார் என்று திரை ஆவணப் பட இயக்குநர் அம்ஷன் குமார் கூறியுள்ளார்.

பல்வேறு தலைப்புகளில் சிறு சிறு நூல்களாக அவர் வெளியிட்ட நாட்டுப்புறக் கதைகளின் தொகுப்பு 'நாட்டுப்புறக் கதைக் களஞ்சியம்' என்ற ஒரே நூலாக வெளியிடப்பட்டது. தனி மனிதராக கரிசல் வட்டாரச் சொற்களுக்கென ஓர் அகராதியைத் தொகுத்தளித்துள்ளார். இவையெல்லாம் தமிழுக்கு கி.ரா. அளித்த கொடைகள் என்றே கூறலாம்.

'மழைக்காகத்தான் பள்ளிக் கூடத்தில் ஓதுங்கினேன். அப்போதும் மழையையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்' என்று கி.ரா. தன்னைப் பற்றி வெளிப்படையாகவும், நகைச்சுவையாகவும் குறிப்பிட்டார். அப்போதும் புதுவை பல்கலைக்கழகம் அவரை 'சிறப்புப் பேராசிரியர்' ஆக்கிப் பெருமை கொண்டது.

தமிழில் புகழ்பெற்ற பல எழுத்தாளர்கள் கூட தொடக்கத்தில் எழுதிய சில படைப்புகளோடு எழுதுவதை நிறுத்திக் கொண்டனர். ஆனால் கி.ரா. இறுதிக் காலம் வரை எழுதிக் கொண்டே இருந்தார். ஆனந்த விகடன் இதழில் அவர் எழுதிய 'கரிசல் காட்டுக் கடுதாசி' என்னும் தொடர் அதுவரை அவரைப் படிக்காதவர்களையும் படிக்க வைத்தது.

இடதுசாரி இயக்கங்களுடன் அவருக்கு இருந்த தொடர்பும், தோழமையும் கி.ரா.வின் பார்வையை விரிவுபடுத்தியது. 1940-50வது காலகட்டத்தில் இவரும், இவரது ஊர் எழுத்தாளரான கு.அழகிரிசாமியுடன் இணைந்து கோவில்பட்டி வட்டாரத்தில் இடைச்செவல் கிராமத்தில் தமிழ்நாடு விவசாயிகள் சங்கத்தை ஏற்படுத்தினர். அதனைத் தொடர்ந்து இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

இந்தியாவின் முதல் சுதந்திர நாள் 1947 ஆகஸ்ட் 15 அன்று இடைச்செவல் கிராமத்தில் இரண்டு இடங்களில் கொண்டாடப்பட்டது. வடக்குத் தெருவில் உள்ள பார்வதி அம்மன் கோயிலில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினரால் ஊர் மக்களுடன் சேர்ந்து கொண்டாடப்பட்டது. தெற்குத் தெருவில் உள்ள கூட்டுறவு சங்கக் கட்டிடத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியினரால் கொண்டாடப்பட்டது.

அப்போது இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் உறுப்பினர்களாக கி.ராஜநாராயணன், அவரது இளைய சகோதரர்கள் பெரியாழ்வார், இராமானுஜம், செளரிராஜன் மற்றும் வி.எஸ்.குருசாமி நாயக்கர், ஆர்.பாலகிருஷ்ணன், நடுத்தெரு இராமசாமி நாயக்கர், சி.கந்தசாமி நாயக்கர், க.சுப்பராயலு, வெ.இராமசாமி நாயக்கர் ஆகியோர் செயல்பட்டுள்ளனர்.

நெல்லை சதி வழக்கில் கி.ரா. குற்றவாளிகள் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டார். 1955-60 காலகட்டத்தில் நடைபெற்ற விவசாயிகள் போராட்டத்தில் இடைச்செவல் கிராம மக்கள் பங்கேற்றதன் காரணமாக 30க்கும் மேற்பட்டோர் பாளையங்கோட்டைச் சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டனர்.

மூன்று மாத சிறைத் தண்டனைக்குப் பிறகு, கடைசி ஆட்களாக கி.ரா.வும், வி.எஸ்.குருசாமி நாயக்கரும் விடுதலையானார்கள். அவர்கள் விடுதலை பெற்று வரும்போது பேருந்து நிறுத்தத்திலிருந்து ஊர் எல்லை வரையில் கிராம மக்கள் மேளதாளம் முழங்க வரவேற்பு அளித்தனர்.

1971ஆம் ஆண்டு மின் கட்டண உயர்வைக் கண்டித்து நடைபெற்ற ஆர்ப்பாட்டப் போராட்டத்தின் போது இடைச்செவல் கிராமத்திலும் சாலை மறியல் போராட்டம் நடைபெற்றது. சாலை மறியலின் போது கி.ரா.வுடன் வி.எஸ்.குருசாமி நாயக்கரும் கைது செய்யப்பட்டனர். இருப்பினும் சாலை மறியல் போராட்டம் மிகச் சிறப்பாகவும், முழுமையாகவும் நடைபெற்றது.

மக்களைப் பற்றிய கவலையே இல்லாமல் 'கலை கலைக்காகவே' என்று வாழ்ந்த எழுத்தாளர்கள் மத்தியில் இவர் வேறுபட்டவர். மக்கள் பிரச்சினைகளில் நேரடியாகப் பங்கு கொண்டவர்களால் சிறந்த இலக்கியங்களும் படைக்க முடியும் என்பதற்கு இவர் ஒருவரே போதும்.

“எழுத்தாளன் மிகுந்த ஆற்றல் உடையவன். மக்களுடன் சேர்ந்து போராடும் தோழன். அவனே அவர்களின் தலைவனும். ஆகவே அவன் தன்னை எப்போதும் சாதாரண மனிதனோடு ஒருங்கிணைந்தவனாகவே கருத வேண்டும்” என்றார் மாபெரும் அறிஞர் ராகுல்ஜி.

இது எழுத்தாளர் கி.ரா. அவர்களுக்கு நூற்றுக்கு நூறு பொருந்தும். இறுதி வரையில் மக்களோடு மக்களாகவே இருந்தார். மக்களின் இன்ப துன்பங்களில் பங்கு கொண்டார். அவர்களின் பிரச்சினைகளை வெளிக் கொணரவே தம் எழுத்தையும் பயன்படுத்தினார்.

“என்னுடைய மக்கள் பேசுகிற பாஷையில் அவர்கள் சிந்திக்கிற மனோ இயலில் அவர்கள் வசிக்கிற சூழ்நிலையில் என்னுடைய சிருஷ்டிகள் அமைய வேண்டும் என்று நினைக்கிறவன் நான். அவர்கள் சுவாசிக்கிற சூழ்நிலையில் என்னுடைய சிருஷ்டிகள் அமைய வேண்டும் என்று நினைக்கிறவன் நான். அவர்கள் சுவாசிக்கிற காற்றின் வாடை, அவர்கள் பிறந்து விளையாடி நடந்து திரிகின்ற என் கரிசல் மண்ணின் வாசமெல்லாம் அப்படியே என் எழுத்துக்களில் கொண்டு வந்து விட வேண்டும் என்பது என் தீராத விருப்பம். இந்த மண்ணை நான்

அவ்வளவு ஆசையோடு நேசிக்கிறேன்” என்று கி.ரா. கூறுகிறார்.

ஒரு மண்ணின் மைந்தனின் எழுத்துக்கான கொள்கை இது. இதனைச் சிறிதும் தடம் மாறாமல் இறுதி வரை கொண்டு போய்ச் சேர்த்துள்ளார். கரிசல் இலக்கியம் என்ற புதிய வடிவத்தை உருவாக்கி நிலைநிறுத்தியுள்ளார். தமிழ் எழுத்துலகில் இது அவருடைய சாதனையாக மதிப்பிடப்படுகிறது. அதுவே அவரது குறைபாடாகவும் பேசப்படுகிறது.

கோவில்பட்டிக்கு அருகில் உள்ள ‘இடைச்செவல்’ என்ற சின்ன கிராமத்தில் இரண்டு பேர் ‘சாகித்ய அகாடமி’ விருது பெற்றிருக்கின்றனர். கு.அழகிரிசாமி (அன்பளிப்பு, சிறுகதை 1970), கி.ராஜநாராயணன் (கோபல்ல கிராமத்து மக்கள், நாவல் 1991) இரண்டு பேரும் ‘சாகித்ய அகாடமி’ விருது பெற்ற பெருமைக்கு உரியவர்கள்.

அவர் ஒரு வட்டாரத்துக்கான எழுத்தாளர் என்று அவரைச் சுருக்கிப் பார்க்கும் மேதாவிடருக்கு ஒரு கேள்வி. எந்த எழுத்தாளர் ஒட்டுமொத்த நாட்டுக்குமான எழுத்தாளர் என்று கூறுங்கள், பார்க்கலாம்.

உங்கள் நூலகம் சந்தாதாரர்களுக்கு ஒரு லேண்ட்கோள்!

ஜூலை மாதத்தின் முடிவடையும் சந்தாதாரர்களின் ரசீது எண்கள்

6066	959	4382	4243	6095	6114
4856	4857	6080	4244	6100	6903
4241	6078	6901	4245	6101	6904
6901	6076	306	4246	6102	7579
4238	4858	4528	4254	6103	7580
4710	4581	2201	6086	6105	7581
6079	909	2202	6087	6107	5947
4240	4242	2203	6088	6107	
960	2415	2876	6093	6113	

உங்கள் நூலகம் சந்தாவினைப் புதுப்பிக்காதவர்கள் தொடர்ந்து உங்கள் நூலகம் இதழினைப் பெற புதுப்பித்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்

உங்கள் நூலகம்
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட.,
41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்,
அம்பத்தூர், சென்னை - 600050.
தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

தனி இதழ் ₹ 30.00,
ஆண்டு சந்தா ₹ 360.00
மாணவர்களுக்கு ₹ 300.00,
ஆயுள் சந்தா ₹ 3000.00
அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 2750.00
சந்தாத் தொகையை
New Century Reader's Sangam
Central Bank of India
Ambattur Branch, Chennai - 600 050
A/c.No. 1035249018
IFSC Code : CBIN0282161
என்ற வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

அஞ்சலி

கொங்கு எழுத்தின்
மரபுக் கவுச்சி
மா.நடராசன்
எழுத்துகள்

மீனா சுந்தர்

மனிதர்கள் பிறப்பதும் இறப்பதும் விதிக்கப்பட்ட ஒன்று. சில இழப்புகள் மிகுந்த வலியைத் தந்து விட்டுச் செல்கின்றன. ஒருவர் இறக்கிற போது அவருக்குத் தெரிந்த அத்தனை தகவல்களும் இறந்து போகின்றன. அவற்றில் பலவும் மற்றவர்களிடம் பகிரப்படாத அற்புத செய்திகளாக இருந்து விடுவதற்கும் வாய்ப்புகள் இருக்கலாம். உதாரணமாக ஒரு அறிவியலாளர் தான் கண்டுபிடிக்க மிக ரகசியமாக முயன்று வெற்றி பெறும் சூழலில் எதிர்பாராத சூழலில் அவர் இறக்க நேரிட்டால் அவர் மனத்தில் இருந்தது யாருக்குத் தெரியும்? அவ்வாறு தான் இலக்கியவாதிகள், ஆளுமைகள் இறக்கிற போது அவர்களுடன் சேர்ந்து பல உன்னதங்களும் மறைந்து விடுகின்றன. என் தந்தை எதிர்பாராவிதமாக இறந்த போது அவரிடம் இருந்த அற்புதமான தகவல்களைச் சேகரித்து வைக்க முடியாத வருத்தம் இன்றளவும் வாட்டி வதைக்கிறது. அவர் அப்படியொரு அனுபவச்

சுரங்கம். அதைப் போலத்தான் என்னை கொங்கு எழுத்தாளுமை மா.நடராசனின் மரணம் மிகவும் பாதித்தது.

அன்று காலையில் அலைபேசியை உயிர்ப்பித்தேன். கோவையைச் சேர்ந்த பேராசிரிய நண்பரொருவர் ஒரு துக்கச் செய்தியைப் பதிவிட்டிருந்தார். பேராசிரியரும், புகழ்பெற்ற கொங்கு வட்டாரப் படைப்பாளியுமான மா.நடராசன் மறைந்துவிட்டார் என்றது அவரின் முகநூல் பதிவு. அதைப் பார்த்ததும் துடித்துப் போனேன். என் மனம் ஆற்றொன்னாத் துயரத்தில் தவித்தது. சற்று நேரம் என்னால் அதை செரித்துக் கொள்ளவியலவில்லை. ஒரு தந்தைமை உறவை இழந்தது போன்ற துயர் என்னை வாட்டிற்று. அவருடன் பழகிய காலங்கள் அற்புதமான அனுபவங்களைத் தரக் கூடியவை. சிலவற்றை நினைக்கும் போது கண்கள் கரை கட்டிக் கொள்கின்றன.

மா.ந. போன்ற தமிழின் ஆகச்சிறந்த ஆளுமைகள் மரிக்கிற போது அத்தனை எளிதாகக் கடந்து செல்ல முடியவில்லை. ஏனெனில் மா.நடராசன் போன்றவர்கள் காணக் கிடைக்காத அறிவுக் களஞ்சியம். அவர் சிறந்த மானுடநேயர். படோடபம் இல்லாதவர். பழக எளிமையானவர். மனத் தடைகள் அற்றவர். இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டே போகலாம். நெருக்கத்தில் பழகியவர்களுக்குத் தெரியும். அவர் ஓர் அற்புதமான ஞானக்குழந்தை. அவ்வளவு வெள்ளந்தியான கிராமத்து அசல் மனிதர் அவர். என்ன செய்ய? மனம் கரைந்தழுகிறது.

சற்றேறக்குறைய இருபது ஆண்டுகள் இருக்கலாம். என் பிறந்தகமான ஒன்றுபட்ட தஞ்சை மாவட்டம் தவிர அப்போது வேறு நகரங்கள் அவ்வளவாக அறிமுகமில்லாத நேரம். சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர், திருச்சி என்பதெல்லாம் அப்போது எனக்கு ஊர்களல்ல. நான் காண விரும்பிய கனவு தேசங்கள்(?). இப்போது மாதத்திற்கு ஒரு முறையாவது அவ் ஊர்களுக்கு இலக்கிய கூட்டங்களுக்குக் கலந்து கொள்ள அசாதாரணமாகச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அப்படியே இலக்கிய மாநாட்டில் அருகமர்ந்து அறிமுகமானவர் தான் எழுத்தாளர், கொங்கு வட்டார மூத்தப் படைப்பாளி மா.நடராசன்.

பார்த்ததும் நேசம் கொள்ளச் செய்த அறிமுகம் அவருடையது. முதலில் அவர் ஒரு பேராசிரியர் என்ற அளவில் தான் என்னுடைய அணுகுமுறை இருந்தது. அதனால் அவரிடம் நெருக்கமாக அணுக எனக்குத் தயக்கமாக இருந்தது. ஆனால் அவர் ஒரு சிறந்த கலைப் படைப்பாளி என்று பிறகு அறிந்து கொண்டேன். அதன் பிறகு அவரிடம் நெருங்கிப் பழக எனக்கு எந்தத் தடையும் இல்லாமல் போனது. பழகப் பழக அவர் வயது, பதவி எல்லாவற்றையும் கடந்த ஆத்ம நண்பரைப் போல எனக்கு ஆகிப்போனார். ஊர் வந்தபின்னும் எங்களுக்குள் தொலைபேசி உரையாடல்கள் தொடர்ந்தன. எங்கள் நட்பு அதில் வேர் விட்டுக் கிளைத்துக் கொண்டிருந்தது. அலைபேசியற்ற அந்தக் காலத்தில் பிறகு எப்படியோ எங்கள் நட்பு அறுந்து போனது. மா.ந. வின் நூல்களை இலக்கிய விழாக்களில் பார்ப்பதும் வாங்குவதும் மட்டுமே நடந்து வந்தன.

2015 இல் பணி நிமித்தமாக நான் பழனி வர நேர்ந்த போது புதிய ஊர் செல்கிற எந்தத் தயக்கமும் எனக்கில்லை. ஏனெனில் எனக்கு அந்த ஊரில் ஏற்கனவே அறிமுகமான பல இலக்கிய நண்பர்கள் இருந்தார்கள். தவிர மாவட்டம் முழுமையும், அருகமை மாவட்டங்களிலும் கூட நண்பர்கள் இருந்தார்கள். கல்விப்புலம் சார்ந்த தொடர்புகள் மட்டும் தான் அப்பொழுது எனக்கில்லை. மற்றபடி புதிய வசிப்பிடம் பற்றிய பெரிய மனச்சிடுக்கில்லை.

கல்லூரிப் பணியில் இணைந்த பிறகு புலம் சார்ந்தும் பல தொடர்புகள் கிடைத்தன. அதற்கும்

இலக்கியத் தொடர்புதான் பெரும் காரணமாகவிருந்தது. இங்கு வந்ததும் இலக்கிய விழாக்களுக்கும் கூட்டங்களுக்கும் நண்பர்கள் அழைக்கத் தொடங்கினர். பழகிய நண்பர்களை அருகிலிருந்து அடிக்கடி பார்க்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அது வாழ்வைச் சில, பல சிக்கல்களிலிருந்து மீட்டுக் கொண்டாட்டத்திற்கு இட்டுச் சென்றது.

கோவை இலக்கியச் சந்திப்பை மாதந் தவறாமல் சிறப்பாக நடத்தி வருகிறார்கள் நண்பர்கள் இளவேனில் மற்றும் இளஞ்சேரல் இருவரும். இரட்டைக்குழல் துப்பாக்கியைப் போல அவர்களின் நட்பு. அவர்கள் விழா ஒன்றிற்கு என்னைப் பேச அழைத்திருந்தார்கள். அநேகமாக, எழுத்தாளர் சுப்ரபாரதிமணியன் எழுதிய நூல் என்று நினைவு. அதன் வெளியீட்டு விழா கோவையில் நடைபெற்றது. அந்நூலை அறிமுகம் செய்யும் பணி எனக்கு. அங்குச் சென்றிருந்தேன். விழா சிறப்பாக நடந்து முடிந்திற்று. வெளியே வரும் நேரத்தில் மா.ந என்னைக் கண்டு கொண்டார். “எங்கிட்ட சொல்லாமலேயே எங்க ஊருக்கு வந்து பேசிட்டுப் போயிடலாம்ன்னு பார்க்கிறீங்களா?” என்று ஒரு குழந்தையைப் போல புன்னகைத்துக் கொண்டு நின்றார். “ஐயா நல்லாருக்கீங்களா?” என்று அவர் கரங்களைப் பற்றிக் கொண்டேன். நட்பின் இழையில் எங்கள் விழிகள் தவித்தன. பிறகு இயல்பானோம்.

“என்ன மீனாசுந்தர் இவ்வளவு தூரம் இந்த விழாவுக்காகவா வந்தீங்க?” என்றார். “ஆமாம் ஐயா” என்றேன். “அடேங்கப்பா மன்னார்குடியிலேர்ந்து எவ்வளவு தூரம். இலக்கியம் சும்மா உங்களை உட்கார விடமாட்டேங்குது” என்றார். நான் அப்போது தான் பழனி வந்த செய்தியைப் பகிர்ந்தேன். “அட இங்கப் பாருய்யா. ரொம்ப சந்தோசம்ங்க. ரொம்ப சந்தோசம்” என்று இரண்டு முறை அவர் மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்திவிட்டுச் சொன்னார். “ஆமா.. நீங்கெல்லாம் கல்லூரியில தான் இருக்கணும். நான் அடிக்கடி உங்களைப் பார்க்கறப்ப நினைச்சிக்குவேன்” என்றார். “மகிழ்ச்சிங்கய்யா” என்றேன். “பரவாயில்லை ரொம்ப பக்கமா வந்திட்டிங்க. இனியாவது அடிக்கடித் தொடர்பில் இருப்போம்” என்றார். “உறுதியாக ஐயா” என்றேன். என்னுடன் பணி புரியும் சிலரைப் பற்றி விசாரித்தார். அவர்கள் பற்றிய சில செய்திகளை நகைச்சுவையுடன் பகிர்ந்து கொண்டார்.

விடைபெறும் தருணத்தில் அப்போது புதுப்புனல் பதிப்பகத்தின் வழியாக வெளியாகியிருந்த என் மருதத்திணை நூலை அவரிடம் கையளித்தேன். அதைப் பார்வையாலேயே மேலோட்டமாக நோட்டமிட்டவர், எதுவோ கண்ணில்பட்ட இரண்டு கவிதைகளைப் படித்து விட்டு அட நல்லாருக்கே. நூல் முழுக்கவும் விவசாயம் பற்றிய கவிதைகளா? என்று வியப்பிலாழ்ந்தார். அடிப்படையில நானும் உங்களைப் போலவே ஓர் எளிய வேளாண்குடியைச் சேர்ந்தவன் மீனா. அந்த வகையில் எனக்கு இது

உறுதியாக அணுக்கமான தொகுப்பாக இருக்கும், நிதானமாகப் படித்துவிட்டுப் பேசுகிறேன் என்று பத்திரப்படுத்திக் கொண்டார். அத்தோடு விடவில்லை.

வாங்க வீட்டுக்குப் போகலாம். மதியம் சாப்பிட்டுட்டு கொஞ்சம் ஓய்வெடுத்திட்டு மாலையில போகலாம். நானே பேருந்து நிலையத்துல கொண்டு விடுறேன் என்றார். நான் மற்றொரு நாள் வருகிறேன் என்று அன்பாக மறுத்தேன். சரி.. வாங்க..எங்காவது இங்கயே மதியச் சாப்பாட்டை உங்க கூடவே நானும் சாப்பிட்டுக்கறேன் என்று தன் மொபட்டில் பின்புறம் என்னை அமரச் செய்து அழைத்துச் சென்றார். இரண்டு மூன்று கடைகளைத் தவிர்த்தார். கூட்டமில்லாத கடையா பார்க்கறேன் அப்பதான் சாட்டுக்கிட்டே பேச முடியும் என்றார்.

சிறு மெஸ் போன்ற கடையில் அமர்ந்து கொண்டோம். அவர் மனத்தில் தேக்கி வைத்திருந்த இலக்கியச் செய்திகளை கொட்டிவிடும் ஆவலில் பேசிக் கொண்டேயிருந்தார். அவரின் ஒவ்வொரு நூல் குறித்தும் அதை எழுதிய அனுபவங்கள் குறித்தும் எழுதப் போகும் நூல்கள் குறித்தும் உரையாடிக் கொண்டேயிருந்தார். அண்மைப் படைப்பிற்கு அவரின் மாமன் உறவு கொண்ட ஒருவரைச் சந்தித்ததாகவும், அவர் பாம்பு கடிக்கு வைத்தியம் செய்யக்கூடியவர் என்றும் அந்த வைத்தியத்தை யாருக்கும் அவர் கற்றுத்தர விரும்பவில்லையென்றும் பல தகவல்களைப் பகிர்ந்து கொண்டார்.

மாமன் இப்போது படுக்கையில் இருப்பதாகவும், ஊர் செல்லும் போது அவருக்குச் சில உதவிகளை மனிதாபிமானத்துடன் செய்து வருவதாகவும் குறிப்பிட்டார். என்ன நினைத்தாரோ மாமன் அவராகவே இப்போது என்னிடம் அந்தத் தகவல்களைப் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்பியிருக்கிறார் என்றார். அது குறித்து தான் அடுத்து எழுத எண்ணியிருக்கிறேன் என்றார். ஒண்டிக்காரன் பண்ணையம், ஊர் கலஞ்சு போச்சு, அப்பத்தாளுக்கு ஒரு கல்யாணம், கந்தாயம், குன்னம் போன்ற அவரின் அத்தனை நூல்களும் பரவலான கவனிப்பைப் பெற்றவை. கொங்கு வட்டார வாழ்க்கையை ரத்தமும் சதையுமாக ஈரப்பிசுபிசுப்புடன் பேசக் கூடியவை. அவர் கதைகளில் வீண் தம்பட்டமிருக்காது. அருகிருந்து வாழ்வது போன்ற கதாபாத்திரங்களை அவ்வளவு உயிர்ப்புடன் உலவ விட்டிருப்பார்.

உணவு முடிந்த பிறகு ஏதோ ஒரு பூங்காவிற்கு அழைத்துச் சென்றார். அன்று மாலை ஐந்து மணி வரையும் எங்கள் உரையாடல் நீண்டது. என்னை அவர் மொபட்டிலேயே அமர்த்தி பேருந்து நிலையம் வரை வந்து விட்டுச் சென்றார். பேருந்து நிலையத்தில் தான் அவர் பையிலிருந்து ஒரு பொக்கிசத்தை

எடுத்தார். அவர் அப்போது எழுதி சப்னா வெளியீடாக வெளிவந்திருந்த குன்னம் புதினத்தை எடுத்துக் கையொப்பமிட்டுத் தந்தார்.

இதற்கு ஒரு மதிப்புரை எழுதுங்கள் மீனா என்றார். ஐயா உங்களுக்கு நான் மதிப்புரை எழுதுவதா என்று சிரித்தேன். எனக்கு எழுத வேண்டாம், என் படைப்புக்கு எழுதுங்கள் என்று அப்போதும் என்னைச் செல்லமாய்ச் சீண்டிவிட்டு, மனதில் பட்டதை எழுதுங்கள் மீனா என்று அவர் சொன்ன அன்பு வார்த்தைகளை எப்படியோ என்னால் நிறைவேற்றவியலவில்லை. பல பணி நெருக்கடிகளில் கிட்டத்தட்ட 300 பக்கம் இருக்கும் அந்தப் புதினத்தை உடன் என்னால் படிக்க முடியவில்லை. தள்ளி வைத்த வேலை தாமதமாகும் என்பது அதிலும் நிரூபணமாகிவிட்டது. அந்தப் பணியைச் செய்யவியலாமன அழுத்தம் என்னை அவர் மறைந்த இவ்வேளையில் மிகையாக வாட்டுகிறது. மன்னியுங்கள் மா.ந.

அதன்பிறகு எங்கள் அருள்மிகு பழனியாண்டவர் கலை மற்றும் பண்பாட்டுக் கல்லூரித் தமிழ்த்துறை விழா ஒன்றிற்கு அவர் சிறப்பு அழைப்பாளராக அழைக்கப்பட்டிருந்தார். “கொங்கு வட்டார புதினங்கள்” என்ற தலைப்பில் அவர் உரை அமைந்திருந்தது. மாணவர்களுடன் மிக எளிமையான அணுகுமுறையுடன் அவர் தம் கருத்துகளைக் கொண்டு சேர்த்தார். அந்த விழாவிலும் என்னைப் பெருமைப்படுத்தி சில வார்த்தைகளை அவர் உதிர்த்த போது தான் எனக்கும் அவருக்குமான உறவு பலருக்கும் தெரிய வந்தது.

அவரின் இறுதி மூச்சுவரை ஓர் இடதுசாரியாக வாழ்ந்ததும் அந்தப் பாதையிலிருந்து சற்றும் வழுவாமல் படைப்புகளைத் தந்ததும் பலருக்கும் உந்துதலாக இருந்தவை. குறிப்பாக, இளைய தலைமுறை எழுத்தாளர்களிடம், கவிஞர்களிடம் அவர் காட்டிய அக்கறையும் மரியாதையும் அனைவருக்குமான இலக்கியப் பாலபாடம்.

அவர் விபத்துக்குள்ளாகி மருத்துவமனையில் இருக்கிறார் என்ற தகவல் கிடைத்ததும் மனம் தவித்தது. சென்று பார்ப்பதற்கு தீநுண்மியின் பேரோலம் தடுத்தது. விபத்திலிருந்து மீண்டு வந்து திரும்பவும் பல வலுவான படைப்புகளைத் தருவார் என்று தான் எண்ணியிருந்தேன். காலம் நம்மை ஏமாற்றி விட்டது. தீநுண்மி கால இந்தக் கொடுங்காலத்தில் அவரின் இறுதி நிகழ்வில் கூடக் கலந்து கொள்ள முடியாமல் போய்விட்டது. என்னிடம் மட்டுமல்ல, பழகிய அத்தனை பேரிடமும் பாசத்தை வஞ்சகமின்றி பொழிந்தவர் மா.ந. அவர் படைப்புகள் காலத்தால் அழிக்க முடியாதவை. மா.ந என்ற இரண்டெழுத்துகள் தமிழிலக்கியத்தின் கொங்கு வட்டார முகவரியாக என்றும் விளங்கும்.

வீரவணக்கம். போய் வாருங்கள் எங்கள் மூத்த தோழர் மா.ந.!

கட்டுரை

கல்விப் பெரும்புணை

ச. சுபாஷ் சந்திரபோஸ்

எங்களுடைய

முதன்மையான குறிக்கோள்
பின்தங்கிய இப்பகுதியில்
உள்ள மக்கள் படிக்க
வேண்டும். அவர்களிடம்
பணத்தை அதிகமாய்
பெற்றுப் பல்கலைக்கழகம்
ஆக்க வேண்டிய தேவையும்
இல்லை. நாங்கள் அதில்
வரும் வருமானத்தை நம்பி
வாழவும் இல்லை. ■■

1960 களின் இறுதியில் ஒரு பல்கலைக் கழகத்தில் படிப்பதற்காக நானும் ஒரு நண்பரும் அரசியல் கட்சித் தலைவரைச் சந்திக்க ஓரத்தநாட்டிற்குச் சென்றிருந்தோம். அவர் இயல்பாகத்தான் இருந்தார்; ஆனால் அவரைச் சுற்றி நிற்கும் கூட்டம் நெருங்க விடவில்லை.

‘தஞ்சாவூருக்கு வாங்க; இங்க பார்க்க முடியாது’ என்று விரட்டாத குறையாக வெளியேற்றி விட்டார்கள். இரவு எட்டு மணி. படிப்பதற்கு எப்படியாவது அவரின் பரிந்துரையில் இடம் வாங்க வேண்டும்.

பேருந்தைப் பிடித்துத் தஞ்சாவூர் போய் அவர்கள் கூறிய இடத்தில் கேட்டால் அந்தத் தலைவர் அங்கே வரவே இல்லையாம். அந்த காலத்தில் குறிப்பிட்ட அளவுக்குமேல் பேருந்தில் ஏற்ற மாட்டார்கள். பட்டுக்கோட்டைக்குப் போகிறவர்களை மட்டும் கேட்டு ஏற்றுவார்கள். கடைசியில் இடம் இருந்தால் ஏறிக் கொள்ளலாம்.

ஒரு வழியாகப் பேருந்தில் ஏறி ஓரத்தநாடு வந்து இறங்கினால் அப்போதுதான் மன்னார்குடிக்குப் போகும் பேருந்து கிளம்பிப் போய்க் கொண்டிருக்கின்றது. கைக்கு எட்டியது வாய்க்கு எட்டவில்லை என்னும் கதைதான். இரவு பத்து மணிக்குமேல் நண்பரும்

நானும் எட்டுக் கிலோ மீட்டர் நடந்தே ஊருக்கு வந்து சேர்ந்தோம்.

ஆறு முதல் எட்டாம் வகுப்புவரை ஓரத்தநாட்டிலுள்ள உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு நடந்தும் மதிவண்டியில் போயும் படித்ததால் பேருந்தைத் தவறவிட்டு நடந்தது ஒரு பொடி நடையாகவே தெரிந்தது.

பரம்பரைத் தொழில் எல்லோரையும் ஒட்டிக் கொள்வது இயல்பு; அப்படித்தான் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் வேளாண்மை படிப்புப் பற்றிய ஆர்வம் கரைந்து போனது.

இவ்வளவு எழுதுவற்குக் காரணம், 'சாமி வரங்கொடுத்தாலும் பூசாரிகள் வரங்கொடுக்க மாட்டார்கள்' என்றிருக்கும் சொல்வச் சொல்லை நினைவு படுத்துவதற்காகத்தான்; ஆனால் அந்தச் சாமியே நமக்கு முன்னால் வரங்கொடுக்கக் காத்து நின்றால்!

பதினோராம் வகுப்பில் தேர்ச்சி அடைந்து புகுமுக வகுப்பில் சேர்வதற்காக ஒக்கநாடு கீழையூர் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் மாமா அ.வேதையன் அவர்களும் நானும் கல்விக் காவலர் ஐயா அவர்களைப் பார்ப்பதற்காகப் பூண்டிக்குச் சென்றிருந்தோம்.

இந்தத் தலைமுறையினருக்குக் கல்விக் காவலர், கல்வித்தந்தை, ஐயா என்றால் யார் என்ற குழப்பம் ஏற்படும். ஏனென்றால் தமிழகம் முழுவதும் கல்விக் காவலர்களும் ஐயாக்களும் நிறையத் தோன்றி விட்டார்கள். கல்விக் கண்ணைத் திறந்து வைக்க உண்மையாகப் பாடுபடுபவர்களுக்கு இதை விட உயர்ந்த பட்டம் இருந்தாலும் கொடுக்கலாம். ஆனால் கல்வியை வணிகப் பொருள் ஆக்கியவர்களை எல்லாம் அப்படி அழைக்க முடியுமா? காலந்தான் பதில் சொல்ல முடியும்.

அப்போதும் சரி, இப்போதும் சரி, இந்தச் சோழ மண்ணில் கல்விக் காவலர் என்றால் இந்தப் பகுதி மக்களின் கல்விக் கண்ணைத் திறந்து ஒளி காட்டிய - காட்டிக் கொண்டிருக்கும் பூண்டி ஐயா கி. துளசியையா வாண்டையார் அவர்களைத்தான் குறிக்கும்.

மாமா அ.வேதையன் அவர்களும் நானும் பூண்டிக்குச் சென்று பூண்டி ஐயாவின் இல்லத்திற்குள் நுழையும்போது ஒரு பெருங்கூட்டம் அமைதியாகக் காத்திருக்கின்றது. அவர் வரும் நேரத்தில் எல்லோரும் அமைதியாக எழுந்து நின்றார்கள். ஆர்வமாகக் கிழக்கே பார்க்கிறார்கள். தும்பைப் பூப் போன்ற கதராடையில் அவர் கம்பீரமாக நடந்து வருவது ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆகியும் இன்னும் கண்ணுக்குள் அந்த ஒளி வட்டம் ஒளிக்கிறது.

'அவர் ஒரு பண்ணையார்' என்று நினைத்துக் கொண்டு அவர் வீட்டிற்குள் நாம் நுழைந்தால் ஏமாந்து

போவோம். ஒரு தவ முனிவரின் பர்ண சாலைக்குள் நாம் நுழைவதைப் போலிருக்கும்' (தினமணி, 20-05-2021, ப.6). திரு. வீரபாண்டியனின் நினைவேந்தலைப் படிக்கும்போது உடம்பு சிலிர்த்தது.

வாலிப மிடுக்கு இல்லை; வாலிபமே மிடுக்காக நடந்து வந்ததைப் பார்த்தது பசுமையாக நினைவுக்கு வருவதோடு, நிமிர்ந்த நன்னடையும் நேர்கொண்ட பார்வையும் நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சா நெறிகளும் நிமிர்ந்த ஞானச் செருக்கும் என்னும் மகாகவியின் பாடல் அடிகளும் கூடவே வருகின்றன.

தெரிந்த முகம் தெரியாத முகம் என்னும் வேறுபாடு இல்லாமல், இல்லை என்று கூறாமல் தாய்மையின் பரிவோடு பூண்டி ஐயா கல்லூரியில் சேர்வதற்கு வழிகாட்டிக் கொண்டுநந்தார்.

மாமா அ. வேதையன் அவர்களிடம் சில பொதுவான செய்திகளைப் பேசிவிட்டு, நான் புகுமுக வகுப்பில் சேர்வதற்கு ஒப்புதல் வழங்கினார்.

அந்தக் காலக் கட்டத்திலும் அதற்கு முன்பும் கிராம மக்கள் பிள்ளைகளைப் பொதுவாகப் படிக்க வைக்க மாட்டார்கள். குறிப்பாக ஆண்பிள்ளைகளைப் படிக்க வைத்தால் உழுவ ஆள் இல்லாமல் நிலத்தில் புல் மண்டி விடும் என்று ஐந்தாம் வகுப்புவரை கூடிப் படிக்க வைக்க மாட்டார்கள். தப்பித்தவறிச் சிலர் படித்தாலும் பதினோராம் வகுப்பில் குறைந்த மதிப்பெண்ணை பெற்றிருப்பார்கள். நகரங்களில் உள்ள கல்லூரிப் பக்கம் கால் அடிகூட எடுத்து வைக்க முடியாது.

கடலின் நடுவில் இருந்தாலும் தவித்த வாய்க்குத் தண்ணீர் குடிக்க முடியாத நிலைதான் நஞ்சையும் புஞ்சையும் கொஞ்சி விளையாடும் ஒன்றிணைந்த தஞ்சையின் - சோழநாட்டின் நெற்களஞ்சியத்தின் நிலையும் உழைக்கும் மக்களுக்கானதாக இருந்தது. கீழ்த்தஞ்சை வளமான பகுதி; கோயில்கள் நிறைந்து ஆயக் கலைகளை வளர்க்கும் பகுதி. மேலத் தஞ்சை கொஞ்சம் புது ஆற்றுப் பாசனமும் வறண்ட தண்ணீர் இல்லாத காடும் நிறைந்த பகுதி. ஆனால் உழைக்கும் மக்களுக்குக் கால்வயிற்றுக்குக் கஞ்சி கிடைக்கும். கல்வி எட்டாக் கனிதான்.

நகரங்களில் உள்ள கல்வி நிறுவனங்கள் குதிரைகளைச் சேர்த்துக் குதிரைகளாகவே பழக்கி விடும். கிராமப்புறம் சார்ந்த கல்வி நிறுவனங்கள் கழுதையைக் குதிரையாகப் பழக்கும் என்பார்கள். எப்படியோ பூண்டியில் உள்ள அ. வீரையா வாண்டையார் நினைவு அருள்மிகு புஷ்பம் கல்லூரி பல்லாயிரக் கணக்கானோருக்குத் தாய் வீடாக இருந்து படிக்க வாய்ப்பை அளித்ததோடு பணியாற்றவும் வாய்ப்பளித்ததை நன்றியுடன் நினைவு கூற வேண்டும்.

வேறு கல்லூரியிலும் பல்கலைக் கழகங்களிலும் பல பட்டங்களைப் பெற்று, தஞ்சாவூரில் தொடங்கப் பட்ட தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தில் 1982 இல் தற்காலிகப் பணி ஒன்று கிடைத்தது. நிரந்தரப் பணி நிமித்தமாக பூண்டி ஐயாவைச் சந்திக்க வேண்டி இருந்தது.

ஓரத்தநாடு ஒன்றியப் பெருந்தலைவர் உளர் சிவஞானம் அவர்களும் மாமா அ.வேதையன் அவர்களும் நானும் சந்திக்கச் சென்றிருந்தோம். முதல்முறை பார்த்ததற்கும் 1983இல் பார்த்ததற்கும் இடையில் இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேல் கழிந்து விட்டன. அதே பரிவு, தயாள குணம்; தன் விவரக் குறிப்பை வாங்கிக் கொண்டு மறுபடியும் வந்து பார்க்கச் சொன்னார்கள்.

பூண்டிக் கல்லூரியில் பணியாற்றிய பேராசிரியர் ஆத. முத்தையா மாற்றுப்பணியாகத் திருவையாற்று அரசர் கல்லூரியில் பணியாற்றியபோது இருவருமாக பூண்டி ஐயாவைச் சந்திக்கச் சென்றோம்.

வேறு யாரும் இல்லை. அவரைப் பொதுவாக எல்லோரும் சந்திக்கும் இடத்தைத் தாண்டி உள்ளே சென்றோம். வணக்கம் கூறி என்னிடம் உள்ள தன் விவரக் குறிப்பைக் கொடுத்தேன். கையில் வாங்கிக் கொண்டே உட்காரச் சொன்னார்கள். நாங்கள் தயங்கியபடியே நின்றோம்.

‘அட உட்காருங்கையா’ சொல்லும்போது பரிவும் கண்டிப்பும் மிடுக்கும் ஒன்று சேர வெளிப்பட்டன. இருக்கையின் நுனியில்தான் இருக்க மனம் ஒப்புக் கொண்டது. அப்போது ஒரு நிகழ்வு நினைவுக்கு வந்தது.

மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தில் படிக்கும்போது பணியிலுள்ள ஒரு பேராசிரியர் முனைவர் பட்டத்திற்கு ஆய்வு செய்ய வந்திருந்தார். அந்த பேராசிரியரும் புதிதாகப் பதவி ஏற்ற துணை வேந்தரும் நண்பர்கள்; கூட்டங்களுக்கு அடிக்கடி பேசப் போவர்களாம்.

துணைவேந்தருக்கு வாழ்த்துக் கூறிவிட்டுப் பேராசிரியர் இருக்கையில் அமர்ந்து விட்டாராம். அவர் அமர்ந்ததும் துணைவேந்தரின் முகத்தில் கடுகைப் போட்டால் வெடித்திருக்குமாம். ‘நான் உட்காரச் சொல்ல மாட்டேனா? நீங்களா உட்கார்ந்துட்டீங்க?’ ஒன்றும் சொல்லாமல் எழுந்து வந்து விட்டாராம். மறுபடியும் அந்தப் பேராசிரியர் அந்தத் துணைவேந்தரைச் சந்திக்கவேயில்லை. பல்கலைக் கழகங்களில் துணைவேந்தரின் முன் துறைத்தலைவர்களே உட்காரமாட்டார்கள். அந்தக்கால நடைமுறை; வயதுக்கு ஏற்ப விதிவிலக்கு இருந்திருக்கலாம்.

இந்நிகழ்வை இங்கே குறிப்பதற்குக் காரணம் ஐயா தாளாளராகவும் செயலாளராகவும் உள்ள கல்லூரியில் ஆத. முத்தையா தமிழ்ப்பேராசிரியர். நானோ பணி நிரந்தமில்லா முனைவர் பட்டதாரி!

பூண்டி ஐயா நான் கொடுத்த விவரக் குறிப்பைப் புரட்டிப் பார்த்தார்கள். ஓர் இடத்தைப் பார்த்தபோது அவர்கள் பார்வை நங்கூரம் பாய்ந்தது போல நிலைத்திருந்தது. அவர்கள் பார்வை எதற்காக அவ்விடத்தில் நிலைத்திருக்கிறது என்பது எனக்கு நன்றாகப் புரிந்தது.

1980களில் அவர் தலைமையில் இயங்கும் கல்லூரியில் எத்தனை பேர் இவ்வளவு பட்டங்களைப் பெற்றிருப்பார்கள் என்பது தெரியவில்லை. ஐயா வியப்போடு கேட்ட ஒரு வினாவுக்கு அப்போதுதான் பொருள் புரிந்தது. ஐயா வியப்போடு தொடுத்த வினாவை என் பெற்றோர் கேட்டிருக்க வேண்டும்! உலகப் பொதுமறையை அளித்த திருவள்ளுவர்

எவ்வளவு உணர்ந்து எழுதி இருக்கின்றார்! ஈன்ற பொழுதின் பெரிதுவக்கும் தன்மகனைச் / சான்றோன் எனக் கேட்ட தாய் (திருக். 69).

பல்கலைக் கழகங்கள் சேர்ந்து படித்துப் பெற்றிருந்த பட்டங்களைப் பார்த்துத்தான் அந்த வினாவைக் கேட்டார்கள். அம்மா - அப்பா இருவரும் திண்ணைப் பள்ளிக் கூடத்தில் படித்தவர்கள். அப்பா நேதாஜி சுபாஸ் சந்திரபோஸ் அவர்களின் இந்தியத் தேசிய இராணுவத்தில் சேர்ந்து நாட்டு விடுதலைக்காகப் பாடுபட்டவர். கல்வியின் மேன்மையை உணர்ந்தவர்; பண நெருக்கடி ஏற்பட்டபோது நிலத்தை, உழவுமாட்டை விற்றுப் படிக்க வைத்தவர். அப்போதைக்கு அதற்கு மேலே படிக்கப் படிப்பு இல்லை. 'இன்னும் படிப்பதாக இருந்தால் படி' என்று கூறியவர்.

நான் பெற்றிருந்த பட்டங்களைப் பார்த்துத்தான் கல்விக் காவலர் வியப்போடு வினா எழுப்பினார். புதாற்றுப் பாசனப் பகுதி, மேட்டுப்பாங்கான பகுதி என்னும் வேறுபாடு இல்லாமல் சருகு அரிக்கவும் குளிர்காயவும் சரியாக இருக்கும் என்னும் நிலையில்தான் மக்களின் வாழ்க்கை நிலையும் இருந்தது. கொஞ்சம் வாய்ப்பு வசதி உள்ளவர்கள் மட்டும்தான் பிள்ளைகளைப் படிக்க வைப்பார்கள். இப்படிப்பட்ட சூழலை எல்லாம் நினைத்து, என்னுடைய தன் விவரக் குறிப்பைப் பார்த்து பூண்டி ஐயா கேட்டார்.

‘நம்ப பகுதிலும் இவ்வளவு படிச்சு இருக்கிறீர்களா?’

இந்த வினாவில் தஞ்சை மாவட்டத்தின் சமூகப் பின்னணியே அடங்கி இருக்கின்றது. ஐயா அவர்கள் கேட்டபோதுதான் விளையாட்டுப் பிள்ளையைப் போலப் பெற்ற பல பட்டங்களின் அருமை புரிந்தது. முதுகலைத் தமிழ், முதுகலை மொழியியல், ஆய்வியல் நிறைஞர், முனைவர் பட்டம் போன்றவற்றைப் பார்த்துத்தான் பூண்டி ஐயா அப்படிக்கேட்டார்.

ஒன்றிணைந்த தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் பல பெரும் நிலக் கிழார்கள் வாழ்ந்தாலும் பூண்டி வாண்டையார் குடும்பத்தைச் சாந்தோருக்குத் தான் ஒரு கல்லூரியை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்னும் எண்ணம் எழுந்துள்ளது. உழைக்கும் மக்களுக்கு கல்வியைக் கொடுக்க வேண்டும் என்னும் எண்ணம் அவர்களின் உள்ளத்தில் இருந்துள்ளது என்பதற்கு இன்னொரு நிகழ்ச்சியைக் கூடக் கூறலாம்.

சிங்கப்பூரில் இந்தியத் தேசிய இராணுவத்தில் பணிபுரிந்த என் தந்தை தியாகி ச. சண்முகம் இரண்டாம் உலகப் போர் முடிந்தவுடன் தாயகம் திரும்பி விட்டார். நாடு விடுதலை பெற்றபிறகு 1952 இல் முதல் தேர்தல் நடைபெறுகின்றது. வாக்குச் சாவடியில் முகவராக என் தந்தை உள்ளே இருக்கின்றார்.

தொகுதியின் வாக்குப் பதிவு நிலவரம் எவ்வாறு இருக்கின்றது என்பதைப் பார்வையிட ஐயாவின் தந்தையார் கிருஷ்ணசாமி வாண்டையார் எங்கள் ஊரிலுள்ள வாக்குச் சாவடிக்கு வருகின்றார்கள். தேர்தல் அலுவலர்கள், முகவர் எல்லோரும் பரபரப்போடு இருக்கின்றார்கள்.

வாகனத்தில் இருந்து இறங்கிய ஐயா அவர்களின் தந்தை நேராக வாக்குச் சாவடிக்குள் போகவில்லையாம். பள்ளிக்கூடத்தின் பின் பக்கம் சென்றதும் அங்குக் குடியிருந்த நாராயணசாமி ஐயர் என்னும் ஆசிரியர் எழுந்து வந்தாராம்.

“இந்தப் பகுதியில் காலங்காலமாகப் படிப்பு வாசனையே கெடயாது; பசங்களுக்கு ஆடு, மாடு மேய்க்கவும் உழவும் தான் தெரியும். மொரட்டுப் பாலு குடிச்ச பசங்க; கண்டிச்சச் சொல்லிக் கொடுங்க”.

இவ்வாறு கூறிவிட்டுத் திரும்பி வந்த ஐயாவின் தந்தை கிருஷ்ணசாமி வாண்டையார் வாக்குச் சாவடிக்குள் போகவே இல்லையாம். வாகனத்தில் ஏறி அடுத்த ஊருக்குப் போய் விட்டாராம். என்னுடைய தந்தையார் கல்வி தொடர்பாகப் பேசிக் கொண்டிருந்த போது கூறிய நிகழ்ச்சி இப்போதும் பசுமையாக நினைவில் இருக்கிறது. தான் ஆடா விட்டாலும் தன் சதுரம் ஆடும் என்பதற்கு இந்தச் சான்றைவிட வேறு எதைக் கூறமுடியும்?

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தைச் சார்ந்த பகுதிகளில் வாழும் மக்களுக்கு அதிகச் செலவில்லாமல் கல்வியைக் கொடுத்து அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தி விட வேண்டும் என்பதில் வாண்டையார் குடும்பம் அக்கறையோடு இருந்தது என்பது புகழ்ச்சிக்காகக் கூறப்படும் வெறும் வார்த்தை அன்று; இயல்பாக அவர்கள் குருதியில் பாய்ந்தோடும் தியாக எண்ணமாகும்.

தமிழகத்தில் பல்கலைக் கழகங்கள் பல தோன்றி உள்ளன. நிறுவனங்கள் பலவற்றில் எதிர் பார்க்காத அளவிற்குப் பணமழை பொழிகின்றது. பல கல்லூரிகளின் வளர்ச்சியும் அப்படித்தான் இருக்கின்றது. பூண்டி அ.வீரையா வாண்டையார் நினைவு திரு புட்பம் கல்லூரி 1956 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பல கல்லூரிகள் பல்கலைக் கழகங்களாக மாறிய போதிலும் பூண்டியிலுள்ள கல்லூரி மட்டும் இப்போதும் கல்லூரியாகவே இருக்கின்றது.

கோயம்புத்தூரில் ஏற்கனவே கல்லூரியாக இருந்து நிகர்நிலைப் பல்கலைக் கழகமாக மாற்றப்பட்டுள்ளது பல்கலைக் கழகத்தோடு தொடர்புடையவர் பூண்டி ஐயாவிடம் ஒரு செய்தியைக் கூறினாராம். தாளாளர் எடுத்த எடுப்பிலேயே மறுத்து விட்டாராம்.

“எங்களுடைய முதன்மையான குறிக்கோள் பின்தங்கிய இப்பகுதியில் உள்ள மக்கள் படிக்க

வேண்டும். அவர்களிடம் பணத்தை அதிகமாய் பெற்றுப் பல்கலைக்கழகம் ஆக்க வேண்டிய தேவையும் இல்லை. நாங்கள் அதில் வரும் வருமானத்தை நம்பி வாழவும் இல்லை. நிலத்தில் வரும் வருமானம் எங்கள் சாப்பாட்டிற்குப் போதும்.” எனக் கூறியிருக்கிறார்.

கல்வி வணிகம் ஆக்கப்பட்ட சூழலிலும் தற்போதும் தரமான கல்வியை அனைவருக்கும் வழங்குவதில் பூண்டி அ. வீரையா வாண்டையார் நினைவு திரு புட்பம் கல்லூரி தன்னிகரற்று ஆல் போல் தழைத்து வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

பல லெட்சம் மக்களுக்குக் கல்விப் பெரும் புணை (மணி. 11:77) என இருந்த கல்விக் காவலர் கி. துளசிஐயா வாண்டையாரின் மரணம் (17-05-2021) அன்னாரது குடும்பத்திற்கு மட்டுமல்லாமல் பூண்டிக் கல்லூரியின் வழி ஒளிமயமான எதிர்காலத்தைப் பெற்றிருக்கும் அனைவர்க்கும் பேரிழப்பாகும்.

எழுத்தாளராகவும் (இராகபாகம், மனோரஞ்சிதம், குரல் கொடுக்க, பயணங்கள் தொடரும், இன்ப வாழ்வு) எழுதப்படுபவராகவும் (மணம் வீசும் பொன் மலர், மனிதரில் புனிதர் பூண்டி ஐயா, A Humanist Par Excellence, பூண்டி வாண்டையார் குடும்பத்தின் அறப்பணிகள்) வாழ்ந்து மறைந்த கல்விக் காவலுக்கும் பயன் பெற்ற லெட்சக் கணக்கான குடும்பங்கள் சார்பாக அஞ்சலி செலுத்துவோம்.

பட்டங்களை இந்தக் காலம் மட்டுமல்லாமல் எல்லாக் காலங்களிலும் பெறுவது எளிது. ஆனால் கற்ற கல்விக்கு ஏற்ப நாட்டுக்கோ மொழிக்கோ ஏதாவது செய்திருக்கிறோமா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். 1983 இல் ஐயா அவர்கள், ‘நம்ம பகுதியிலும் இவ்வளவு படிச்சு இருக்கிறீர்களா?’ என்று கேட்டது இப்போதும் காதில் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

அ. வீரையா வாண்டையார் நினைவு திரு. புட்பம் கல்லூரி பலரின் அறிவாற்றலை வெளிக்காட்டக் காரணமாக உள்ளது. இக்கல்லூரி பல பழனி மாணிக்கங்களையும் இராமுக்களையும் இராஜ மாணிக்கங்களையும் மத்திய அமைச்சராகவும் மாவட்ட ஆட்சியராகவும் சட்டப்பேரவை உறுப்பினராகவும் அறியச்செய்துள்ளது. இன்னும் ஆயிரக்கணக்கான பேராசிரியர்களும் மருத்துவர்களும் வழக்குரைஞர்களும் அரசு அலுவலர்களும் தோன்றத் துணையாக இருந்துள்ளது.

அறியாமையில் மூழ்கிக் கிடந்தோருக்குக் கை கொடுத்துக் கரைசேர்த்து அறிவுக் கடலில் நீந்தக் கல்விப் பெரும் புணையாக ஒளிரும் கல்விக் காவலர் ஐயா கி. துளசியையா வாண்டையார் அவர்களின் பணி இருந்துள்ளமை என்றென்றும் நினைவுகூரத்தக்கது.

மார்க்சிய அறிவுச் சுடர் அணைந்தது

பா.ஆனந்தகுமார்

மார்க்சிய அறிவுச் சுடராகத் திகழ்ந்த அறிஞர், பேராசிரியர் செ.போத்திரெட்டி அவர்கள் கடந்த (10.05.2021) அன்று மதுரையில் அவரது இல்லத்தில் காலமானார். இவர் தூத்துக்குடி மாவட்டத்திலுள்ள “சந்திரகிரி” என்னும் சிற்றூரில் வசதியான வேளாண் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். மதுரைத் தியாகராசர் கல்லூரியில் இளங்கலைத் தமிழிலக்கியம் பயின்றபோது மாணவர் பெருமன்றத்தில் இணைந்து செயல்பட்டார். தோழர் கே.டிகே.தங்கமணியுடன் நெருக்கமாக இருந்தார். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுகலைத் தமிழிலக்கியம் பயின்றபோது, அங்கு உருவான மாணவர் போராட்டத்தில் தலைமையேற்று செயல்பட்டார். அக்காலத்தில் மக்கள் பதிப்பக உரிமையாளர் தோழர் மே.து.ராசுகுமார் அவருடன் இருந்தார்.

பின்னர் தூத்துக்குடி வ.உ.சி. கல்லூரியில் தமிழ் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றினார். புகழக வகுப்புப் பிரிவு நிறுத்தப்பட்டபோது மறு பணியமர்த்தலில் 1980ஆம் ஆண்டு மதுரை அமெரிக்கன் கல்லூரியில் பேராசிரியராகச் சேர்ந்தார். அப்போது நான் இளங்கலை தமிழ் இலக்கியம் இரண்டாமாண்டு படித்துக்கொண்டிருந்தேன். வெற்றிலை போட்டுச் சிவந்த நாக்கு, பொடிச் சிதறல் அரும்பியிருக்கும் மூக்கு, தடிமனான கண்ணாடி பிரேம், கைநிறைய புத்தகங்கள் இப்படித்தான் அவர் வகுப்புக்குள் வருவார். ஈழத்துப் பேராசிரியர்கள் க.கைலாசபதி, கா.சிவத்தம்பி

ஆகியோர்களின் நூல்கள் வழி மாணவர்களிடம் மார்க்சியச் சிந்தனைகளைக் கொண்டு சேர்த்தார். என்னைப் போன்று பேராசிரியர் சண்முகபாரதி, எழுத்தாளர்.ச.வேணுகோபால், பேராசிரியர் உ.அலிபாவா, உள்ளிட்ட மாணவர்கள் பலரை உருவாக்கினார். பாரதிமீது மாறாப் பற்றுக்கொண்டவர். பல அரிய தகவல்களைத் துப்பறிந்து திரட்டுவதிலும் பழைய நூல்களைச் சேகரிப்பதிலும் தணியாத ஆர்வம்கொண்டிருந்தார். தமிழ் இலக்கியம், மார்க்சியம் தொடர்பான நூல்களை தொடர்ந்து வாசித்துக்கொண்டிருந்தார். குறிப்பாக தமிழ் குறித்து புதிய கண்ணோட்டத்தோடு மேனாட்டார் எழுதிய ஆங்கில நூல்களை சேகரிப்பதிலும், வாசிப்பதிலும் தீவிர ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். அவர் நூல்களை வாசிக்கும் ஒரு இயந்திரமாகவே திகழ்ந்தார். வாங்கிய நூல்களைப் படிக்காமல் பாதுகாப்பாக வைக்கமாட்டார். நூல்களை யாருக்கும் எளிதில் இரவல் தரமாட்டார். இவ்விசயத்தில் ‘பாத்திரம் அறிந்து பிச்சையிடு’ என்ற பழமொழியைக் கறாராகக் கடைபிடிப்பவர். “அறிவு தரும் நூல்களே என் சொத்து இச்சொத்து என்னிடமே இருக்க உதவுங்கள்” என்கிற ரப்பர் ஸ்டாம்ப் முத்திரை அவர் சேமித்த எல்லா நூற்களின் முதல் பக்கத்தில் இருக்கும்.

ஈழத்து இலக்கியத்தை “அயலக இலக்கியம்” என்ற பெயரில் தமிழ்நாட்டுத் தமிழ் இலக்கியப் பாடத்திட்டத்தில் சேர்த்த பெருமைக்குரியவர் பேராசிரியர் செ.போத்திரெட்டி. அந்தனி ஜீவா, டொமினிக் ஜீவா, செ.கணேசலிங்கன், மறவன்புலவு சச்சிதானந்தம், பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி ஆகிய ஈழத்து இலக்கிய ஆளுமைகளுடன் நெருக்கமாக இருந்தார். பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்களின் சங்க இலக்கியம் குறித்த ஆங்கில நூலைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தார். தமது எம்.ஃபில் பட்டத்திற்குத் தனுஷ்கோடி புயல் பாடல்களைச் சேகரித்து ஆய்வுசெய்து நூலாக்கினார். சமூகத் துயரப் பாடல்கள் என்று புதுவகைப்படுத்தி தனது ஆய்வைச் செய்தார். “இந்தியா” பத்திரிகையின் அதிபர் ஜி.சுப்பிரமணிய ஐயர் குறித்து முனைவர்ப் பட்ட ஆய்வு செய்வதற்காக ஏராளமான குறிப்புகளைத் திரட்டினார். ஆனால் முடிக்க இயலவில்லை. பாரதியார் இந்தியா பத்திரிகையில் எழுதிய கட்டுரைகள் குறித்த சிறு ஆய்வு நூலொன்றை வெளியிட்டார். மேலும் பழமையின் சிறுமதியும் புதுமையின் பெருமதியும், (பாரதி - உ.வே.சா.) பாரதியும் நாராயணகுருவும், பாரதியின் பெல்ஜியத்திற்கு வாழ்த்து முதலான பாரதி குறித்த ஏராளமான ஆய்வுக்கட்டுரைகளை வெளியிட்டுள்ளார். ஈழத்தறிஞர் ச.பவானந்தம் பிள்ளை தொகுத்த, “பவானந்தர் தமிழ் அகராதி” அவரது முயற்சியால் நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் வெளியீடாக வந்துள்ளது.

அவரது காவியேறிய பற்கள் தெரியும் வெடிச் சிரிப்பை இனிக் காணமுடியாது. ஆனந்தத்தில் தோள்மீது தட்டும் அவரது செல்லத் தட்டை இனிப் பெற முடியாது. கொரோனா பெருந்தொற்று இன்னும் எத்தனை அறிவுச் சுடர்களை அணைக்கக் காத்திருக்கிறதோ?